

Edebiyat Defteri

Teyyar DUMLU **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
4 Nisan 2024 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ben ve Ben!

Bu sabah buz kesti ayaklarım,
Pah!
Birde küresel ısınmamış!
Hala dizimde dizlik
İki çift çorap,
Yine de korumuyor ayaklarımın ısını,ı,
Fanilam kalın,
Ceketin altında kazağım,
Yinede üşümelerde bedenim.
Ya kafamın içindeki üşümeler!
Üşümeler de olmuyor ya!
Şimdi söz konusu üşümelerim.
Neden bu yaşta?
Bu kadar üşüdüğümü sorguluyorum,
Ya diyorum; o çok yediğim dayaklar!
Ya o çok acıklmalarım!
Elbisesizlikten titreyen,
Diken,
Diken olan bedenim!
Ya da!
Ya da mı?
O kadar “ya da” var ki,
O, o kadar çok olan “ya da”lar bozdu orijinalliğimi.
Beynimi istedikleriyle doldurdular,
İstemsizlerim karşılığı verdiler dayağı,
Sevmediğim şeyler,
İstersen: “olan bu!”
Zoraki...!
Ve yıllarca iyilik, dürüstlük adına dinlettirdiler uykucu masalları,
Dürüst olduk!
İyilikler yaptık.
Sadık, sadık sessiz,
“Sadık” ismini dahi kendimize, çocuklarımıza verdik.
Ne oldu?
Hırsızlar hala hırsız!
Zalimler hala zalim!
Sure geliyor Musa'nın “Tevrat'ında”
Davut'un “Zebur'unda,”
İsa'nın çabası herkese,
Muhammet aleyhi selam'ın davası daha derin doğruluk üstüne,
Şimdi,
İtaatler versiyon (sürüm) değıştirdi.
Masallar görselleşti,
Duygular derinliğinden çıktı.

Hala ben üşümekteyim.
Aldığım maaş yetmemekte,
Çalanlar, çırpanlar düzeni devam etmekte,
Ya kul olan ben(!) yanlış anladım.
Hala beterim.
Ya da bozulan orijinalliğimde bayağı sapma.

Teyyar DUMLU
]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41264/ben-ve-ben.html>

E...!

E...!

Sen bilebilir misin ki dostum;
Ağır,
Hantal,
Gevşek duyguları.
Uslanmaz,
Kendince doğru sayılan,
Aksak,
Yanlış
Davranışları...
Biraz da seni,
Dinle gibi,
Hep kendince tumturakları,
E...,
İşte,
Ben böyle
Büyütüldüm.
Böyle idi,
Anamın duaları.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41572/e.html>

Aynı Sorunlar

Aynı sorunlar,
Sağ olsunlar...
Yerinde duruyorlar.

Teyyar DUMLU

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42503/ayni-sorunlar.html>

KAPILAR

Söyleyin;
Her açılıp kapanışınızda
Nazlanmaya hakkınız var mı?
Kapanmıyorum,
Açılmıyorum diyebiliyor musunuz?
Ben de öyle.
Ne nazlanabiliyorum,
Ne karşı çıkabiliyorum
Sizler gibi ben de itiliyor, kakılıyorum.
Yaşamımın ortak olanlar tarafından.
Hele ki karşı da açıksa pencereler
Suratıma çarpıyor o sözler...

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43131/kapilar.html>

BİZ SİZ

Sıra bende!
Durun...
Hep siz konuştunuz. Ben dinledim.
Katısınız. Kurallı.
Kaygan fikirlerinle,
Yok! Yeter.
Yanında biz,
Altında biz,
İçinde biz,
Üstünde siz,
Tüm icraatların,
Katmerli yemelerin,
BAŞLANGIÇLARIN BAŞINDA UN UFAK OLMUŞ,
Yevmiyeli çalışmalarımız.
Anmalar.
Anımsamalar,
Sondaki perdeler.
Dokununca anımsıyorlar.

Kelepir malların bağışı,
Bu yuvarlak, riyakâr sözler,
Ya yutuyoruz,
Ya yutuyoruz!
Başkada bir şey yapmıyoruz...
Asgari ücret midemizde kramp,
Barış mı? Bu ne cüret!
Sorgulama mı? Sen kim oluyorsun?
Heyt ulan! Çekilin.
Bu vatan bizim.
Asarız, keseriz.
Sevmeyene zindan.
Seveni pohpohlar,
AYNADA HEM KENDİSİNİ,
Hem simetriğini,
Düzeltiliriz.
Biz dalyan boylu,
Bu ülkeli...
.....ler....!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44135/biz-siz.html>

YALNIZLIĞIN DORUĞU

Düştüm ocağına yalnızlığın,
Bir tarafım dırdır,
Bir tarafımda aydınlıklar mecalsiz.
Ya durgunluğu bertaraf edecektim,
Ya ben eriyip gidecektim.
Çabaladım, çabaladım.
Tüm uğraşılarımla nafile
Seyrede durulan dizilerin tekrarında bile zevk alanlarla
Sürdüğçe yaşamım,
Farklı oyunlarla sürdürmeye
Ve bu oyunda rol biçmeye çalışan ben,
Nefretsiz yüreğimin acı çektiğini hissettim birden.
Anladım ki ben,
Ne uğraşılar vereyim, nafile
O hezeyanlar bende gelse de dile
Üretimsiz hayatlar
Ki; hepsi bedava geçinmelerde.
Bense mücadelesindeyken...
Bir de ne göreyim,
Ocağında kalmışım yalnızlığın.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48867/yalnizligin-dorugu.html>

X X BLEU !

Kimlere söylesem/ söylüyorsam “bir şey olmaz” diyorlar
Beklide bu söyleşime gizli gizli gülüyorlar.

Kapılar kapalıyken fırladıklar dönsün.
Açılmazlara dalınca kafalarımız çalışsın.
Sanki bir şey olmamış gibisinden
Açılınca kapılar, hayat aynen devam etsin.

Mızımızlanmaların tümünde gereksizliğin daniskası
İstemler baş başa vermiş pahalılığın alası.
Hiç düşünmezler mi alınacakların nerede parası,
Ben yanmışım, yok ki bende yürek yarası
Sevdam bile ekonomik boyutta, zamlarla yok arası.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49644/x-x-bleu.html>

BOZUK YANLARIM

Tüm bu yabana atılmış duygularımı yazacağımı zannetmiyorum. Fakat biliyorum; duygularım beni zorlayacak ve ben de kalemi elime alacağım. Ezberimde olanları ya da hatırladıklarımı karıştırarak yazacağım. Sonra! Sonra neler olacak? Zaman gösterecek. Ola ki, iyiye doğru gitti. İşte o zaman, biliyorum, duygularım dile gelmeyecek. Ve ben de yazmayacağım. Dilerim böyle olur. Yoksa ben susacağım. Ben sustukça da duygularım depreşmeyecek. İçimde kalacak. İçime sinecek. Sindikçe de beni bitirecek.

Ey gafil avlanışım!
Ey tez karar mekanizmam!
Biliyorum çok geç,
Yapacak bir şey yok.
Yapılacak,
Veya yapılması gereken çok şeylerin anısına,
Dur durak bilmez duygularım..
Ne olur bana rehber olun.
Olun ki;
BU NETİCESİ,
Ne olacağı bilmediğim,
Bu gidişatta
Doğru davranış,
Sabır ve metanet göstereyim./
.....bileyim.

Alışagelmiş hayattan uzağız,
Dostluklar kurmadık,
Komşuluk bilmedik..
Monotonlaşan hayatın içinde,
Şimdi;
Ben ve O,
Birbirimizi yiyoruz,
İtiyoruz,
Küsüyoruz.
O,
Beni kırıyor, aşağılıyor,
Ben susuyorum.
Ben sustukça....
.....devam ediyor.

Ey umuduna yolculuk yaptığım duygularım!
Ey yapmacık tavırlarımla beni, kandıran davranışlarım!
Ey umarsız görünen yanal hareketlerim!
Sizleri bilirim,
Gelin rehber olun.
Susmalarım kıymete binsin
.....kıymetlensin.
Eh!
DAHA NE DİYEYİM!
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49955/bozuk-yanlarim.html>

HER ZAMAN Kİ...

Yine vıdı vıdı sabahların birisindeyim,
Akşamın aksak türküleri yarım yamalak.
Biliyorum devam edecek bu süreç
Yürüyen, yürümeyen tüm işlerde ben salak.

Tüm düzensizliklerin temelini ben atmışım,
Çimentosuz harcını tüm benliğimle karmışım.
Ne yalan söyleyeyim birazda beceriksizliğim,
Birleşince cesaretsizliğim, ben şaşırılmışım.

Birde o tutuşuveren yangınlar yok mu içimde,
Yanması devam ediyor, aksiliklerle o biçimde
“yapamıyorum” deyişleri devam ediyorsa habire..
Ah! Ah! Tüm gidişat değişirse birdenbire.

Bende yanlış yok söylesem de
Söylemlerim nafile,
Barışyorum bir daha beni kıracağını bile bile,
Çoğu kere getirsem de yaptıklarını dile,
E , bu kapı değil ki, girmek için basayım zile
Ya da bükeyim, sıkayım koyayım bilmem nereye?

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50352/her-zaman-ki.html>

OH! OH! OH!

Geldi canımdan bezdirdi.(Kimdi o?)
Boş odaları gezdirdi.(odalar boştu)
Sevmediğini sezdirdi. (Sevilmedi ki)

Bir anlıkmiş bu hevesi (Dur durak bilse)
Kandırmaca imiş kermesi (Teşhir edilebilse.)
Ativerince tepesi. (Kabadayılığı bilse)

Bana yangın gibi görünür.(Maşallah ! elinde hep kibrit)
Kızınca boz bulanık görür.(Mübarek gözünde gözlükte yok)
Hem sevecen peri görünür. (Ne gaddardır o.)

Sözde beni çok seviyor.(Ah! Zalim ah!)
Hep aşağılıyor. (Değerini bilmiyor.)
Zamanla pişman oluyor.(O zaman çok geç. Ben zavallı.)

Paralamalar zamanda. (Hep sabreden ben)
Pişmanlıklar zamanla(yine ben)
Estirmeler bilakis, (Tuh kalıbıma!)
Gülüşmeler kıs kıs, (Aşağılanan yine ben.)
Yaptıkları hepten pis.(Ne desem, biraz ben de mi?)
Kalmadı bende his.(O ha! Daha sen çok dayanırsın)
Bana ne”lerim mis. (Aferin Teyyar devam et.)
Kendim yapınca yemekleri,(Haydi afiyet olsun.)
Yemesi nefis.(Yarına nasılsa kavga var.)

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50935/oh-oh-oh.html>

AH! AH!

Gülüyorlar, öylesine yüz yuvarlak yüzleriyle,
Ya bir balkondan yel alır rahat, rahat!
Ya buruşuk gözlerini gerdirmiş havalı, havalı
Gülüyorlardı öylesine, sanki her şey madara,
Güleçte yüzleri yoktu, ha, evet, desek!
Berbat mı berbattı, traşları, makyajları,
Basittiler. Ama olduklarından uzak,
Vallaha dikkate almadım!
Niye? Neye? Ne için alacakmışım?
Onlar öyle kalsınlar kendi havalarında,
Bana yürümek düşün sabırlı, sabırlı,
Hiçte heveslenmemek onlar gibi,
Top oynamayı düşünmeliyim.
Rahatça yürümelerimi,
Sıklaştırmalıyım günlük heveslerimi,
Çocuklaşmalıyım büyümeyen yanımla.
Olgun davranmalıyım dökülen saçlarımla!
Ruhuma rahatlığı enjekte etmeliyim.
Güzel evlerde barınmayı plânlamalıyım.
Mutfağında güzel yemekler, sebzeli,
Sularına gömülmeliyim banyosunda,
Sıcak, sıcak düşünmeliyim.
Ki, yanı başımda sobam yansın,
Yayılsın içeriye sıcaklığın rehaveti,
Patlasın kestaneler, duygulara rehber olsun,
Yalpalı düşünceler cılız kalsın,
Baskın gelsin her tür farklılıklar,
Öyle olsun!
Böyle olsun!
Ne olursa olsun!
Orda/ oralarda kalsın kendini beğenen gülüşmeler.
Serpişsin kalplerimiz,
Yadigâr kalsın taze bebelerimize,
Solgunluğu kabul etmeyen,
Düşüncelerden doğan eylemsel beraberliklerimiz.
Hep böyle olsa...
EYVALLAH!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51271/ah-ah.html>

İŞTE BEN!

Otuz ayrı yer gezmekteyim,
Gecelik rüyalarımnda.
Otuz ayrı dert biçiyorum,
Günlük konuşmalarımnda.
Otuz ayrı plân yapıyorum,
Kötü düşüncelerimin kavşaklarından.

Otuz ayrı fantezilerim,
Gecelerimin donuk sabahlarında.

Otuz ayrı frenlemelerim,
Adını koymadığım,
Vurup kırmak,
Ve dağıtmak istediğim havalarımnda.
Ve
Otuz ayrı kere otuz,
İŞte ben!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51950/iste-ben.html>

AZ BİR AZ ZORBA OL..

[italik] Damla damla işle kendini yüreğime,
İlmek ilmek bağla kendi kendini yüreğime,
Alacaklılar gibi ikide bir de çal kapımı,
Sana vermediğim yüreğimi zorla al.
Yüreğimi yüreğinle güzelliklere sal.
Her daim orda, orda kal.
Bensiz bensiz. [/italik]

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52204/az-biraz-zorba-ol.html>

DIŐARIDAKİ VE İÇERİDEKİ BİZ..!

Ufak ufak nağmeler çalsak,
Naralar artık para etmiyor,
Söylemler yalan, söylevlere yazık,
Ne azık, ne kazık,
Vallaha bizi iflah etmez,
Ne tohumun seyrinde zevk,
Ne kazanmanın özünde şevk,
Doymuyoruz,
Doyma istemimiz kör,
Umurumuzda değil fantastik duygular,
Berbat şeyler hayellenmelerimiz,
Farklıyız,
Vakur olmak aklımıza gelmiyor,
Sıkıntımız,
Nerede olursa olsun?
Olmuyor be dayım olmuyor!
Ev de çocuğumuza vuruyoruz,
Karımıza kızıyoruz,
SOKAKTA EZİLİYORUZ,
EVDE EZİYORUZ.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52619/disaridaki-ve-icerideki-biz.html>

Uf be!

İşve işve gözlemlerim,
Çekip gitti gözlemlerime inat
Ya farazalara dayalı biçimlenişler,
Ya da işgüzarlığa dayalı kaçışlar.
Uçup gitmeler / beynimdeki bilgi yumakları,
Kaçıp gitmeler / yaşamımda çengelsel takıntılar,
Ve kafa patlatmalar,
Habirelerin yetmediği bilgilendirme alışverişi.

Sövmeler devamda,
Tiyatrodan habersiz!
Ev işlerinde beceriksizlik baskın çıkmalar inat,
Hiç de düzeltmek,
Tahammül etmek,
Gerekeni düzeltmek istemeden.

Devam eden:

Aynı sembolde davranışlarla,
Küfürbaz konuşmalar
Kültürü reddedişe,
Jest ve mimiklerle,
Öyle tuhaf,
Uçuk uçuk fikirlere onay vermeler,
Ağır, hantal bilgece açıklamalar,
Nihayetinde elzem bilgilere paydos çekmeler,
Biçimleniş aynı kardeş,
Devamı ise bu kadında,
Niyet etmişse, en daniskasını yansıtmakta
Evladına,

Bana,

Ya da;

Damla taneciklerin işlenişinde kaçışlar.

Bilmem,

Ya fırının iki yüz derecelik ısısı lazım bana,
Kâr, olmayan duygularımı da kullanamıyorum.

Ya da çekip gitmeler bahane, elime balta,
Hepsini doğrayayım, cinnetin doruğunda.

Uf be!

Uf be!

Canına yandığım,
Mertebesiz hayatım.

Yükselmeyen,

İncinen,

Aşağılanan,

Bu çok sevdiğim:

BEYNİM.

Her adım atışta zayıflatmaya çalıştığım,
Seksen kiloluk bedenim.

İkilemeler devam ediyorsa hala,
Akşamları aldığın ağır kesicilerle,
Hayranlığın devam ediyorsa,
Güzel gösteriler, çapkın bakışlara,
Zevklenişlerin her kitabın,
Kılcal damar örüntüsünü tamamlayan,
O ince,

Kalın
Kitapların harf zincirlerine,
Sende oluşturdukları merak kümesine.
Korkma!
Gecikmelerin olsa
Ne olur?
Zaten hayat, gecikmelerin bir koşuşturması değil mi?
Zavallı,
Hırsız vari,
Duyguları besleyen
O çelimsiz duygu sahiplerine ispatlanışın.
Var gücünle kaçmaya çalışırken,
Bir telefon bekleme bahanesiyle,
Ev de kalışın,
Tahammül edişin.
Oyalan,
Oyalan gülüm oyalan.
Her harf kendi içindeki mucizeleri öredursun
Sen geç yazmaktan,
Her cümle dünyaları içine çeksın, kitaplaştırsın.
Sen gene yazmaktan,
Ve okumanın kabaran zevkine varma,
Üzülüyorum sana be oğlum!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53280/uf-be.html>

AYAR GEREK...

Çılgınlık bu her şey çikolatalı,
İçecekler kolalı, yiyecekler boyalı,
Üreten yok. Sırtımız babaya dayalı,
Ayar gerek dostum bu gidişata.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53697/ayar-gerek.html>

DURSUN'LAR..!

Bakadursun,
Bu düzeni sevenler.
Çaladursun,
Bu düzeni kuranlar.
Vuradursun,
Bu düzeni dürenler.
Yatadursun,
Bu düzeni istemeyenler.
Batadursun,
Bu düzeni isteyenler.

Bakadursunlar...
Çaladursunlar....
Vuradursunlar...
Yatadursunlar..
Batadursunlar...
Hayt bre Dursun'lar!
Hepinize,
Hepinize kolay gelsin.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54155/dursun-lar.html>

AH KEŞKE..!

Ne güzel olurdu,
O buzlarda kaymalar, pelikan, pelikan,
Sırt sırta verip,
Bir kiŐ boyu sorunsuz ısınmak penguen, penguen,
Ve taklalar atıp sevinçten,
GösteriŐsiz, sade, kendine inat yunusça,
Ve farzı mallıktan uzak ,
Noktasız, virgülsüz, imlasız,
Demeden okumak Nobel, Nobel
Yadsımadan yaşamın farklılığını,
Dalıvermek en uygun zamanında,
Uçuvermek,
Kanatlarına özenip kartal, kartal,
Avını parçalamaktan vazgeçip,
İnsanca avlamaktan,
Avlanmaktan,
Kutsallığın doruğunda yaşama,
Beyaz, bembeyaz,
Tüm ters istemlere inat,
Tüm savaŐlara özentisiz,

Merakla yarına projeler çizmek,
Mutluluk adına,
Daha çok üretim, üretmek adına,
Ah keşke!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54417/ah-keske.html>

DE GÊT LO!

Ancak bende görölür dalgınlığın böylesi,
Biçimi örer mübarek renginde kendisi.
Ben unutkanım, o unutkan. Unutmayan hangisi.
De gêt lo! Tastadır hasta toplumun hepsi.

Az gelişmişlik, ilerleme, zıtladır kendi içinde,
Gelişme olmaz, zorlama yoksa kendi içinde,
Tepeden zorlarsan eğer askeri biçimde,
Böyle ilerleme olmaz, tıkanır bu günkü biçimde.

Rengini benzetirsen kutsal sayılan şeylere,
Hizmetine gider emekler, yürüten beylere,
Daim haklılık kazandırılır yaratılan şeylere.

Dalgınlığın böylesi ancak bende görölür.
Mübarek renginde kendi biçimi örölür.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54735/de-g-t-lo.html>

UNUTTUĞUN KALBİM VAR YA!

Hani yoktu?

“Yüreksizin teki” diyordun.

“Korkak, çekingen ve işe yaramaz”,

Derken bunlar sen.

Sana verdiğim yüreği unuttun.

Oturmalı şimdilerde yüksek yerlerde,
Elinde telefon olmadan bakmalı, merak etmeli,
Görebilmekse istediğini, neticede hevesleneceksin.

Almadan belki ilaç tarifesini,
Hissetmeden ne açlığın ne de susuzluğun girdabını.

Temizce düşünmeli, temiz hava alır gibi.

Sonrada unutmaları her şeyi uyumalı, uyumalı.

Ne yastıktan düşün başın, ne soda gereksinimli miden.

Ne de yan yatmandan nazlanan kalçan.

Nefesi derin almalı, derin, derin

UMULMAZ GENÇLİĞİN ÇILGIN HAREKETLERİ ORALARDA KALSIN,

Hormonlu ve insafsızca yetiştirilmiş besinler bezgin kalsın.

Yinede organiksel düşünmeli, düşünmeli.

Sonrada göğüslenmeli seçebildiğin yaşam biçimini.

İçimini sevmeli zehirlerse de o rakıyı, o sigarayı.

Doymasını bilmeli istemlerin en alasına.

Yangınlarıyla okşamalı yaşamın hemzeminlerini,

Tehlikesi devam ediyorsa hala, geçmeli, geçip gitmeli.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55043/unuttugun-kalbim-var-ya.html>

YAŞ 50.

Öğrenirsin bunca zaman sonra gelen yılgınlığın sebebini,
Edepse edep dedin doğruluk adına,
Dürüstlük ve onuru yaşam biçimi yaptın
Tüm zamanlamaları yapmadın,
Dakik olmadın belki.
Yetiştirmeye çalıştındı zamanı içinde,
Hedeflemelerinin sonunda değilsin belki,
Öğrenirsin akıp giden zamanın sana kazandırdığı hoşnutsuzluğu,
Kazanımların boş,
“Koş babam koş,”
Diyerek doldurmaya çalış boşlukları
Biriken borçlar ödendi.
Ev kiralari, belki bir iki gün geç,
Su, elektrik borçları zamanından evvel,
Neye yaradı ki,
Aha! 50 yaşı geçtin,
Merdivenin sonu belki,
Eve varmak dahi
Belli
Değilken
Sen
Yinede öğrenirsin daha çok yeni şeyler olduğunu, olacağını.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55213/yas-50.html>

O...!

Fakat,
Bir gün O.
Ya kendisini ezdirecek,
Ya isyanları oynayacaktı.
Oynadı.
Aldı,
Ağzının payını.
O an anladı,
Farklı,
Olmayacaktı,
Bundan sonraki hayatı,
Nafileler peş peşe,
Diyemezdi artık, "ah keşke!"
Karşı durmuş gibi peşi sıra,
Eğdi başını,
Derin bir yaraydı,
İçinde,
Ta içinde,
Yeniden yaşamak hasreti.
Oysa böyle değildi,
Düşlemeleri.
"Bunları hak etmedim." Söylemleri,
Boşunaydı /boşaydı,
Elbet devam etmeyecekti,
İsyanları oynamaları,
Devam edecekti peşi sıra,
rutin yaşamı..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55633/o.html>

Yeter ki Ufuk çizgimiz olsun!

Ufukta,
O ulaşmaya çalıştığım çizginin uç noktasına,
Kardeşlerim!
Kavgaya ne hacet?
Altı üstü içilecek bir yudum su ise yaşam noktamız,
Paylaşmamakta ne var?
Ya Çizmeli Mehmet Ağalar devri,
Ya da büyük boylu,
Bıyıkları sırmalı "Sürmeli Beylerin"
Düşünmek ve düşünmekse en neticesi,
Olasılar oralarda dursun,
Ufuk çizgisinde olmanın zevkine varalım.
Buluştuğumuz noktalar,
Ya beraberliğimize bayrak,
Ya da bakışmamıza uzakta da olsa "barış" olsun.
Damla damla akan,
Beyazımsı sıcaklığın ferahlığı olsun.
Yürümler şenlikli.
Konuşmalarımız türkölü olsun,
Olsun canım!
Bunda bir kötülük yok,
Yeter ki ufuk çizgimiz hep "var" olsun.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55943/yeter-ki-ufuk-cizgimiz-olsun.html>

Biz var ya, biz!

Rast gele işlere giriştik, temelsiz olduğunu bilemedik,
Ya başarsaydık. Onca malı paylaşımında birbirimizi yerdik.
Grafiğimiz yükseldikçe, sen, ben diyerek kavga eder idik.

Şimdi eksilerle dolu bu hayatımız bize ağır geliyor.
Boşluğumuz; işsizliğimiz patavatsızlığımızdan geliyor.
Geri kalmışlığımız; kalifiyesizliğimizden kimse bilmiyor,

Sabahlar bol bol uyuduğumuzdan, kendimizi aslan sanıyoruz,
Versinler her işi yaparız, ederiz, başarırız, diyoruz.
Neyi öğrendik hey dostlar, neyi biliyoruz?

Öylesine hep kendimizi, oğlumuz, kızımıza pohpohluyoruz,
Var ya! Verin her işi sıkırız taşı, çıkarırız suyunu, diyoruz.
Vallaha da billaha da kendi kendimizi kendimize pompalıyoruz.
Bravo bize! Zaten bizden üstünü yok.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56239/biz-var-ya-biz.html>

Haydi canım!

Ya zehir zemberek kusacaksın bu oluşlara,
Ya da uykuya dalacaksın öğle vakti.
Devamında ikindi üzeri, rahat, rahat,
Uyandığında bakışların kapıda,
Midende açlık; kızarmış patates özlemi.
Uygulamalarda terslik var biliyorsun.
İstemler yön değiştirmede,
Takipler iş başında, yanmasın patatesler,
Tane tane gelsin, istiyor canın,
Yanında salça sosu, öyle istiyor canım.
Haydi canım!
Tüm Yanlış gidişata rağmen kalk,
Mutfağa git, patates pişir.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56626/haydi-canim.html>

20.ARALIK.2005 ZOR BİR GÜN

SEN yazarsan, / yazsan,
Korkabilecek en yanılmış duyguları,
Mor aletler işlenirken,
Düzelttik mi yanlışları?
Emelleri düşünürken,
Aklında geçiriyor musun dor atları?
Yürürken sessiz sessiz
Derin derin yaşıyor musun ince ince burkulmaları?
Yine öylesine, öylesine
Alışabiliyor musun?
Kibirleşmiş dudaklarında dökülen
Sözde nazik,
Hakaretsel alayları.
Sen var ya!
Yaşamına bitler,
Enikler,
Dadanmış.
Seninse yaşamının tüm sistemleri
Tümden,
Ve dünden
Kandırılmaya alışmış.
Bu çürük,
Ve çirkinlikler üzerine kurulan,
Bu hayatın,
Normal olduğuna kanmış,

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57536/20-aralik-2005-zor-bir-gun.html>

BAŞLIK BULAMADIM!

iyilikler olsun diyerek, yarım yamalak, hamasi anlatımım.
Gidenler belki döner, kızılca kıyamet kopmaz ya!
Ya belkiler birikir, sıcaklar basar sıkılırsın.
Ya cahilliğine verirsin, derinde şarkılar söylersin, usulca, uzunca.
Yakınmaları sık olsa da, duygular gevşek, oynak,
Sakınmalar uzak, derin, belki uzun, hem de uzun süre,
Yapmacık tavırlar devam etsin. Sen yine sende kal.
Olacaksa dedikodular, belki kaynak yakının.
Neme gerek diyemezsin, belki seni rahatsız ediyor.
Olsu, sen yine de çapraz duygularda kal.
El pençe durmazsın belki, sınavda da değilsin.
Olacak olur zaten, ya sonuç belli olur,
Ya da keskin döner bıçağında akar durur kan.
Yazık ki hala mış mışlarla uyumaya çalışıyoruz.
Masallardaki mucizeyi belli ki arıyoruz, hala aynı anlatımlardayız,
Olur, olmaz beraberliklerde agresifleşip onu bunu vuruyoruz.
İyiliğin böylesi belki, nasılsa telefonlar var diyoruz.
Aramayız. Arama zamanı uzar, konturlar biter.
Sonra da dostluklardan dem vururuz, yalpalayarak.
Unutmamışsan masalarda kalemini, yazının sonu mu?
Olmasa bile bayağı, iyi, iyi fikirler oluşuyor.
Kızgınlıklar bebekçe, “hayatım” deyişler sevgilice,
Bakalım özünde, görünüşünde varsa maymunluk,
Hakikaten, yetiştirilmemizden mi kalitesizlik?
Ya bencilliğinden sakın duruşudur. Olmaz ya!
Ya sevecenliğinden anne, baba sayısı birikimli,
İmrendiğimiz yetişkinlikse, yetişkinlere bakalım.
Daim işleri iyi mi ki; aynı derecede akalım?
Ya bir hüsrana bahanedir, ya yetiştirme de başka özenti.

“Ortak olalım.

TEYYAR DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57683/baslik-bulamadim.html>

O kadar

Rüzgârların sesini istiyorsan bu kalabalıklarda,
Dinlemek istiyorsan,
Durmalsın!
Ellerin cebindeyse yumruklaştır sıkı, sıkı,
Ayaktaysan etrafına bak biraz,
Yalnız olduğunu düşünme, yalnız değilsin.
Esen rüzgârı,
Bastığın toprağı,
Hazmettiğin yemeğı,
Hepsi sende mevcut!
Bunlar sende
Mevcutken,
Ve dinlemeye çalışırken sen,
Rüzgârı,
Rüzgârın sesini,
İşte orada bulacaksın hayatın sesini,

Yırtmıyorsa eğer yüzünü rüzgârın varlığı,
Yaşamıyordur göğsünde doğacak bebelerin hayat mucizesi,
Rahmine hayat düşen canlının düşleri,
Heyecanlandırmıyorsa eğer bunlar seni,
Sen,
Ne gammaz, aymazsın,
Farkında ol!

Bu yapınla:
İster rüzgâr uçursun,
İster damağına serinlik versin su,
İster beş oğul, sekiz kızın olsun,
Fark etmez! Sen, ne hüzün şarkısı üreten köle olursun,
Ne kazanmışta refah yaşamayı bilirsin,
Sen,
Sadece, sadece!
Varsın!
O kadar.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58510/o-kadar.html>

Yekünat= Toplam

Bu sahiler vermiyor gönlüme rahatlık,
Ölümse ölüm, çaresiz kalışımın çıkışı,
Şah, matlar hep bana yekünat,
Ya vurdumduymazlığım kendime rahatlık,
Bağırarak, çağırarak sorunlardan egomun kaçışı,
Dönmemeye sebep cebimde olmayan anahtarlık.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59768/yekunat-toplam.html>

Özlemim..

Yine dozerler,
Buldozerler,
Kepçeler,
Karşıda bir yerleri sökmedeler.
Yapabildikleri insanlık içindir.
Muhakkak!
Ama biliyorum..
Ciğerimin yarısıdır sökülenler.
Diğer yarısı,
Ev sahibi olma özlemim.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60328/ozlemim.html>

SEN!

Sen farklı farklı çeteleşmeyi reva görürsün,
Bunun oluşmasına sebepleri görmeyen körsün.
Sana dokunmasınlar ya..düzenden yana hürsün.
Sana da dokunurlar, sabret görürsün.

Tane tane düşünüyor, sanki bir teksin,
Sana göre vuralım, öldürelim her şey bitsin.
Mikropsun. Sen mikrop saçan bir bitsin.
Ulan salak! Bilesin ki gözümde artık hiçsin.

Farklılığı hep kendinden bildin öyle, böyle..
Sen faşist kafalı oldukça, onlarda öyle, böyle..
Seninde zihnini ezmeye girişirler öyle, böyle,
Sen haybeye gevşe! Durum öyle ve böyle..

Teyyar DUMLU.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61314/sen.html>

İLLAKİ...

Çok yavaş gidiyorum. İllaki düşündüklerim var,
Herkeste düşünce bol, kendi yaşamları üstüne,
Bildiğim birkaç oyun, illaki hepsinde gözüm var.
Kazanmak hırsı bu, tümüne sahip olmak üstüne.

Ve sıkınca parfümleri oramıza buramıza,
Kime caka atacaksak, her şey avucumuzda?
Nazlı nazlı salınımlar hem önce, hem sonra,
Ruh halimiz ne ise o gidişatın başında.

Tüm düğün hazırlıkları belki bir kaza,
Böyle mi kurulmuş bu yaşamın gidişatı?
Tüm gidişatlar öteye dair; ya yanlışa...

Bakmak yine bir yerlere ters ters,
Ölçmeye çalışıyorum açılarımı,
Görmek istediğim, ne hoş görünüm daniskası,
Ne de kabalaşmanın en fiyakalısı,
Sadece ve sadece temkinli,
Ve de yaşama uygun davranışları,
Ahlakın, onurun vazgeçilmezliği,
Varsa da..
Yoksa da..
Bayraklaşsın istemlerimiz bu boyutta..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62432/illaki.html>

Değmeyin gitsin bu gidişat!

Yusyuvarklak düşünmek beyaz zeminde,
Elinde kalem, parmakların uyuşuk,
Beynin durgun.

Ne saklambaç oynamayı düşünmekteyim,
Ne kara tiren hasreti,
Biliyorum,
Ve farkındayım:
Hasretler kısaldı..
Yuvarlandı gitti teknoloji vagonlarında,
Hep hızlandı,
Hem de değer kaybına uğradı,
Mega piksel boyutlarda,
Kısa yol tuşları, hem mektup oldu,
Hem de renkli fişan hasreti..
Önemsizlik ağır bastı,
Çiğnenen çikletlerin mini kutularında,
İşte vefasızlık da o boyutta /boyutlarda kaldı.
Aramanın,
Sormanın,
Zor olduğu zaman boyutlarında.

Sevgi ise çerçeveleştii,
Ne duvarlara asıldı,
Ne de albümlere biçim oldu.
O da kaydı gitti,
İnternet adreslerinde.
Ana merkez beyinciklerinde kayboldu.

Aramak kolay,
Bulmakta öyle..
Elinde varsa bir kamera,
Veya yüksek mega pikselli telefon,
Ya da kablosuz bağlanan diz üstülerde..

Yeşillikleri kısa çimenlere verdik,
Oralarda unuttuk.
Ağaçların dalları keyif vermiyor,
Hoş arzulananda yok.
Dilimizde hep:
Ha dünya bitti bitecek,
Ha toplu ölümler kapıda.

Korumaya plânlar yok!
Öneriler rafta..

Tartışadursunlar mega kent kurucuları,
Öyle kısa ve küçük çevre düzenlemelerini,
Ama bir elimizde mekanik baltalar,
Ormanlarda kesimler tüccarların ön görü istikametlerinde,
Zir zop delinmedi ya tepemizdeki!
Deri koruyucu,
Isı dengeleyici prensimiz.

Yalnız ve yalnız;
Önermeler Tv'lerde,
Plânlamalar aynen devlet raflarında,
Pratikler /çözümler

Patron yüklemelerinde..

Olsun be!

Biz yine de iyi düşünenlere giyotin hazırlamalarda olalım.

Partileri seçime,

Bu milleti de seçmen sınıfında sayalım.

Kârlar kâra gitsin, kârlar artsın.

İşçi, memur zammı sıfır tamlarla başlasın,

Onları iyi vatandaş projeleriyle kandırıp oy kullandıralım.

He vallaha ne iyi oluyor değil mi?

Ne de iyi..

Demeyin gitsin!

Değmeyin gitsin!

Kimselerde karışmasın ha....!

Teyyar Dumlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63216/degmeyin-gitsin-bu-gidisat.html>

Hey Dostum!

O tumturaklı günlerin hatırında sen,
Yaramaz,
Devşirme,
Yobazlık satında sen,
İlla ki, boğacaksan beni zındık,
Eline yakışmıyor kazma kürek!
Ama dilin kıvrak,
Zekân müthiş,
Yazık! Yazık!
Farkında değilsen insanlık onurunun,
Bembeyaz düşünmüyorsan yarınki yaşamları,
Bir şeye mi yarayacak, sanıyorsun,
Öyle ya!
Sen kurnazsın.
Her şey sana bertaraf,
Senden olanlar taraf,
Olmayanlar hiç! Bitaraf!
Söylemler senden,
İşaretler sende,
Bereket, farz, olgunluk,
Her şeyin daniskası,
Etme be koçum!
Sen bu kadar geniş olamazsın.
Azıcık frenle!
Dur bir bak!
Kimileri hala zindanda,
Kimileri “Şafak Türkülerinde”
Sen; olmazsa olmaz, ben havasındasın.
Ya sen, emperyalizm “yeşil kuşak” projesi,
Ya da, pek kavramamış
Anlamamış,
Yeğenler ordusundasın.
“Eyvallah!” demek, sende mafyaca,

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63749/hey-dostum.html>

Başkadır Dünyamız Bizim.

İstemlerimiz güzel, taleplerimiz öyle
Sabır taşı olmuş ters bakışumlu gözlerimiz
Pazarlar pahalı pahalı para kokuyor, fakir hallerimiz

Cevap vermez olmuş ne sabah ne öğle
Bize çokça kakalamalar, fırlatma tabiriyle
Evde yolda, okulda fırça yemelerimiz

Kesilmeyecek bu gidişle ardı arkası aşâğılık duygumuzun

Hanımefendiler, beyefendiler tasmalı köpekleriyle
Hava atmaları yol boyunca, çalımları
Hem uzun boylu kekli salınımları

Halay çekmeler Truva atı gibi mezarda
Turnalara selamlar unutuldu. Yok, yok ararsan mezatta

İnci tanesi memleketimin ormanları yağma, talan
Her fırsatta dozerliyor beyler, “yok mu ulan?”

Yıllar önce söylendi ki, hep söyleniyor
İncin top oynaması gibi mezarsal
Hapislerde çürüdü söyleyenler.
Onları alkışlayanlar şimdi satış merkezlerinde
Farklı bağırışları aynı yankı almada
Aşık İhsani söyledi “Talan vat talan!”
İnci tanesi memleketimin ormanları yağma, talan

Karşımda en kırılğan esere rüzgar
Gölge vermeyen kırılğan kavaklar
Bunu diktik, az büyüünde, kesmeye can atan avanaklar

İnci tanesi memleketimin ormanları yağma, talan

Ne yalanım var söyleyecek benim
Gördüklerim,
Gerçek yandıklarım da öyle benim
Civan boyulu delikanlılar
Bir hiç uğruna mezarlara yollanıyorlar
Görenler,
Görmeyenler
Dert bile yanmıyor.

Nasılsa “ Veri veri gut!” demeler meşhur olmuş.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65076/baskadir-dunyamiz-bizim.html>

SATIRBAŞI EKSİK....!

Hep unutkanlığımız, yazılarda, satırbaşı,
Yeminlerimiz uzar gider, onun bunun başı,
Doğruluğa gelince akar gözümüzün yaşı,
Konuşması başka, ettikleri başka, o başkası

Ya terk edilme korkusu, kavganın en başı
Ya da her konuda baskın gelme telaşı,
Annede zorlamasa bebe yemiyor gerekli aşı,
Vallaha eşim bile olmadı dertlerimin sırdaşı.

Neyin üzerine kuruldu anneden olma kardaşı?
Vurmuyor mu basit bir şey için kardaş kardaşı?
Şimdi sırda baskın geliyor babamın kardaşı,
Ne sırlarımı ifşa ediyor arkadaşımın arkadaşı.

Anam öldü, babam öldü yetişmedi kardaşı,
Ben ölünce de haberdar etmez kardaş kardaşı
Bakın virgüller eksik, işe yaramıyor satırbaşı
Gidişata bakınca istemiyorum artık bir sırdaşı.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66082/satirbasi-eksik.html>

Bizler ve bizler

[italik] Dinlesekte, dinlemesekte zaman geçiyor sonuçta
O söylüyor, bağırıyor oynayıyoruz bir uçta,
Niye yalan olsun ki, dosyamızın toplamı ortak bir suçta,

Saklamaya gerek yok, beklemekteyiz bir Şeyleri aynı durakta,

Sallanadursa da boş beşik gibi, göz bebeklerimiz
Hem öyle hem böyle, nasılsa süre geliyor kırgınlıklarımız,
Hayhaylar, vay vaylar, bini bin para mızızlıklarımız,
Yaptıklarımıza dil çıkarmakta sonuçta, oğlumuz, kızımız,
Anca ve ancak ölümlle kesilir doğru veya yanlış süren hızımız.
Yazık, cahil insanlar gibi, gaf üstüne gaf yapıyor başkanlarımız,
Doğruluk adına yemin etmiş, hırsızlık yapıyor en yüksek bürokratımız,
Anamız doğru dedi, babamız da öyle, ama hep yalan söyledi bakanımız. [/italik]

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68758/bizler-ve-bizler.html>

De Haydi!

Giderken gözün bizde olsun.
Belki yaralananlar olur.
Yorgun düşenler olur.
Vazgeçenleri saymıyorum.
Dön bir bak!
Görebildiğin kadar bak,
Öyle ufak ufak değil,
Kocaman kocaman olsun bakmaların.
Düşen,
Üşüyen,
Ola ki;
Hani,
Rengi soluk,
Vazgeçmelerin eşliğinde bitkinlik gösteren...
LER varsa.
Yetiş.
Ya yardım et.
Taşı,
Bir şeyler,
Hani bir şeyler işte!
Ya da;
KATIL GEL,
Yetiş bize.

Gör bizdeki edalı mihnetleri,
Gör bizdeki farklı yüzleri,,
Gör bizdeki farklı dillerin anlaşmalarını,
Sende göreceksin,
Sümer Rahiplerin bu güne aktardıklarını,
Birlikteliğin temelini,
Sarsmadığını,
Göreceksin.
Ne zincirlere vurulmaların,
Ne de medyatik çığırkanlıkla karalanmaların,

Kuru şeyler bunlar, kuru
Bizde ar namus, duru
"Vız gelir, tırıs gider,"
Tozları, dumanları,
Yeter ki sen,
Yetiş,
Katıl.
Göreceksin, arpa danelerin, kimlere ilaç olduğunu,
Kimlerin mahrum,
Kimlerin sentetik buğdaya umut bağladığını,
He gülüm!
De gülüm!,
İstekli misin katılmaya?
De haydi...!
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74869/de-haydi.html>

imzam

Tövbe ettiğim.
Ey derdimin derin yarası!
Yakınına gelmeye üşendiğim.

Yüreğimin dünyası.
Tecellimin yekünatı,
“ih!” dê
“eh !” dê,
“Peh!” dê,
Dê ! Dê !
Ama vazgeçirmeye üşenme.

“hele de canımız yanaduruyorsa!”

Teyyar dumlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81976/imzam.html>

Yapalım emi !

Bir deli rüzgar olsak ta,
Essek oralarda buralarda,
Deli bir rüzgar serseri vari,
Yaşamaya, yaşatmaya,
Sadece başıboşluktan
Fırat kıyılarından
Kaçkar dağlarından
Hatay sokaklarından
Erzurum'da Palandökende
Kars'ta, Ani harabelerinde
Sıvatsa Madımakta
Ankara da mecliste,
Bolu da Köroğlu dağlarında
Bir deli rüzgar
İpeksi ipeksi vücut bulsak dağların yüzüne,
Jandarma jandarma çarpsak namussuzun, haksızın yüzüne.
Hançer hançer insek şerefsizin yüreğine,
İlmik ilmik yoğunluk kazansak aha buralarda,
Burada,
Buralarda sevdaya selam,
Buralarda yalnızlığa devam
Buralarda vurguncuya devam
Diyenlerin
Bacaklarını kırıp, midesine asit, kulaklarına basınç olsak,
İşte o deli rüzgarla / rüzgarlarla,
Şafaklarda selam dursak hasta doktorsuzlara
Selam dursak hasta hane de parasızlıktan rehin kalanlara,
Şamar şamar insek vurguncunun devletlisine
Talancının maskelisine
Zorbanın mayalisına.
Ve öyle,
İntikam niyetine değil
İnsanlık niyetine,
Doğmamış bebelerimizin temiz dünyasına
Kocaya varamamış bacılarımızın alımlı hülyalarına
Rahat çalışıp,
Evde dırdırı unutan mesut babalarımıza,
Selam dursak Pazartesileri, Salıları..
Ve haftalarınca devamında,
Onlar ne ay başlarını borçlu kapatsınlar,
Ne de kredi kartların borçlarında kaybolan rüyalarına mahkum,
Temiz ve sade yüreklerine eselim,
Yumuşak yumuşak,
Sıcak sıcak.
O zaman bir şeylere benzer yaptıklarımız,
O zaman kirletmez çevreyi artıklarımız
O zaman insanca yaşamaya adım atmalı
Yapamayanlara muhakkak çatmalı..
Gelin hep beraber yapalım.,
Yapalım emi!

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88392/yapalim-emi.html>

O ölçü çok önemlimiş,

Tutturursak o ölçüyü,
Sana mı ihtiyaç duyacağız,
Öylesine kendimize bakacağız,
Sana göre kaçırırsak da ölçüyü,

Fırıl fırıl, fırlıdak döneduruyorlar,
Neyi kurtaracaklarının farkında değiller.
Sloganlar hevesiz.
İstemlerde mesnet yok!
Afraları tafraları yalan.
Taraftarları bile yok.
Umutsuzlar!
Kör bir kamaşa bir şeyler tutturmuşlar.
Yalancı onlar yalancı,
Gidişattan haberleri yok.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100541/o-olcu-cok-onemliymis.html>

NE BİLİM İŞTE!

Bir ucu kuzey rüzgârda keman vari vuruşlar, sabah akşam suratıma
Hiçte bazı memnun değil benliğim, Ağustos ortası esen güney rüzgâra
Ne alarmlar hızlı çalımlarını yöneltir bedbahta, ben yalnız olsam da
Kalemler keskinmiş, kılıçlar cisim kaybetti,
Hala savaşlarda çürüyor bedenim.
Tatil zili çalıyor hala boş midelerimizde ufak ufak salınımlarla
Donuk bakışlar durgunluğu hep meyilli, her nedense ben zorlamasam da
Çabuk çabuk uzanımla ya yol boyu kar savurmalarında saklı, ya da
Beyaz düşüncelere konu, öylece katliamsal söyleyişlere bozulmaktalar
Canım, canım, eh canım.
Sen kendi rengine sembol olmaya bak.
Yoksa yoksa silinip gideceksin isimsiz tarih sayfalarından
Şimdi tahta saplı paspaslar, görevleri, zorluk zemin katlarda
Düşmeleri bize zorba mı?
Hem avaz avaz bağırımlar
Hem de ** ** kaçınımlar da
Bir şey söylemiyorum sana
Ucuz düşünüyorsun
Davranışların **ça
İzlenimlerin berbat!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122390/ne-bilim-iste.html>

AH BİZİ KANDIRAN!

Nağmeler,
Nağmeler
Ufaktan ufağa, benim başıma,
Nasılsa kıl ya!
Aynasal görünümde ya
Öylece, karşımda sırtmalar kel kel
Konuşmaları nağme neğme,
Ya...Ya !
Vallaha öyle,
Pah! Pah!
Bravo! Bravo!
Ne kadar sıraylayım bu lafları daha
Uzar gider daha daha
Konuşmaları virgülsüz
Duraklamalar noktasız
Ya biçimsiz,
Ya bitimsiz.

Konuşmaları kendi,
Aralarında bile sesli
Etkilemekte düşünenleri
Hem de alası, sürüp gitmekte
Pişkin pişkin gülmelerin toplamında
Veya
Haylazlığa eş değer sayıp
Kendince,
Maddi değer hırsızvari
Üstüne üstüne
Okumada bir iki dua
Oh! Allah'ım çaldığıyla
Helalleşti ya
Evliya sınıfında
Kendisini saymada
Öylece o yolla
Çalmaya
Kalkar hepsini.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/125833/ah-bizi-kandiran.html>

BİRBİRİMİZİ SEVİYORUZ.

Üzüm taneleri gibi boncuk boncuk bir saklımda birleşsek
Kimimiz Laz, kimimiz Kürt, Türk, Çerkez. Ah ne güzel desek!
Görmede, anlamada, tanımada, yürütmede tanışsak tek tek
Oflayıp puflamadan, tüm güçlüklerde merkez kendimiz saysak

Atom gücüne gerek yok. Birlikteliğimiz yeterde artar bize
O tanımayı, birleşmeyi, kabullenmeyi istemeyenler gelirler dize
Bu koca ülkede, zorlukları aşarız, çıkarız düze.

İkide bir karanlıkları hâkim ediyorlar bu ülkeye, niye?
Zayıf kalsın, gelişmesin, emperyalizme muhtaç olsun diye
Yazık, yazık! Kimi hâkim güçlerde uyguluyor, doğru diye.
Ya bizler, çokluk, bildiğimiz halde karşı durmuyoruz, niye?

Olmaz olmaz! Doğru değil emperyalizme uşaklık etmek
Bu uşaklık, bu halklara doğrudan ihanet etmek, demek
Yok öyle, bu güzelliği çıkar için peşkeş çekmek.

Bilin beyler. Dar kafalılar. Farklılığımız zenginliğimizdir.
Kabul etmeseniz de, savaşsanız da, bu ülke hepimizindir.
Sizin vazifeniz ele yapıştıkça temizlenmesi gereken bir kir
Kabullenmesek birbirimizi, kin ve nefret yüreğimize birikir.

Hür yaşamak, zengin olmak, bilimle, üretimle olur.
Kabul etmeyen, okumayan bilmeyen pişman olur
Kabul edersek birbirimizi, bu pis savaşlar son bulur.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127793/birbirimizi-seviyoruz.html>

Siz Yaptınız.

Şırmarmayı kat kat
Vurmayı "hazır ol" da
Sövmeyi her boyutta
Kaçmayı ahenksiz
Öğrettiler.

Parmak kaldırmayı yumuşak
Ayağa kalkmayı sertçe
Yumrukları berkçe
Attıkları tokatlarda
Gösterdiler.

e.. biz adam olduk!
Sokaklar şimdilerde, birer serseri mayın
Ha patladı ha patlayacak
Tüm öğretilenlerin devamında...
Ya...!

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134752/siz-yaptiniz.html>

İşte Dünyam...

İçime sığdıramadığım dünyanın çiçekleri.
Sizleri yaşatamadım gavur bozuntusu dünyamda.
Elmalı kekeler, marmelatlar, tatlı reçeller su gibi,
Ötesi berisi sıkışık,
Karışık kompleksli dünyamda,

Öteleri, gerisi, galip gelmeler kendi sessizliğimde,
Boğup ta atamadığım, beslediğim kinlerim
Zarif, ince endamlarda düşündüğüm kadınlarım.
Ve ulaşamadığım,
Ayrı düştüğüm kadim dostlarım.

Fantezilerimde olmasa
Her şeyimle, boğulup çaresiz dünyamdan gideceğim.
Tazelik boylarım, her şeyimi kaybetmiş halde
Ya türkü dinleme avuntularına sığınmakta
Yada kararıp gidiyor tuhaf, bedbaht dünyamda.
Varsın olsun, demelerim
Bir gözlük çerçevesi boyutunda
Uzakta,
Çok uzaklarda
Tanıdık bir melodi.
Eyvah! İstemiyorum.
Ama faydasız, nafile!
Taptaze, sanki hiç mi hiç dinlenememişim,
Gayri ihtiyari, siyah zemine yaslanırken ayaklarım.
Zayıfmışım,
Çelimsizmişim,
Ufalmişmişim,
Tuhaftır.
Ama aklıma da gelmiyor attığım adımlarda.

Elimde, elimde bir olta,
Sanki hep, bütün balıklar saldıracakmış umudundayım.
Kendim,
Bir zayıf halkayım
Umursanmaz, debelenmeye ihtiyaçsız durumdayım.

Ya nasıl tarifte bulunsam bir zahmet,
Her akşam kurduğum, yaşadığım fantezilerimi
Olsa da olur, olmasa ne çare diyerek
Yürütmeye çalıştığım babalık hünerlerimi
O da ezilmelere mahkum kalıyor her ayın on beşi batağında.

Kızım/kızlarım yok.
Eşim, erkek evlatlarım bir olmuş,
Erkekçe, ama erkekçe iteduruyorlar babalığımı,
Dar, mekansız benim olmayan odalarda.
Zayıf mıyım? Zayıfım.
Kabullenişlerimi sorarsanız, evet bu tarzda.
Hissetmesem de kendimi olu orta dar da
Bedenimin varlığı da
Bir zahmet lütfedip
Hiç bir külfete eş değer olmuyor, yaşamaya çalıştığım bu tarzda.

Yani şimdi,
Bir lüks hayat bahşetmiş olsaydım karıma/çocuklarıma
Başım göğe erecekti, boynum hep firfırlı kravatlarla
havalı mı olacaktım dayılarıma, amcalarıma.
Velhasıl en yakın kardaşlarıma.

Yoksa, yoksa eşim beni,
Evet beni,
Yücelerin yücesini sayacaktı ocağımda.
Sarmaş dolaş olup olup
Asortik kelimeler kullanarak mı kayıverecekti kucağıma.

Ne yavaşına, ne hızlısına inanasım gelmiyor.
O yumuşak, çözümez biliyorum
Farklısı da elimden gelmiyor,
Yaşım yarım asrı geçti, aştı.
Yapmak istediklerim için o güç geri gelmiyor.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141997/iste-dunyam.html>

Ŗu Anki Durumumuz..

Uyduruk, uyduruk devamı uyduruk
AlıŖtıđımız bu! Boynumuzda boyunduruk.
İlletine lanet olsun, alışkanlık olmuş,
Davranamıyoruz kendi başımıza buyruk.

O söyler dinleriz, o gösterir yaparız.
Onlar söyler dinleriz, onlar gösterir yaparız.
İyi, iyi, vallaha çok iyi diye boyarız
Hoşumuza da gitmiyor, bilakis zordayız.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148312/su-anki-durumumuz.html>

Sıgınsak Şu Güneşin GlgelenmiŐ Noktalarına.

Ellerimizde bir bardak soğuk su,
Anlatsak Şöyle serin, serin,
Deforme olmuş duygularımızdan kurtularak,
Yalan yanlış hayallerimizi ekleyerek,
Esebilen yöne yüzümüzü,
DeđiŐebilen yöne fikrimizi versek,
Ne olur?
Dünya mı yıkılır?

Ki, avuŐlarımızda dostluğun rengini hissetsek,
Gelen geŐene selam versek, dost, dost
Akıp giden sulara nazlansak sevdalı,
Ve rengine,
Diline,
Dinine
Bakmadan bana,
Dost olmayı denesek...
Sular serin mi olur o zaman?
Çalkalanıp dursun benliklerimiz o sularda,
Soğuklanıp dunsun.
O hemzemin geŐitlerde tehlike geŐiren fikirlerimiz.
OlađanmıŐ gibi,
Ben, sen, o
Hep beraber,
Söyleyelim,
Şafaklarda annelerimizin ninnisini,

Çıkaralım ceplerimizde kamaralarımızı,
Ya da kamaralı cep telefonlarımızı,
O anı,
O anlarımızı,
Sabit tutarak kameranın alıcısını,
lmszleŐtirelim..

Ve yazalım her hangi bir numarayı,
İletelim o bilmedik numaralara,
Durumumuzu,

Onları da zendirelim buna,
Nasıl olacak. / olacaksa.
Bir yerlerden baŐlamalıyız.
Yoksa sonumuz,
Yani senin, benim, onun
Felaket,
Ya buzullara,
Ya da bombaların yıkımı sonrası,
İlkelliğe.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151315/siginsak-su-gunesin-golgelenmis-noktalarina.html>

Özlemim..

Sürsün onca cefa dert,
Bir başıma kalmışım buralarda lanet.
Turnalar da yok. Selam salacak bizi özleyenlere,
Uzadı aralar uğramadığımız yerlere,
Hiç gitmesek cesedimiz gider elbet.

Fırsat mı yoktu?
İstem mi kalmamıştı?
Gitmeye, görmeye istek mi azalmıştı?
Hani ya kalbim oralarda nasır tutmuştu?
Doymayan karnım nasıra nazaran doymuştu.

Uzaklar daha uzak oldu o topraklara.
Deli dolu, çocukça koştuğum o çayırlara
Elimle dürdüğüm evim,
Dibinde gölgelendiğin duvarlarım
Her biri yabanda oluşumu biliyor,
Geçte olsa,
Gelme mi, görmemi gözlüyor.

Bense,
Ne apartmana alıştım
Ne kalabalık sokarlara
Son model arabam var amma,
Sürmeye yok param
Eh işte ahmaklığım, gücenmem kendime,
Elimde olsaydı şimdi o param
Düşseydim o yollara
Varsaydım o tarlalara
Yeniden yeni ürünler ekip deneseydim.
Ah, o zaman
Kene mi ısırıldı, ısırısın.
Ama kendi evimde, kendi toprağında kalaydım.
Orda/oralarda öleydim.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155454/ozlemim.html>

ZARARDAYIM...

Bilmiyorsa beynim ÷lkemin dağlarını
Hissetmiyorsam garip esen rüzgârlarını,
Farklı görmüyorsam tepelerini, dağlarını
Kimim ben ,
Bu toprakları hoyratça seyreden.
İstediginde istediği yeri pisleyen.
Dağıtan, kıran, seren serpen
Bir daha gelmeyecekmişim gibi

Sana,
Attığımı,
Döktüğümü
Dağıttığımı
Bırakan yüz üstü
Bırakan utanmazca
Bırakan bakmadan,
İşte böğürtlen, mantar
İşte mantılar, yoğurtlar
İşte şarap ve kolalar
Tükettim ince, ince
Bitirdim kaba kaba
Dağıttım hesapsız kitapsız.
Bıaktım kahpece,
Gittim, gittim utanmazca

Sanki bir daha uğrak yerim olmayacakmış.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159473/zarardayim.html>

O GÜN, BU GÜN AYNI..!

Yüzümde silinmez bir tabakam
Gözümde hala dağlarımın çiçeği
Ben ne sümbül koklayabildim
Ne nergisi tanıdım
Çocukluğumun ilkelliğinde

Yamyam olmuş duygularım
Ailesel bağrışlarda
Ne ruh buldu o çıkamadığım
Dağların doruklarında
Ne de inanca erdi
Herkesin inandığı inançlarda
Ve uzadıkça uzanan dipsiz bir girdap
Beni aldı götürdü isyan dağına
Bir çiçek aradım
Bulduklarım ruhsuz kokusuz
Bir sulak arazide yetiştirmeyi istedim
Çoraklaştı her yanım
Ne inandım
Ne inanabildim
Ve hasretim dağlara inat dorukları aştı, aştı...
Vardı gitti uzak illere benimle beraber
Ve yasaklı günlerime gelen sıkıyönetim
Sıkıyönetimler hala devam etmekte
Konuşmalarına hala gem vurmalardayım
Yürüyüşlerimde hala takip kuşkusu
Kapılarımda hala polis sirenleri
Ben onların o zamanki biçimlerindeyim.
Ya şimdilerde
Tele kulaklarla
Da
Bana
Oto sansür uygulamalardalar
Kullandığım teknolojilere
Ulaşamadıklarımla
Konuşmalarımı da
Bana yasak getiriyorlar.

Ben nasıl özlemem çocukluğumun o çiçeklerini
Beni dinlemeyen sadece kokan, koklatan kendilerini
Bana yasak getirmeyen koca koca kayaları
Kayalıkları
Ve insafsızca akıp giden hayatımda
Kuruyan çeşmeleri
Dereleri

Allah bana sabırlar versin
İntiharlara direniyorum.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/178932/o-gun-bu-gun-ayni.html>

OLANLAR BİR BANA ZOR

Ruhuma bir şad ol ki
Gel gönlüm akşamlarda kalsın
Öyle bir fark at ki
Görmeye bir doyum
Etmeye/çalışmaya ezmelik olsun.

Olasılık peş peşe sıralansın
Sanın ki bir karşılama
Bir değişme kavşağı
Ve pırlanta tazeliğinde kavgalarımız
Olmadık çareler bize gergin
Bu yapmacık tavırların beni mahvetti.

Gitti, gitti, gitti
Yitti, gitti tazeliğine hasret kaldığım sevişmeler
Sabahlara kadar yataklarda
Dönmeler sonrası özlediğim şafaklar
Ve yan gelip yatmalar sonrası düzenlenen eğlenceler.

Uzarlarda, uzarlarda kalsın derim
Derimde ne oldu?
Hoppalık kendi esnaf kılığında
Berbatça, hoyratça ezdi geçti beni

Yulaf ezmesi tadında gel gitleri yaşamak, bana düştü.

Olanlarsa bana kin ve nefretle
Bakışimlarla sürgünlerimi planlıyorlar.

Yardımlarınızı bekliyorum
Beni bu zorlarda alacak
Alaca şafaklarda çocukluğumagötürecek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201262/olanlar-bir-bana-zor.html>

KOCAMAN

Yap, yapıyor görünme, ortalık berbat
Yaptığınla kalma, ilerle be Kocaman
Herkesin herkese hikaye olduğu bu günde
Sende bana martaval okuma be Kocaman

Kullanılmaz oldu bak süpersonik telsizler
Gücünü nereden alıyor eşkıya tipli ipsizler
Bilmem ne adına cinayet işliyen tipsizler
Senden feyz alsın doğru olsunlar Kocaman

Yüreğin mangal değil, yansında erimesin
Güçlü kollar sarınca gücün tükenmesin
Sen gücü bilginden alırsın, bunu bilirsin
Anlat, afişe et, rezil et be Kocaman

Renkli medya yanında sloganları rezilce
Sevmiyorlar ya, herkesi böyle bilirler sinsice
Birileri de ortalıkta bağırınca öylece
Mukayet ol, bırakma, dövülmesin Kocaman

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214616/kocaman.html>

AH ARKADAŞIM AH!... 1

Eline al bir süpürge, süpür neyi istiyorsan
Yeter ki uğraşın olsun, ruhuna güveniyorsan
İnan boşluk çok kötü, doğa fark etmesin
Bak nasıl da hastasın çokça fark edebiliyorsan

Sonra sonra kızmalarında aşağılamaları at
Ruhunu, bedenini, beynini güzelliklere kat
Nafiledir, boşunadır bana çatman, beni kırman
Sende oluşan pisçe düşünceleri sat anam sat.

Faydasız biliyorum söylemlerim, kendi havandasın
Unutma zengin olsan, kudretli olsan yine kadınsın
İyi bilmelerdesin varlığın bir gizli köle konumunda
Ama işte, bilmez bir konuyla bana çatmalardasın.

Neden bu çabasızlığın farklı çok olmak iyi de
Bunu güzellikle, sevmekle, saygıyla bir de
Karşındakini yani beni beni düşünerek denesen
Sende bu kraliçe havaları seni düşürüyor derde.

TEYYAR DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/233236/ah-arkadasim-ah-1.html>

BİR ANLIK DALMALARIM... 1

Bir şeker dağıtımındasın
Bir şeker tadında
Ne yalan olsun un ufak olmuş duyguların
Deforme olma tadında
Hey gidi madımak topladığım günlerim
Bir yeşil halıda desen bozmalardaydım.
Ve her ilmiğinde dilim bir başka tatta
Varlığım zenginleşiyordu orada
Her çaprazına inerken toprağına kör bıçağım
Enginlerimi alıp götürüyordu koyu bulutlar
Annemi düşünürdüm
Elinde koca kaşık kazanın başında
Ve umursamaz görünümünde kaynarken madımaklar
Hemzemin geçitte rehin kalmış
Bir trenin biçilesi gaddarca hızında
Ray ray
Döşeme döşeme
Gelip serilecek dilimin halısına
Ve ıstıraplarım unutulacakta
Tazelenecek bir yaşam haz tadında
Adı Meryem, Dilşa, Ayşe,
Gülüstan, Neriman, Menekşe,
Her kimseler
Başında
Beklemeye dururken o büyüklü
Küçüklü
Kazanların
Farkında olmadan bana ve benim gibilere
Sağlık aşıladıklarını
Nerden bilsinlerdi.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294467/bir-anlik-dalmalarim-1.html>

AH ARKADAŞIM AH!..

Derece derece kıdemli oldun
İnan bana boldun
Fikrin yok, fark yaratmıyorsun
Sonuçta bak ne oldun?
Hem kendini hem beni yordun.

Ya biraz küslük işine gelir
Ya dırdır senin her mezen
Olmazsa boş tartışmaların
Bir ruh bir boşlukta gezen

Fırlatıp atmak sana tez karar
Boş bunlar güzelim hep seni yorar
Bir kadın böyle mi olmalı Yar rabim!
Her saati küsmeler, her saati zarar.

Medyatik haberler senin baş tacın
Böyle gelişti sende doktorsal harcın
Bir de biliyor, dil döküyorsun var ya
Beter ediyorsun ortalığı kalmıyor kârın

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297101/ah-arkadasim-ah.html>

2009 KRİZİ

Sıvasız evler belki yok, doya doya küflü
Sınırsız kullanımı yok elektrik ve su
Hanım hamarat ama maaşamız cıvıl
Temizlenecek temizlenecek de masraf yükü.

Onca çalışmalar boşa çıktı birde bu kiriz
Vallaha yüreğimde kaldı çıkmayan bir iz
Başbakan teğet, bakanlarımız eyvallah da
Yine küflü ve bayatlara nasiplenen biz

Yorgunluk istimplâkte hem kalıcı hem düz
Yıllardır doymuyorum, tepedeki diz de diz
Ya yuvarlak dizimler bizlerden sıra bulacak
Ya da hepten kaybedilen, yoksulaşan yine biz

Zengin işçiyi krizde tehditte vay gülüm vay
Devletse hala baba rolünde hep vay ki vay
Sabırlar aşılıyor sözde ama kazık hep bize
Yıllardır biliyorum bize hep nanay da nanay

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/302130/2009-krizi.html>

BİR ANLIK DALMALARIM... 1

Bir şeker dağıtımındasın
Bir şeker tadında
Ne yalan olsun un ufak olmuş duyguların
Deforme olma tadında
Hey gidi madımak topladığım günlerim
Bir yeşil halıda desen bozmalardaydım.
Ve her ilmiğinde dilim bir başka tatta
Varlığım zenginleşiyordu orada
Her çaprazına inerken toprağına kör bıçağım
Enginlerimi alıp götürüyordu koyu bulutlar
Annemi düşünürdüm
Elinde koca kaşık kazanın başında
Ve umursamaz görünümünde kaynarken madımaklar
Hemzemin geçitte rehin kalmış
Bir trenin biçilesi gaddarca hızında
Ray ray
Döşeme döşeme
Gelip serilecek dilimin halısına
Ve ıstıraplarım unutulacakta
Tazelenecek bir yaşam haz tadında
Adı Meryem, Dilşa, Ayşe,
Gülüstan, Neriman, Menekşe,
Her kimseler
Başında
Beklemeye dururken o büyüklü
Küçüklü
Kazanların
Farkında olmadan bana ve benim gibilere
Sağlık aşıladıklarını
Nerden bilsinlerdi.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/307579/bir-anlik-dalmalarim-8230-1.html>

BİR ANLIK DALMALARIM... 2

Dostum yine sana yanasım geldi
Sana yanık türküler diyesim geldi
Oluk oluk akan dertler yüklü yüreğin darda
Bağrına soğuk taşlar basasım geldi
Bir ufak nehir olsan da yüzsen
Akıp gitse bağrını yakanlar
Ne rüzgâra muhtaç
Ne yağmura eş
Olmanı istemem serseri keş
Varlığına dert olmuş
Bir oğul bir eş
Yamacında yüzelim bir derme çatma
Aha da tam orada, ufak bir gölgede büzülsen
Neye yalan olsun bu durumda sana küsen
Ne yar olmalı
Ne eş olmalı
Senler seni, seni bilenler
Sana yardımcı olmalı

Bir bahar akşamı gezmekse hakkın
Gezenlere demezsin, hey hele bir bakın
Sakın yılgın yüzünü gösterme sakın
Ve bir sabah yapabilirsen bir baskın
Ne cinnet geçirmelere örnek olursun
Ne vazgeçenlere matrak bir örnek
Sen sadece kendinle barışık olursun.

Yine ziller çalmada
Üstün körü meyveleri bozuk
Biraz yaman bir görünümdeler mi
Bağırıcılar salonlarda
İp atlamak tarih oldu
Birdirbirler rüya
Ben geçkin yaşımla hala o rüyalarda..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310015/bir-anlik-dalmalarim-8230-2.html>

SERİN VE NARİN YEL..

Kuvvetli bir yel ise açmazlarda kurtaracak beni
O yel
Olmasın kötü bir el
O yele ben kurban
Yine ben kurban

Essin öyle minik minik
Essin öyle mavi mavi
Solgun ve geleceksiz
Mecalden düşmüş bacaklarıma fırsat
Terlemiş göğsüme nefes kazandırsın o minik yel
Saçlarımı tel tel
Savursun bisiklete binmiş bir çocuğun coşkusunda
Martaval okuyanlar seyretsin
Düzen savunucuları seyretsin
Çilek üreticileri
Güldürü merkezleri
Despot eller
Kadife sesleriyle mest edenlerde seyretsinler
Rüzgârlarda dağılan fikrimin minik minik kokularını

Varırsa eğer uygun yere
Bu gün olmazsa
Mutlaka...
Bir zaman...
Alacaktır alaca karanlıklarda ağlayan annelerin
Karınları uğuldayan
Aç bebelerimin kokularını
Gülsün gülüşlerinde fesatsızlık olanlar
Öksüzlüğüne hayat seferberliğini bağlayanlar
İflah olmamış
Yeniden doğruluk için
Zindanlarda olduklarına şükredenler
Onlara nasip olsun
Bağrımı serinleten
Şu minik minik
Mavi mavi
Esen serin ve narin yel.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/381351/serin-ve-narin-yel.html>

NE DEMELİ...

İşte yine ayrılığın vakti yarın be güzelim
Sen dinledin ben söylendim yorulmadı dilim
Kimi vakit tutamamışsam da kalkmışsa elim
Ya çaresizliğime ektiğin çaresizliğe ne demeli

Bir aşk deryası olacaktı eskiden olsaydı bu sevdam
Sana ilgim sana saygım sonsuz tabii bu sevdam
Çok şey hayal etmemiştim seninle kuruda olsa bir dam
Yaptım senin içinde çok çok nazlanmana ne demeli

İçimdeki sevda büyüktü reddi mümkün olsaydı
Yok, be Teyyar şu böyle buda böyle nazikçe olsaydı
Varır gelirdi sevdam Kâbbe değerinde bulutsuzda olsaydı
Neşe şahit olacaktı tanımadığım benliğime ne demeli

Hep ustalar mı yaşatacak aşkları anlı şanlı tanıdık
Benim gibi sade birine çok mu geldi sende kadınlık
Aşağılamaların hesapsız şeyler içi dolmayacak fındık
Kadar değersiz şeylerle beni yormana ne demeli

Daha çok anlatacağım var ama sende yok sevdanın zerresi
Sana sormaya kıyamıyorum benlen yaşadığın yer neresi
Nice adsızlar yaşadılar aşkı sevdayı hepsinde gönül deresi
Birer lüks evde mi yaşadılar da başıma kakmana ne demeli

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/381971/ne-demeli-8230.html>

VAR MISİNİZ?

Ne dedim?

Bol yalana rahmetler okuyalım.

Doğru isek,

Dürüst isek

Bunu davranışlarımızda gösterelim.

Ve olgunlaşmak adına

Ve insanlık onuru adına

Ve beyaz düşünmek

Beyaz olmak adına

Küçük bir kartopu olalım

Bırakalım kendimizi hayat denen sancılı dağdan aşağıya

Yaşadıkça büyüyelim, büyüyelim...

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/383255/var-misiniz.html>

ŞEHİRSEL YAŞANTIMIZ...

Bir başkan
Uzun uzadıya anlatmakta
Göğüs hizasında terbiye tohumları eksik
Nafile nafile
Anlatsan da etik adına neler
Azıcık dar gelecek o tarafa bu tarafa sarkan
Yaşamsallığımız nice olmazları olmuş sayan
Oy oy demeler hala devamda
Tanrısal bir tarzda
Neye hoş görülür
Şehir merkezlerinde utanmadan öten horozlar
Göçmüşüz ya şehre
Ama hala ağır tarafımız
Hala köylü bilakis
Mıymıntılarla dem vurmalar
Kaldırımlarda car cur
Sözde de zenginiz ya
Modernize olmuşuz ya
Fakirliğimizin göbeğine kurduk parkur
Sonra ayaklarımıza kokutucu ayakkabılar
Sırtımıza yanıcı ve yakıcı gömlekler
Onlarda petrol ürünü bilakis
Kursağımıza da hormonu yüksek yiyecekler
Ralli türü otomobil yarışlarına alkışlarımız
At yarışlarına paracıklarımız
Tanklara toplara vergilerimiz
Hiçte göremediğimiz modern uçaklara
Gururumuz sayılmakta
Açlığımıza metanetler vererek
Alkışlarla boğduğumuz gençliğimiz
Çeviktirler ya
Akıllılar ya
Dünyaya bedeller ya
Ölmezler yılmazlar ya
“ah”larımız da bunlarla yamalı
“vah”larımızla böyle yalancı
İçi mi yanıyor bir annenin şurada
Baba özlem mi duyuyor bir kıza bir oğla

Yürek sancılarına mı boğuluyor bir anne
Yüreğinin seslerini mi ifade etmiyor bir anne
Bir baba
İşte bizleriz bizler
İtimizle eşliğimizle
Horozumuz tavuğumuzla şehre gelenleriz
Biz
Bizler mi?
Daha çok anlatımlar olmalı
Ve hala askeri zaferlere oynamakta tuhafsal yanımız
Ve hala dimdik duruyor zil zurna sarhoşluğumuz
Ve hala inkârdayız
Kokan, sabun görmeyen bol sulu yanımız
Ve hala tikanıp nişastalı nişastasal kahvaltılarımız
Yaşatır bizi bağırsaklarımız
Ve hala geç kalmayı marifet sayan oğlumuz kızımız
Üstüne üstlük
Bunları reva gören eşimiz
Anamız

Hiçbir şeyden habersiz ninelerimiz.

Hey bir kimler farkında
Bir karmaşadır yaşadıklarımız
Ne ufak bir heyecan
Ne de sittim sene düzeleceği
Olacaklarda ben güvensiz
Tümümüzün aynı çengelde asılı kalmış
Hem bedenimiz
Hem dilimiz
Artık yazılara dökülmüyor sevdalarımız
Abur cubur yazılarda ağrıyor beynimiz
Kör bir kuyunun dibindeymişiz gibi
Sessizlik içinde arkadaş olmayışımız

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387391/sehirs-el-yasantimiz-8230.html>

BAŞLIĞI SONRA...

Her sözünde bir peşinat
Gerisinde sefalet kokmakta
Gözleri fır fır dönmez bir sanat
Yanılsaması bir derin hayra alamet
Yanlışa gömlek giydirmese usta bir üstat

Akışı bir semaver şıklığı
Uzayıp gitmeler sadece tekrarlanan sözlerden
Doğruluk adına söylemlerin
Gel etme
İnadında durma tanı beni
Birbirimize inadımız
İki sarhoş silahşor
Hem de kılıç üstatları tadına
Haydi, inadına hasta olma da
Çokta doğru olmazsa da
Beni
Bildiğimle bırak
Kendi kokuşmuşluğuna boğma beni
Yalana çaresizim
Sonucu bir Bektaşî fıkrası
Noktası “eh bana eyvallah!”
Ben bıraktım
Fesatlar söylemlerine yandaş arasınlar
Fırsat üstüne fırsat kollamadalar inadına
De haydi
Gebermeye yüz tutsun size ait yüzsüzlükler
Adreslere ihtimal olmasın ismarlamalar
Hele de övünmeleri yok mu geri fikirlerine
Terbiyesizlikleri buluşur had safha da
Sanırsın geri zekâlılık fişkırır gözlerinden
Ve kimin/kimlerin sayesinde ise bu zorluklar
Çekimleri de
Kendileri gibi çektirdiklerinde
Hem usulca ve sinsice
Hem yobaz ve ukalaca
Vah bana!
Gül yüzlü suratla bakanlar
Haydin bir oynayın da
Oynayışınızla ölçüp biçilsin tipiniz
Unutmayın
Beyninizin yansımasında
Ve yüz şekillerinden oluşan mimikleriniz.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389253/basligi-sonra-8230.html>

YENİ ARAYIŞTAYIM..

Yürümelerim zifiri karanlıkta
Hiç itirazsız
Deli saçmalıklar boyutunda
Bir adım
İki adım
On adım
Yüzlerce binlerce adım
Turlar zamanla yarışmalarda
Beynim kalbime inat âşık olma yolunda
Kalbimi kandırmada
Ne yalan olsun
Niye yalan olsun
Aç değil mi kalbim taze bir sevdaya
Kaldırmaya hazır değil mi
O sevda ile gelecek bilinmez belaya

Bana çirkef, çirkin bakışlarından bıktım
Bundandır inan bundandır
Yeni bir sevda aramaya çıkışım
Ya ne ise
Yaşamayı zevkli olacak/muhakkak
Nerede göreceğimi
Nasıl karşılayacağımı
Merak etmekteyim

TEYYAR DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389897/yeni-arayistayim.html>

BİRAZ BİRAZ

Ağrıları
Bileklerimin ve dizlerimin
Deniz dibi devasa görünüşleri.
Yorgun bedenimin /taze beynimin
Birer fırsat sayımlarım
Hayallerim
Hayal etmelerim
Belki ayakta durmalarım
Biraz basit
Biraz zırtapoz
Biraz sembolik
Biraz biraz
Biraz boşluk
Sanki ağırlık ayaklarıma bağlanan
Dibe çökmelerim heves heves
Nefeste tükenişim ulu orta
Ve yeltenişim haykırmaya
Ne bileyim işte isyanlara
Firavun misali başladığım işler
Sonucu belli, çuvallamalarda

Ya bir Eylül sabahı rahatlama ile resimlenmelerim
Ya da yılbaşı ile gelen ailesel sancılanmalarım.
Biraz ters düz
Biraz hokkabaz
Biraz seyahatsel
Biraz biraz
Biraz kar tipi
Ve bir acemi doktor teşhisinde biten paracıklarım

Telaşlarımda nefes nefes kokan borç
Uyanışlarımda her sabah
Yüzüme sırtan tek haneli takvim sayfası
Şu on beş de ne zor ulaşılan rakammış.

Yaşlılığımın bedeli hala kiralık ev
Olmayıslara eşit kalıyor bir oda özlemim
Ve yalnızlığımın baş başa kalma fırsatım.
Biraz düşünce
Biraz yazı
Biraz bilgisayar
Biraz biraz
Biraz uzanmak
Biraz göz yummak dışarıda olanlara

Canımın çok istediği bir erik patlamalı, erimeli ağzımda.

Biraz suluca
Biraz sertçe
Biraz tatlıca
Biraz biraz
Biraz karı dırdırı

Karanlığa gömüldü gördüklerim
Perdeye ricada kaldı o üstün istemlerim.

Bir rica muhtırası her basamak merdivenlerim.
İrkilmeler kaldı karanlık koridorlarda
Yarımlaştı baklava yeme istemlerim

Ve nafiendir beklide umutsuzca yapılan düğünler.
O ulaşılmaz telefonlar lap diye çalmada" çıkar"lar üstüne
Ardından çalmak bilmez uzun bir süre
Biraz unutulmak
Biraz ceplerde
Biraz kardeşlik
Biraz biraz
Biraz kandaşlık
Biraz işte çıkara dayanan kardeşliğin varlığına nokta.
O nokta,
O noktada
Beni yordu beklemelerim
Hayalimle oluşacak zenginlik nerde?
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409159/biraz-biraz.html>

İŞTE DÜŞÜNCEM...

Ey kendini farklı görerek körelen insan
Farklılığın dilde olsun, düşüncede olsun.
Öyle sınırlı sınırlı elinde koca silah
Vazgeçtim.
Gelmiyorum seninle, istediğin senin olsun.
Böyle çirkin bir istekle yola çıktığında
Onaylayan seninle yürüyen olsun.

Ki bende doğru olduğuna inanayım.
Sana katılanları tanıyayım.
Ona göre tavrımı koyayım.
Düşünmeden sana katılanları yuhalayayım.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412248/iste-dusuncem-8230.html>

ZOR BİR GÜN.

SEN yazarsan, / yazsan,
Korkabilecek en yanılmış duyguları,
Mor aletler işlenirken,
Düzeltiltik mi yanlışları?
Emelleri düşünürken,
Aklında geçiriyor musun dor atları?
Yürürken sessiz sessiz
Derin derin yaşıyor musun ince ince burkulmaları?
Yine öylesine, öylesine
Alışabiliyor musun?
Kibirleşmiş dudaklarında dökülen
Sözde nazik,
Hakaretsel alayları.
Sen var ya!
Yaşamına bitler,
Enikler,
Dadanmış.
Seninse yaşamının tüm sistemleri
Tümden,
Ve dünden
Kandırılmaya alışmış.
Bu çürük,
Ve çirkinlikler üzerine kurulan,
Bu hayatın,
Normal olduğuna kanmış,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422426/zor-bir-gun.html>

BİR BAK HALİMİZE...

Bir tuhaf ki yüreğimde yadigar kalanlar
Resmin farklı, şeklin farklı grafiğın tuhaflarda
Derinden gelen sohbetler bana şakıyanlar
Az feryada ihtiyaç çok eskilere dair
O rahatlamalara güç bela erişilenler
Güya yorgunsal takılıyordun güya
Fırınsal bir pişimlik içimdeki serler

Azıcık fırlatmalara bir göz aydınlığı
Azıcık gülüşmelere biraz sabırla tahammül
Sonrasında yolculuklar bende seni bertaraf
Tahammülü zorluyor senlen dolu her taraf
Sonrasında ayrılmalar beden sen mahkemelik
Sonrasında bağışta duran kalbim elinde anahtar
Ve yanlıca erişilmez gibi görünen evliliğımız

Devamında azıcık kepazece konuşmalar
Devamında azıcık kedi köpek hırlaşmalar
Devamında azıcık kavga boyutsuz şirketsel
Devamında azıcık ayrı bir güç ayrı bir keşif birbirimizi

Nice nazlanmalara durmuş geçimimiz şimdi hayırsız
Nice kibarsızca boyutlanmış sevişmelerimiz
Şimdi kıymetsiz
Nice alışverişlerimiz
Oğul kız sevimsiz
Karşılığını aşmış durumda
Ve işte gelinen noktada ben rahatsız
Ve işte geldiğimiz noktada sen çaresiz
Uz atmaya dahi hacet bulamadığımız
Devamında beraberliğimiz..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/429978/bir-bak-halimize-8230.html>

YAŞADIKLARIMIZ..

Sorunum güvende basit
Özünde bir torun kadar melek
Ah be kara gözlü kelek
Geceler boyunca mavi serinlikte bir tay
Sonucu güvensiz
Gelişi başka bir ağırlıkta
Azıcık **ça
Azıcık boş boğazda
Azıcık kendisi karanlık bir güruhta
Fazlası mecalsiz
Gel-git'mesi biraz tezek kokusunda
Gelin gelin
Karanlıklara hapsolalım beraber
Tırnaklarınız mı uzun faydası var
Bakışlarımız mı mecalsiz belki yarar
Kibarlıktan mı yoksunsunuz haydi ver karar
Ama ya karanlıklarsa erdemleriniz
Somurtmaya
Düşmanca bakışimlara ise meyliniz
Gitti
Bitti
İşte tuzla buz oldu
Seksen doksan yıllık beyliğiniz
Fırlatmaydınız kendi piç çocuğunuzla
Bu topraklarda onca çaresizlere inat
Sizler beyliğinizle
Ağırlığınız tüfeklerinizle
Hiç değişmez gelen kanun
Ve de her canda üstün
Hepte bizim gibi kırmızı kanınızla
Evet, üstün gücünüzle
Çaresizliğimize çaresizlik verdiniz
Olağanüstü bir yönetimle
Bizlere olağan yaşamı unutturdunuz.
Sonra da..
Sonrası mı biraz sonra anlatayım
Hele biraz daha kan
Hele zamanı gelirse kana kan
Belki ben yazmadan imana gelirsiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/430805/yasadiklarimiz.html>

BENİM YAŞAMIM..

Ne çok civanlar gördü bu topraklar
Hiç çekinmeden aldı bağrına
Anam ölmez babam ölmez diyordum
Onlarda takıldılar ölümün ağına
İnanın sunsalar bana
Zorlasalar da değdirmem abu hayat bardağına
Şanı da şerefi de batsın bu yaşamın
Herkeslerinde cesedi konuluyor ölüm çardağına
Sana zülüm bana zülüm
Zengine hepten zülüm bu ölümlü hayat
İnanın,
Çokta rahat ederim diye
Girmedim emeksiz kazanmanın batağına
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444700/benim-yasamim.html>

AZDAN ÇOKTAN AHA BU....

Fikri ki kabiliyeti çok neşesiz bir badem olacak
Üstüne vardıkça kendini patlatmış badem sanacak
Yanında yöresinde ben varsam çağrışımı oluyor hoş
Neticesi olsa olsa taze bir zirvalık bakışları bomboş
Berilerden beridir küsmeleri tazelenen ne olacak

Buruşuk kelimeleri yan yana sıra sıra olsa hani
Gel etme güzelim sevgi gösterin bayat ve loş
Gamzelerin parlama yüzünde badem aksa da boş
Sen sadece kendinesin bizi mi düşünüyorsun yani

Bütün bunlara sana özgü ağır afra tafralar
Hatırlanması güç olacak, hatırladığında durma koş
Bundan sonrası senin için sefalet, hayatsa nahoş
Bana çektiardıkların sana ağırca olacak cefalar

Bilirim ve anlarım bir yanın hala benlen kalıyor
Bir yanına başka âlemleri gördükçe oluyor sarhoş
Sen görmüyorsun ama olacağın/varacağın
Bunlar benim değil ettiklerin sadece sana son oluyor
Günler sonra anlayacaksın bana değil sana kayıyor
Benim yaşantım aynı senin rahatlığına nokta koyuyor
Senin yaptıkların senin yaşamsal yabanını oyuyor
Bir tek sen fark etmiyorsun sadece senin yüzünü boyuyor

Kırmızılar güzeldir hele yanında siyahta şehvet varsa
İnan fark etsen bunları derim ki durma bana bana koş
Ama koştuktan aciz gibisin ayağına versem mi galoş
Ama bende emin değilim senden bana istem yoksa
Kandırmada güçlük çekersin sana inancım yoksa
Farkımız derinleşiyor hiç yoktan kızmanın anlamı yoksa
Dayanaksız bir yaşamdayız çabam boşa senin rızan yoksa

Yok, öyle önce aşıyla sonra sonra gel kıvr kıvr
Sonrası malumum ben nedenini sorarım sana ıvır zıvır
Yine sonrası malumum bana gelince kıvr babam kıvr
Dayanmaz yüreğim susarım derim kıvr anam kıvr
Bende yürek susar beynim patlamaya çeker sabır
Sense bedava bardak hesabı gönlümü kır, kır ha kır

Neyse daha fazla yazmaya yok hacet durum belli
Sen farkında değilsin yaşımızın aştığı sayı elli
Varırsak mahkemeye bizlere derler salak deli
Sen ne anlatacağın meraklıyım benimki belli
Ne senden bu ayrılık ta dedelerimizden evveli
Anlaşmayanlar ayrılır rahat eder gel ağır sözlü deli
Ayrılalım. Yürümez ikimizin de sonu ortada belli.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/452719/azdan-coktan-aha-bu-8230.html>

BU İSTASYONDA...(

Bir siyah çarşaf serin üstüne
Bitip tükenecekse eyvallah
Var oluşumun sebebi bilinçsiz
Astı astarı belli değilse vurmanın kırmanın
Rakamlar cafcıflı gidişatsa biçimsiz
Vallaha da oranı yok tahammüllerimin
Oğul bedbahtları oynamada
Çevremi yaşamı ters ve tutarsız
Halada aynı yorgan döşek serilmelerde
Bana onca **ça oyunlar bizzat orantısız
Rakamlara hala birer tuturmaca sonralarında
Ulaşmak istediğin
Sahiplenmek istediğin
Bende kal dediğin
Hızlı bir tren olmuş ki
Durası olmuyor olduğum bu istasyonda

Hatalar ağır birer yekûn
İşlemler sonrası topluca ama imzasız
Bana mükellefiyet getirmekte günün her saatinde
Artık bildim bana rahat yok bu istasyonda

Zehir zıkkım oluyor acı kahve içimlerim
Kabullenişlerde zorlanıyorlar fikrimin
Onlara açtığı hayatın gidişatına dair tekerlemeleri
Acı bir yansımadır ki bilirim çürük
Ama söz bu söylemeyeceğime yeminlerim
Durak bilmez tahammüllerim
Bir başına sabır yüklüyorlar bu istasyonda

Konuşmam kalabalığa verirler
Konuşurum gevezeliğime
Zorlanırım zorlanırım yol göstermelerde
Kabulde zorlanıyorlar beni zira
Bitirilmiş bir yitim sanki ben yabancıyım
Sistemleri ufaktan başlar
Başlar ki yalan olsun kabullenmede zorlanırım

Velhasıl artık kaçamakları oynuyorum
Yaşım elliye geçti rahatlık ruhumdan uzak
Pek fazla da uzatmak gerekmiyor lafı
Artık yüklü birer vagon olarak dursalar bu istasyonda

Bende tahammül kalmadı
Bana verdikleri değersizlik
Bana yüklenmiş olan itilmişlik
Ötelenmişlik
Bilmem nasıl ifşa etsem
Mıh gibi çakılmış beynime
Kabul görmemişse de babalığım
Pekte değer vermelerini istemiyorum.
Zira/fakat suçu kendimden
Yükü omuzlarımda bilerek kendimi suçluyorum.
Umut nasıl bir şey yeniden denemek kaydıyla
Tahammülü zorda olsa beklemeyi seçiyorum
Bu istasyonda

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504395/bu-istasyonda-8230.html>

BU İSTASYONDA...

Bir siyah çarşaf serin üstüne
Bitip tükenecekse eyvallah
Var oluşumun sebebi bilinçsiz
Astı astarı belli değilse vurmanın kırmanın
Rakamlar cafcacflı gidişatsa biçimsiz
Vallaha da oranı yok tahammüllerimin
Oğul bedbahtları oynamada
Çevremın yaşamı ters ve tutarsız
Halada aynı yorgan döşek serilmelerde
Bana onca **ça oyunlar bizzat orantısız
Rakamlara hala birer tutturmaca sonralarında
Ulaşmak istediğın
Sahiplenmek istediğın
Bende kal dediğın
Hızlı bir tren olmuş ki
Durası olmuyor olduğum bu istasyonda

Hatalar ağır birer yekûn
İşlemler sonrası topluca ama imzasız
Bana mükellefiyet getirmekte günün her saatinde
Artık bildim bana rahat yok bu istasyonda

Zehir zıkkım oluyor acı kahve içimlerim
Kabullenişlerde zorlanıyorlar fikrimin
Onlara açtığı hayatın gidişatına dair tekerlemeleri
Acı bir yansımadır ki bilirim çürük
Ama söz bu söylemeyeceğime yeminlerim
Durak bilmez tahammüllerim
Bir başına sabır yüklüyorlar bu istasyonda

Konuşmam kalabalığa verirler
Konuşurum gevezeliğime
Zorlanırım zorlanırım yol göstermelerde
Kabulde zorlanıyorlar beni zira
Bitirilmiş bir yitim sanki ben yabancıyım
Sistemleri ufaktan başlar
Başlar ki yalan olsun kabullenmede zorlanırım

Velhasıl artık kaçamakları oynuyorum
Yaşım elliyi geçti rahatlık ruhumdan uzak
Pek fazla da uzatmak gerekmiyor lafı
Artık yüklü birer vagon olarak dursalar bu istasyonda

Bende tahammül kalmadı
Bana verdikleri değersizlik
Bana yüklenmiş olan itilmişlik
Ötelenmişlik
Bilmem nasıl ifşa etsem
Mıh gibi çakılmış beynime
Kabul görmemişse de babalığımla
Pekte değer vermelerini istemiyorum.
Zira/fakat suçu kendimden
Yükü omuzlarımda bilerek kendimi suçluyorum.
Umut nasıl bir şey yeniden denemek kaydıyla
Tahammülü zorda olsa beklemeyi seçiyorum
Bu istasyonda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510226/bu-istasyonda-8230.html>

.....yım.yim.

Gece vakti sahillere gideyim
Beni sevmez bir deliyi ne edeyim?

Eyvah ömrüm! Bir çürüğe hediyeğim
Güzel bulmaz koku almaz bedenim

Fırsatsız yaşam bu ben ne edeyim?
Sevdim sevdim ama dert içindeyim

Vurgun yemeden ölen bir ölüyüm
Mahvım hazır çelimsiz bir diriyim

Kalmadı aslan yanıım ki kükreyeyim
Faydasız bir davul gibi çalınayım

Çekip gitmek zor sıkışık bir vıdayım
Gitmesi zor kalması da.. hep buradayım

Gitti. Bitti. Bende fark ettim deliyim.
Çıplak değil ama giyinik bir efendiyim.

İşitirim işitirim azar, gidici bir faniyim
İstemekle ölmüyor yaşayan bir ölüyüm
De haydi kardaş izin ver sağlıcakla gideyim
Dönüşüm olmasın yeter vallaha almayayım
Boğuldum fırçalamaktan kuru bir boyayım
Doldu taşı her taraf gücümde yok küreyeyim
Kazın mezarları ölenlerden biri ben olayım.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510518/8230-8230-yim-8230-yim.html>

GEL...

Sorma
Sorma öyle gelişi güzel hesabı hallerimin
Dayanamayıp ta sarmaya
Sarılmaya çektiğim el
Zorlanmadan
Ve de fantastik duygularımı
Ulu orta bastırmadan
Sarıp sıkı sıkı kendime doğru çektiğim bir bel
Keyiflenmeyecek derecede
Yarınını da düşünemeyeceğim sonra
Ne biçimse aldığım antibiyotikler yararsız
Boşu boşuna
Dış zırhımı delerek verecekleri gram gram serumlar faydasız

Soracaksan gel
Sorgusuz sualsiz
Hele cesaretle gel
Göreceksin bastırduğım duygular
İfade edemediğim tümceler birer sel
Ve nahifleşmiş
Bozguna uğramış
Düşüncelerim az biraz yabani bir yel
Hesaplayamayacağım değerde/değerlerde
Fıskıracak sana ispata hazır
Ah be Hızır!
Gel
Gel de beni altıncı yedinci katlarda
Dışarıya bakmaya mahkûm pencerelerde
Bir seher vaktini
Bir kuşluk
Öğlen
İkinci mi ?
Olsun önemli değil zamanı
Kurtarmaya gel...

Oy nafakasız benden ayrılmaya hazır kurban olduğum
Yar yadigâr kalmadı bir kan
Fırlatıverecekse dolu dolu bir eksen
Bildiğim şu boş eksen
Artık gelsen de
Yardımcı olsan da
Bu bendeki ben'e
Çelimsiz hesapsız kalışıma
Ne doktorları tanık koy
Ne de yakın akrabalarımı mihnetli yardımcı
Bir yıldırım çakmışta beni iska geçmiş vallahi
İnanamazsın
Beni binlerce besmeleli dualar
Peşi sıra milyonlu "amin"ler kurtarmaz
Anlatsam da anlayan olmaz
Sıra da o bin münafıklar
Sıra da o bin türlü uslanmazlar
Sıra da o faydalı görüntülü faydasızlar
Ve de bir çakı gibi dimdik pozisyonlu
Ömrümü verip yetiştirdiğim evlatlar
Kefenimi nafile bir kumaş
Tabutumu gereksiz bir kafes
Mezarımı oymaya değmez bir toprak
Sadece kurtulduk hesabı sevenler

Onlar
Onlar gelmeden gel
Al beni
Yıllarca
Bir ukde olsun yüreklerinde yıllarca
Ve yine yüreklerine bana küfretmediler diye
Beni dilediklerince incitmediler diye
Bir acı yürek benimkisi...
Bir dargınlık muhabbeti onların...

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513606/gel-8230.html>

İŞE YARAMAZ...

Bir maskeli muska yaptık taktık dibine
Gelen okur giden okur işe yaramaz
Süresi dolsun diye sabrımız tükenmede
Okurum, okuturum he işte işe yaramaz

Terk etmesi bilhassa kesin bu kaide kuralda
Zürafa boyunları daha da uzanır aynı kulvarda
Söylenmeyin artık uslandım çarpmaya bu nazarda
Farkım kalmadı uzatırım uzatırım iş yaramaz

Fıskiyesi elinde hainin taştan güller sular
Fitnesi sığır Allah'a beladan uzak bunlar
Güzeli de kendilerine kara çalmayı bilir bunlar
Gel yanaş yanıma başkası olsa işe yaramaz

Eflatun gözler kabarıyor izahı na mümkün
Doğruları söyledikçe onlar oluyorlar küskün
Fakat velâkin kötü onlar onlar hep üstün
Kabullenişim aşına sessizliğim işe yaramaz.

Ah şu illeti sevdaya boşu boşuna tutulduğum
Devamı yok ben tutkun hareketlerim düğüm
Sevdamı anlatırımda ondan yana unutulduğum
Belası beni hiç saymada devamı işe yaramaz.

Tükenir nefesim anlatımlarım hep boşuna
İhanet etmedim temizim onun için haşa
Nasıl bir sevme bu kakılıyor benim başa
Yetersizim bu saatte vazgeçsem işe yaramaz

Mutluluk denen şeyi anlık saatlik yaşatılıyorum
Nasıl değişiyor yüzü hareketleri sözleri şaşıyorum
Mecalsiz kalmışım takatsiz dizlerle hep koşuyorum
Varacağımda yok hani belki belki desem işe yaramaz

İşe yaramaz kesin kes ondan yana yeni girintilerim
Ben nasıl mutsuzum şaşar kalırdı bu halime pederim
Yolu yok ölçüyorum tartıyorum yoksa bırakır giderim
Yükler ağırlaştı yaş ise geçti bu saatte işe yaramaz

Gel yanaş yanıma gör ki hep ben sevmelerdeyim
Onun tasası para, ev, mülk bende yok neyleyim
Çok da malım olsaydı "al sana, doy" der miydin
Bilmiyorum ama bu saatten sonra işe yaramaz

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/546051/ise-yaramaz-8230.html>

ÖZLEDİM GENÇLİK YAŞAMIMI

Onca yaşanmışlıklar dakikası dakikasına utanmazca
Boyutlar kendine özgü bakışında yok çelişki
Varlığı biçimsiz dar boğaz bende fütursuzca
Yalanı yalandan çıktı gidişatı kendisiyle çelişkili

Kuşluk vakti kısa düştü derde mekânlarım
Az selvi boylu
Çok kötü huylu
Bakışları çok çabuk değişimli
Sert olsa da davranışları ama gevşek duyguları
Benimle beraber yaşamak zor kandaşlarım

Uykularım rüyasız sanki yapraksız birer ağaç
Yaşam birikimlerim yokluklara vesile
Kimi yabansal yanaştı kabaca
Kimi inceliklerin hassından bana yakın
Lütfen dolu kalsın sevdiğim yanım/yanlarım

Ama lakin tartmaya gerek yok
Hesabı mümkünsüz hareketler
Vursanız hayatımın hepsi kaçta kaç
Hesapsız bir kasabın keskin bıçağında
Hele de zevkine doyamadığım çelik çomak oyununda
Ben yenilmiş yorgun bir kahramanım

Unutamadığım çocuksu prenses bakışlar neredeler
Az sarışın az esmer çok süt beyazı tenler
Uzaklaşıp gittim yaşlılığımın ölüme yakın bu noktasında
Ve tekmeler yerken abim babam amcalarımdan
Kazanmaya çalıştığım kişilik güven ortağım sürülerin sayısından
Sonrası dar bir oda
Kısa koridor ortaokul çağlarına
Kirlense de ellerim elbiselerim her ne kadar
Tertemiz kalışımı kızlara beyaz beyaz bakışlarımdan anlar bilirim
Konuşmalarım peltek yaklaşımlarım korkakça
Heyecanlanmalarım
En yüksek doruktayken sevdalandım
Yasaktı karşı cinsin bizimle konuşması oysa
Yani yasaktı yan yana yürümemiz bir kızla
Göz hapsindeydi tüm bakışmalarımızı
Eveli ağabeylerimizin
Sonrası öğretmenlerimizin
Dayaklarında son buldu sevdalarımız
Hey gidi soluksuz ve masum sevdalarımız
Nasıl da...

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548073/ozledim-genclik-yasamimi.html>

DEPRASYONDAYIM UYUYORUM

Gece sadece karanlığa mı gebe
Yıldızların parlamasına
Kurbağaların ses vermesine
Ve de uykusuzluğuma çare
Ama nafile
Uykum benim uzun
Uykum benim değil depresyon sanki
Uyumayanlar kıskanır
Uyuyamayanlar beni tanır
Çok uyuyormuşum yani
Her uyuyan gibi bende fani
De... ben
Uyuyorum uyuyorum
Farkındayım
Benim bu uykum depresyon hali

Çorak bir arazideyim
Gafil avlanabilir ve yalnız
Uzun uzadıya düşünmekten çürümüş bir yanım
Engelleri aşarım
Bir engel daha
Tam bitti derim bir bakarım
Bir engel daha
Firesiz devamda uğraşlar
Uğraşırım uğraşırım
Götürebildiğim bu derim
Ve yatarım
Yatarım
Yatarım
Katarım uykularıma yapamadıklarımı
Unuturum öyle yatarım

TEYYAR DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550063/deprasyondayim-uyuyorum.html>

AZ BİRAZ....

Alıştım sana on tanem
Ne yokluğun beni yasta
Varlığın beni hasta
Diyesim de gelmiyor
Senden yana diyeceklerim hoş da
Dile gelsem dilin beni bastırıyor
Dize gelsem gözün beni koşturuyor
Hatırını sorsam kalbim beni coşturuyor
Doğrusu bu ne yalana tamahım tamahım
Geceleri özleminle paylaştığım yatağım
Ve hiçbir vakitte kabullenemediğin varlığım

Ara da bir
Coşar olurum senden az bir umutla arada bir
Belki hani unutmuşsun diye de o zalim koncalı kibir
Beni tanımaz bir şeyde saymaz değerde tuttuğun kir
Hani diyorum arada bir
Az biraz yalanda olsa güven versen arada bir

Alıştım sana yüz milyon tanem
Sevdiremedi şu yapımı sana ne edem
Az biraz bir değer görsem ben kadem kadem

Göstereceğim sana olan tutkularımı her çeşit
Elbet içlerinden elesen atsan savacağıın bir çeşit
Çokta olmadı ban "haydi lan! Çek git!"
Çorak olmuş, kıraç kırıcı dilin söylese de gamsızım
Geliştirdim kendimce bir yaşam ıssızım
Neticesi ne olacaksa uzar devamında olur acı sızım.

Velakin muhabbetimiz hoş olmadı ben değilim dargın
Anlıyorum sevmiyorsun kaba olma bari olmazsan da baygın
Nefesimiz birbirimizin yüzünde bari buna olsun saygın

Görenlerde bizi çok mutlu rahat sanıyor
Bende bunu anlatmayınca bana koyuyor
Sen kabalaştıkça konuşmaların beni oyuyor

Sonumuz ne olacak gidişatımızın benim merakım
Gece sessiz gece derin düşünmelerdeyim bu fakım
Eminim ben ölünce sen çıkmadan kırkım

Senetli sepetli beni kötüler durursun
İnşallah sağlıklı olur da kötüsünü bulursun
En kötü ihtimalle dualarım şudur ki
O benden cesaretli çıkarda burnun sürtsün..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552342/az-biraz-8230.html>

BİR ANLAMAYA ÇALIŞSA

Bir afiyet bir afiyet başlangıcı ortası
Yetmeyince öğlen sonu bir mıymıntı duası
Astragan kürkleri giymeyince hayalleri bezginlik
Bir fark yaratma isteğinde boğuldu sıpası
Kendisi çabasızdı fakat yetmiyordu pratiklik yarası
“of! “of!” “yeter!” söylemleri de yetmiyordu ağırdı her şey
Nefessiz kalışım onda ne merhamet duygusu
Kemerleşmiş dudığında sarkıyor ağırca aşağılama kovası
Yonca bilmez
Arpa tanımaz
Güllük gülüstanlık çimenlerde
Kokusundan da olsa nane ayırtmaz
Huzur bulacağız elbet martavallarına az ara koysa
Sevildiğini de bilmez bu pişkin
Anlamaz bu çabalar onun için kaynamakta
Falanca feşmekân
Filanca ağır bir zengin
Bizimki için için yanmakta
Nasıl da bulamadı böyle bir zengin
Bilir mi ki külfeti ağır
Her bilinmezden söylenen sözler
Bezgindir her muhabbette
Kızgındır uzadıkça söz ona göre
Ah! Bilse ki sınıfı bu kültürden çokça geri
Bir fark etse farklılık yaratacak kendisi
Bizleri de edecek mesut
Acıları denecek
Hayal etmekle rahatsızlığı
Yüreğine sarı bir engin inecek
Tansiyonu kalbi rahat
Ezberi kırılacak
Gözleri açılacak
Beni ve yerini fark edecek
Çokta mutlu olmazsa uykusu gelecek
Haftada bir iki gecede az biraz uyuyacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/554960/bir-anlamaya-calissa.html>

BANA BAKMAYIN...

Beş kuruşluk bir ömür bu benim yaşamım
Herkesler biraz hasta da ben ve ben neyim
Asıl hasta benim bana bir tedavi ağrından
Sonrasında düzeleyim, doğru olduğunu anlayayım

Hey be bre zındık eğilimli hayat planlayıcılarım
Eviririsiniz, çevirirsiniz güç sizde ya devamında durun
Nasılsa kurtuluş yok, yaş ilerledi ölüm de yakın
Neler size reva bana yasak hele bir bakın
Sonrası uzayıp gidecek, ölümle bitecek yaşamım
Sizler alkışlar tutsanız da iki yüz yıl mı yaşarsınız?
Sizler de ya benlen ya da benden sonra en fazla on yıl
İstemeseniz de çekip geleceksiniz öbürüne
Ben rahatım
Yaşadım bu dünyada cennetimi de cehennemimi de
Siz düşünün durun yaptıklarınızla ne derece korkaksınız
Son nefesinizi vermeye zorlanırken siz
Korkularınıza korku katacaksınız
Eh be yanımda olanlar
Bana eziyet edenler
Beraber yaşadık, beraber olduk
Sizler bağurdunuz çağurdunuz
Sıkıntılar yarattınız
Sıkıntılı yaşadınız
Bense melül melül olmuşlarla yaşadım
Düzeltilmiş yanlışı önüne geçmeye çalıştım
Rahatım.
Hala da rahatım.
YA SİZLER?

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555768/bana-bakmayin-8230.html>

Yandım anam yandım...

Bana sevdan güçsel bir pamuk ipliği
Sevdalar böyle ise yandım anam yandım
Bütün sorunların anlamsız bir incir çekirdeği
Sevmelerin böyle ise yandım anam yandım

Sanki çok kelleimiz o da koltuk yaşıyoruz
Olmuşlar bizi şaşırtıyor yapmışlara şaşıyoruz
Biraz da kötülüğü hep başkalarında arıyoruz
Yaşamak böyle ise yandım anam yandım

Ve olunca sıfıra sıfır elde var sıfır o vakit
En sevdiklerimiz gözümüzde olurlar birer it
Her mahlûkatı kötü her yürüeni pire bit
Görecekseniz eğer yandım anam yandım

İncelememiz dar kalıplı kararımız hemen tez
Sabır diler davranana söyleriz. hele şöyle bir gez
Ortalık kirli ya temizlemeye üşeniriz kullanılmaz bez
Boğulup gideceğim vallaha yandım anam yandım

Mısınız, musunuz lütfen kelimeleri lügatimizde yok
Tekmil beden emir verme meta zoru çok çok da çok
Akıp gider trafik teröründe kanlarımız oluk oluk
Böyle ilgisizlik devam ederse yandım anam yandım.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571929/yandim-anam-yandim-8230.html>

SOĞUK BİR GÜNÜM...

Bu sabah yüreğimi dilimledim soframa
Simit çaresizlik halkam
Acı peynir yetiştirdiklerim
Umutla baktıklarım zeytin taneleri
Umut katarını acı acı yüklendi gitti
Ben yalnız kaldım
Kaçtı iştahım
Bildiğim türkülerini unuttun
Tekledi çarşaf çarşaf projelerim
Körelde çatalım
Kaşığı
Bıçağı
Batmadı iştahla yiyeceğim peynire
Anladım...
Hiçte bulanmamış yüreğim
Tuz ekmiş sürekli dilim
Asalak kalmış beynim
Elim/ellerim

Tabi ki zor bu çirkef gidişatı düzenin
Çalış çalış düzelmez oldu düzenin
Ya vurdu kırdaya ya mafya ayağına
Zor da olsa kabullendiğin bu düzenin

Kabulde zorlanırsan eğer inan
Şartlar seni zorlar uymaya bu düzenin
Hay ben bu düzenin düzenin..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572702/soguk-bir-gunum-8230.html>

Uzaklar, uzaklar hala

Uzaklar, uzaklar hala

Uzaktakiler uzaktalar hala
Anlayamadığım göz bebeğim yanımdasın
Bütün fırladıklar bende
Cazibem dayanılmaz
Sana yanaşmaya her türlü entrikalardaayım
Merakım
Ya niye sabırsızım
Sende öyle gülüm meraklardasın hala
Yanımda bedenim
Sadece gocunuyorum
Neden beynim uzaklarda anlayamıyorum

Haber salın bütün sevgililere durum nazik
Ben sevmeye direniyorum
O ise kendisini sevdirmemeye

Siperi gövdeme bir nazik beden
Ben uykulara direniyorum
O ise beni uyandırmaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577617/uzaklar-uzaklar-hala.html>

AZ GAYRET ET

Ekmeğine bol bol nafakalar doğradığım
Engin maviliğiyle savaştığım sıcaklık
Enginliğine boğuldum artık
Gel ve yavaşça
İki kuşak ötesini
Şimdikininki kendisini mi
Al götür biçimlendir
Yedir
İçir
Yetim bırakma ama
Yalnızlıklarla çaresizlik yüreğine ağırlık olmasın ama
Bak anlamın gerek yalnızlıkların çaresizliklerini
Ama yalnızlıkların çaresizliklere boy vermesin salınımla
Ağırlıklar taşsın birazda
Üflemleri yaşasın istemediklerini
Geri durmalara birer tekme
İlerleyenleri isteye dursun her dem
Yavaşça
Usulca
Yanaşsın yalnızlığım yanına
Ona eş olsun derin kuyuların da
Sırt versin ağır taşına
Kuvvet erdirdi boy ölçtürdüğü kalabalıklarda
Uzaklaşmalar kendi mesafelerinde
Kısaltmalar yaşasın
Uzayıp gitmesin derinlere giden tekçe yaşamları
İtekleysin dursun
İlerlesinler
Sık sık değişik yemeklere
Yeni yeni günlere
Ve de yeni paylaşımları kendilerine rehber etsinler
Yardımlarınızı esirgemeyin...

Haydi, bana yalnızlıkları sevdalarla ısıtacağına söz ver.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582262/az-gayret-et.html>

HA GARET..

Senlen ben
Olursak çekingen
Fırsatı kaçırmayalım de haydi
De haydi karşı durmak varken

Bunca sabır tükettim gönlüme bir iki hoş laf
Düşlemesi pek hoşta sıkıyor be uzun sürerse caf caf
İlişkilerimiz kafa kolda bak dostluğumuza ihtilaf
Gel kabul et bil ki
Seni masum gösterecek edeceğin itiraf

Bir çoğumuza dar gibiyse de bu dünya inan çok geniş
Sende ucunda tuta değiştirelim yeter yansın o şiş
Birleşse gücümüz hele dê karşısında duracak kimmiş
Çekingenlik gösterirsen eğer herkesin gözünde olursun ibiş

Mezarımız kurtuluşsa korkma illa kazacak olur
Sen saklansan ben çekilsem namussuzluk diz boyu olur
Farzumal bizler direnmez olduk çocuklarımızın hali olur
Bir benlen olmaz deme hele bir ucuna gel bak neler neler olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583527/ha-garet.html>

HALLERİMİZ

Ölmene gerek yok zati ölen öldüren çok
Bu işler nasıl oluyor merakta kalan yok

Bir münasip zaman gelir diye bekleyenler
Düzelteceklerine bozulursa bozulsun diyenler

Tıpı tıpı şıpı şıpı sevenlerinde neyi neyini sevelim
Onca sorunları unutup da nasıl birbirimizi sevelim

Şımartık şımartıldık büyüdük bütün baskılar bize
Dediklerine uymuyoruz diye büyükler bizi getirmeye çalışıyorlar dize

Her birisi büyük ya bizler hep “bak vururum vururum”
Söylemleri bundan başka bildikleri yok aramızda koca uçurum

Sonrada büyük marifetmiş gibi affettim” bozguncu da olurlar
Biz yaşamadık siz yaşayın hesabı bitmeden hesap sorarlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648556/hallerimiz.html>

BİR ANLASAN...

Zamanım seçemiyorum sen yardımcı olsan
Kibarım nezaketliyim sevgimden ağır olsan
Krizler ekonomide canım haydi bak bana
Moralim çok normalin üstünde bir anlasan

Kanaatin kalmamış sevgiye diziler seni bozmuş
Anlık paragraf atıyorsun sitemin ne ne olmuş
En anlısı zengini sevgi yumağında boğulmuş
Şu garip Teyyar da sana vurulmuş bir anlasan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649211/bir-anlasan-8230.html>

SANA::: SANA!

YetiŖse diyorum ucu ucuna.
Dokunmatik yapacağım yok.
Olacaklar kendi havasında
Ben yangınlarda yaşıyorum.
Küsmelerimin boyutu devasa..

Sen geldiğinle bir gülüş gelmenle geldiğini
Fırgat fırgat eridim halimde ötelerde
GecikmiŖ bir doğum sancısı sakatlık seninki benimkisi
Ey fukara halım!
Bilesin harcamaların hep zararına
Bilesin zararına zararına
OluŖların her dem zararına

Yorulmaksana bana sana ulaŖmada sebep
Bir ağa paŖa farklılığındaysa çabam
Nefeslenmelerim hızlı ama iŖe yaramaz boyutlarda
Yok öyle kendi naçarlığına fenalaŖıp
Dirhem dirhem eriyebilmek
Hayatla ölüm arasındaki daracık kapılarda
Bak Ŗimdi sitemler faydasız
Enflasyonu sebep göstermek bahane
Sana sitemlerim ne ekonomik boyutta
Ne de aynı çatı altında
Zorunlu duyumsamalarımız
Sadece ve sadece ince
İpince
YaŖama kaynak olan seviŖme istemlerim
Hem egzotik hem erotik boyutta

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653695/sana-sana.html>

BENİM YAŞAMIM...

Ne çok civanlar gördü bu topraklar
Hiç çekinmeden aldı bağrına
Anam ölmez babam ölmez diyordum
Onlarda takıldılar ölümün ağına
İnanın sunsalar bana
Zorlasalar da değiştiremem abu hayat bardağına
Şanı da şerefi de batsın bu yaşamın
Herkeslerin de cesedi konuluyor ölüm çardağına
Sana zülüm bana zülüm
Zengine hepten zülüm bu ölümlü hayat
İnanın,
Çokta rahat ederim diye
Girmedim emeksiz kazanmanın batağına
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654340/benim-yasamim.html>

BANA BAKMAYIN...

Beş kuruşluk bir ömür bu benim yaşamım
Herkesler biraz hasta da ben ve ben neyim
Asıl hasta benim bana bir tedavi ağrından
Sonrasında düzeleyim, doğru olduğunu anlayayım

Hey be bre zındık eğilimli hayat planlayıcılarım
Eviririsiniz, çevirirsiniz güç sizde ya devamında durun
Nasılsa kurtuluş yok, yaş ilerledi ölüm de yakın
Neler size reva bana yasak hele bir bakın
Sonrası uzayıp gidecek, ölümle bitecek yaşamım
Sizler alkışlar tutsanız da iki yüz yıl mı yaşarsınız?
Sizler de ya benlen ya da benden sonra en fazla on yıl
İstemeseniz de çekip geleceksiniz öbürüne
Ben rahatım
Yaşadım bu dünyada cennetimi de cehennemimi de
Siz düşünün durun yaptıklarınızla ne derece korkaksınız
Son nefesinizi vermeye zorlanırken siz
Korkularınıza korku katacaksınız
Eh be yanımda olanlar
Bana eziyet edenler
Beraber yaşadık, beraber olduk
Sizler bağurdunuz çağurdunuz
Sıkıntılar yarattınız
Sıkıntılı yaşadınız
Bense melül melül olmuşlarla yaşadım
Düzeltilim yanlışları önüne geçmeye çalıştım
Rahatım.
Hala da rahatım.
YA SİZLER?

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655660/bana-bakmayin-8230.html>

İSTANBULLUYA...

Onun Hasan'dı, Teyyar'dı, Serdar'dı
Basit de olsa hayata dair cesareti vardı.
Aldı eline valizi battaniyeyi İstanbul'a vardı
Ama gördü İstanbul'da da olsa yüreği dardı.

Sonra birden bire heves çalışmaya başladı
Biraz hayal ve istek zengin olmaya davrandı
Uzak bir peşrev hesabı ne yapsa kârdı
Toparlanmaya yakın evlilik denen güzellik sardı.

Yakınında mahallenin kaprisli gecikmiş kızı vardı
Bu kızında onun üzerinde mahalli oyunu vardı.
Olmazsa olmaz hesabı yakınındakine karar kıldı
Farkında değildi tabi, geçte olsa ziller çaldı.

İşi iyiydi de evlilikte azıcık pişmandı
Bilse mahallenin evde kalmış
kendisini nasıl kandırdığını
O vakit anlardı tez aldığı kararın yanlışlığını

Ha bu gün bitiririm ha yarın gözleri birer fardı
Ne yana baktıysa bulunduğu yer bataklığı
Debelendikçe debelendi çıktım diye battı battı

Sadece ve sadece hayal ettikleri yanında kardı
Birde yeni diye açılık yapmaktan korkardı
Eh ne yapsındı garibimin kapasitesi o kadardı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656692/istanbulluya-8230.html>

AĞIR MI GELİYOR...?

Bak gönlüm defterin ortasındayız
Gelmek sana ağır mı geliyor
Yazdım anlattım ama nafiye
Anlamak dinlemek ağır mı geliyor

Uzattın uzattın da bıktırırsıya
Ne olur az bana baktıysa
Sende anlar gibi ol sıkıysa
Güzel söz söylemek ağır mı geliyor

Hep bir gazel hep aynı gazel dediğin
Dürtüklemek kırıcı olmak bildiğin
İkimizde biliyoruz nereden geldiğin
Hatırlamak sana ağır mı geliyor

BÖLSEN ÇARPSAN TOPLASAN ÇIKARSAN
DEDİĞİN BİR İNCİR ÇEKİRDEĞİ ANLASAN
Uzatmasan da benimle anlaşsan
Rahat yaşamak sana ağır mı geliyor

Çok ağır bir fırsat ki fark etsen
Benlen yaşamak zevk bir bilsen
Seni nasıl sevdiğimi bir görsen
Güzelliği fark etmek ağır mı geliyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657960/agir-mi-geliyor-8230.html>

AZICIK GAYRET

İçinde çıkılmaz bir şey bunlar belli
Hep taze kalmaz ya öpücüklerimiz
Çevirmeliyiz sayfaları belki boş var
Yazıya geçmeli bütün yaşadıklarımız.

Sonrada gerginlikten vazgeçmeli bedenimiz
Yumuşamalı tartışmalar sonrası bir yanımız
Sarılmaya durmalı birbirimizi arzulayan bedenlerimiz

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662158/azicik-gayret.html>

Deli bir gömlek giydir gölgene haydi

Bak bakır renkler toz dumana bulanacak
Alaca kargalar seyir halinde dizili
Mavi berraklığını kaybetme telaşında güzergâhsız
Dibi sarı kendisi mor salan da yardım et haydi
Bakır teller değersizliğimin yangınca kavrulmasında
Daha ne yapsın fiber optikler yardımsız
Güçsüzler güç kazanırken mafyalaşmış toplumda
Çürük yumurtaları dengesiz kendi özürlerinde
Ne yaman gidişat olmuş ki insanlar hala
Çehresini değiştirmişse de medya dibi karanlık
Taraf görünüyorsa da aydınlar değişimden
Bir tarafları sarımsı bozuk kof cılk
Ha demezde değişmeyeceğini anlayan başlar seramik
Koptu kopacak derken kıyamet
Medya gücünde kalitesiz bastırımlar
Yazıklar uflar vahlar yaşlılara eşit
Kopuşu başlamışken bu ülkenin dünyadan
Koca değişimler izlerini kaybederken gidişatlardan
Vah benim vatanım sende
Hala birileri yücelere dair kahramanlığa kahramanlıklar katarlar

Ve boğuşurken fesat ve fasat taraflar kendi düzensizliklerinde
Yaman bir bağlam tutmuş tarafları çürümüşlükler kokarken
Derin bir farkındalık yaratırken silkinen mavi
Deprem/depremler üstü yaşanırken kişi/kişi modelleri
Yüceleri kendisine seyir yapmış bizdeki yüceler
Hala kendi derinliklerinde devlete devlet katmalarda
Onca onursuzluğu yaşatırlarken tekmeleriyle gençliğe
Hevessiz kalmış/kalıyor tekmelenen maviliğe özenmiş bedenler
Ne yanlarında kaliteli duruşları görmedeler
Ne artlarında güvene laik yürüyenleri

Peydahlanmış gururları bir anlık depreşirken mavinin
Utanası geliyor her birkaç yılda tekrarlanan vahşet
Dünya da seyrederken kendi değişiminde
Bizdeki model hala kusmaları oynuyor kan üzerine
Rahatlık ve küstahlıklarını utanmadan oluşturuyorlar
Hep nefretle anılan faşizm düzeyine

Sana sesleniyorum ey değişmeyi bilen sersem
Beni dinle çaresi de yok giydir bir deli gömleği
Al eline kendin yaratığın değeri yürü doğruca
Bel bağlama
Babana/amcana/bacına
Onlar en önde sana ihanet edecekler zira
Onlar öyle bilinçlendirilmiş psişik durumdalar zira
Onlar seni mahva kalkmasalar da çelmedeler zira
Ve onlar iş birliğe durur daha derinlerle zira
Onlar kazanacaklarını bilmeden kaybedeceklerin peşindeler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664123/deli-bir-gomlek-giydir-golgene-haydi.html>

BİLEN OĞLUM...

Bu akşam yollara kalbimi verdim
Gitti canım oğlum uzağa gitti
Aman dikkat çok dikkat oğlum dedim
Yüreğimin can damarı uzağa gitti.

Yaşı daha on yedi tıpta okuyor
Ayağı başı hepten ilim kokuyor
Okumaya hevesli vallaha korkmuyor
Gencecik oğlum üniversiteye gitti.

Derleyip toparlanmada onda var heves
Keşke diyorum onun gibi okusa herkes
O okudukça beynime ulaşıyor hoş nefes
Bilirim oğlum medeni olmaya gitti.

Gerçi başta genç ya naz etti biraz
Azıcık ülkenin şartlarından ettim ikaz
Yoksa bak okumamak dedim ağır enkaz
Anladı durumu hazırlandı gülerek gitti.

Anası azıcık mızımız etti ağladı durdu
Küstü bağırdı gitme oğlum diye buyurdu
Karnını da her zamanki yemeklerle doyurdu
Yinede durmadı nazlanmadan gitti.

Yatılı okuyacak diye bende kabullenmedim
Çaresiz fakiriz yapacak bir şey yok dedim
Oğlumda anladı sessiz gözlerinden anladım
Durumu anladı kalktı sessizce gitti.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669083/bilen-oglum-8230.html>

NE GARİPSİN

Ne garip elinde tarak kelsin
Müzik yabancı donun baxır
Bağrıtların sistemli ama avazın yüksek
Böyle olmaz batarsın keriz
Kafası bozuk bir ana emsalsiz yürek

Ama hedeflemesi yanlış yaklaşımı aksi
Gitmeme kalma telafi ise kendisi
Hayat bu ya varsa yüreğinde yaşama hevesi

Haydin oradan koçum senin yerin
Onca kalaba içinde yerini belirlediyse bilgin
Bu ne densizlik gitmemende çaba
Caddeler insan dolu caddeler dolu adam
Sende bir adam oğlu adamsın
Ama bilgin cesaretin
Farklı etti seni farklı adam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682347/ne-garipsin.html>

FARK EDEBİLİYOR MUSUN?

Hep gülersin gülersin de ki hele sorun ne
Biri batmış ötekisi uçmuş de ki hele sana ne
Yana yıkıla bata çıka çatışa çatışa geldik bu güne
Her şey savatsa ben biliyorum diyorsun e daha ne

Şurası manyakça hoppa kendi çapında
Burası elzem elzem oynar hapi yutunca
Fırlanman güzelde eğer ki hedefin yoksa
Gelişmeye engelsin bir şeyler sana dokununca

Okuduğunda kör kütük gözü pis şeyler
Kendinde bilemedin neye yarar bu şeyler
İnanç için vatan için bir şeyler hep oluşturuldu
Derler ki sonra da bu şu iyi o onlar kötü şeyler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684304/fark-edebiliyor-musun.html>

GEL YANAŞ YANIMA... 1

Acayip dokunur oldular bakın
Son yıllarıma doğru kutlanan yılbaşılar
Ellerde kadehler beyhude bakışimler
Başlarında suni komik yağdırılan karlar
Bakın
Yanım yöremdekiler, takıntılara bakın
Ufalmaya doğru eğilimli bedenim
Buruşup solmaya başlamış tenim
Çatallaşan dilim
Kamburlaşan sırt kemiğim
Sen daha gençsin demeyin sakın
Al bir bardak su içmem için
Gel yanaş yanıma beni hissetmen için
Ellerine
Ayak bileklerine
Sonuçta bana moral olacaksa
Acı kokan kelimeler yuvarlayan diline
Allah'ına kurban dinle yaşadıklarımız için..

Yarım asrı aşmış bu bedenim
Kağından metroya tanıktır
Meçhul ölümler sürüyor olsa da
Lastik ayakkabılardan en şık iskarpinlere
Keçeden yünden yapılmış toplardan
Ta Çin'den gelen plastiklere
Ve elimdeki kalemle var ya
Çok değil şöyle otuz yıl öncesine gitsem
Ne sükse olurdu bir ben bilirim
Değişkenliği hala devam eden türkülerden
Ne çok mutluluk duyduğumu yine ben bilirim
O gün kayalarda
Çayırarda
Dumanlı yaylalarda
Bu gün barlarda televizyon programlarında
Hala alır götürürler beni
Şairin şairliğinden utandığı köylere
Ve sen nazlı çıram çilekeşim
Yanım yörem gel yanaş yanıma
Hele bir hisset nasıl nazlanır içim
Her çatışmalarda ölenler için yanan dağlanan yüreğim
Türkülerimi söyleyeceğim sana eşikte, kapıda
Ateş kor olmuş düşmüş te yakacak yer bulamamış
Televizyonlarda reklamlara dönüşmüş ana yüreklerine
Sen sen bilesin dilemesin
Sen de anne olanda
Ve barışa bir el atmasan
Sen de unutulur gidersin Cumartesi Cumartesi
Evet "Cumartesi Anaları"nın yüreğinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689621/gel-yanas-yanima-1.html>

GEL YANAŞ YANIMA...2

Adeta bir silah gücünde sözleri dayamış beynime
Kendinden yüceyi tanımaz olmuş asla
Konuşmaları yüzeysel vakitli vakitsiz
Yetişemiyorum alaşağı edişime beni
Uğraşlarım nafile, nafile
Ne yaparsam yapayım kıymet katamıyorum kıymetime
Neye yarar kayalar kadar sağlam olmak
Neticesi belli zayıfım konuşmalarım
Hiç söz hakkı bulamadığım sohbetlerimizde
Gel yanaş yanıtıma
Bak hissedeceksin kendime kurduğum dünyanın kokusunu
Görebilecek misin merakımı
Değişmeyenlere karşı nasıl değişimlerde olduğumu
Ha...!

Kat be kat değerde iseler benlen beraber olanlar
Hoş tebessümlerim ve devamında sessizliklerim tembelce
Nahoşta oluyor farkındaysam
Ara sıra birazda çokça
Kimileri farklılık destanı yaratır davranışlarında
Onlar bana örnek gidişatımı yönlendirmelerde
Sonuç nafile
Ben boncuk boncuk ağlamaları içimde yapıyorum
Gözlerim buğulanır
Burnumu çekişlerimdir dışa vuruşlarım sadece
O da başıma kakışları oynuyor neticede
Hepte yanılığları yaşadığımdandır bilirim
Sabahları kalkışımla beraber unutturum rüyalarımı
Anlatsam kime?
Kıymet veren mi olacak hani

Uy uyluğuna yan bastığım hayatımın kayganlığı
Varıp gitmeyi düşünüyorum tek başına
Hâkimse kendini beğenmişlik hayatlarına yanımdakilerin
Gel yanaş bak gör fark et
Onlar öylesine yaşamayı seçmişlerse ben ne edeyim
Sonuç değişmiyor uzatmanın anlamı da yok bildim
Kurdum kendime dünyamı yaşamayı orada seçti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690363/gel-yanas-yanima-2.html>

Gel yanaş yanıma...4

Ah be güzelim ah
Bir de derler ki sevgi var
Sevgi var ya şu sevgi kimde var
Bir yanım
Sümbül sıırım
Bir yanım
Sevgiden olmuş kırım
Ah be güzelim
Ben her türlüşüne varım
Ana sevgisine
Baba sevgisine
Oğul-kız sevgisine
Kardeş bacı dayı yeğen
Hele amca sevgisine...
Hepsi için nalları dikerim
Hepsini yaşatmaya varım
Ah birde sevgilinin sevgisi
Onun içinde hepsinden vazgeçerim
Ben hazırım
Hem de her dakika
Her durumda gösteririm

Ya o
Ah o anlık değişimlerle yaşamayı beceren
Varsın ortalık yansın diye ona güvenen
Gel yanaş yanıma aynısını yaşayalım
Evet, her güzelliği düşünerek senlen
En ufak marazaları pürüz saymayarak
Tuhafın tuhafını senlen yaşayalım

Her türlü zenginlik üstü gelmişti bana
Onunla olurken
Badem çiçeği ellerini tutarken
Yeşillenirken
Yüreğimde namertsiz atışlar
Ve beni her türlüşünden
Alt-üst eden yüreğimdeki düzensiz atışlar
Ah be güzelim ah!
Şu sevgi var ya şu sevgi beni dar boğazdan
Ben uzunun-kısanın farkını kaybetmişken bakışlarından
O zalim somurtkan yüzü ile
Bedbahtça beni nasıl bıçaklar
Nasıl becerir ben asla yapamam
Daha ilk dakikasında bana işlediği sevgiyi karalar
İşte o an
Delikanlılığım diken üstüne varır
Anla be güzelim beni düzenimden çıkarır
Alır götürür sebepsiz kötü düşünceler bahçesine
Kurt olur saldırırım mahzunlara
Çakal olur girerim türlü oyunlara
Tilki olur oynarım her türlü gediklisini
İnsan olurum en nihayetinde
Ellerim uzanır türlü bıçaklara
Ve umutsuzluğumun tükenişinde varırım intiharlara
Gel yanaş yanıma
Al beni kurtar bu kör düşüncelerden
Bak yardım etmesen
Düzensizliğe yatarım
Varırım üstüne
Sevgime kör bıçak çalanlara

Belli olmaz
Olur a tutar aslanlığım
Aslanlığım tutar
Tutar sevgimin kaynağını sevgilimi yutar
Üstüne de karşıma sevgi adına çıkanların
Yok vallaha ustam naçarım naçar
Hiç belli olmaz değişen duygularımın sevabına
Üstüne bir de sevgi gölüm maya tutar
Alırım elime koca kepçeyi sen şahit
En aymazlık hallere de yatarak
Kimseler bilmeden
Nasılsa ben garibim durum da müsait

Ah ulan şu sevgi var ya
Katımda değer biçtiğim
Karşımda durup değer biçenin
Farkına da varsa o dişinin
Yollarına halı niyetine değil
Sevgi adına upuzun yatarım
Vallaha yatarım
Billahi yatarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690980/gel-yanas-yanima-8230-4.html>

GEL YANAŞ YANIMA...5

Akşamlar derin akşamlar ince
Güller narin ince mi unuttum
Benden damla damla biten bu can
Ben naçar intikam doluyum kendimce
Kafa derimi yırtım hepten hırsımdan
Mavi bir hüsrana uğramayı ne çok istedim
Bu yüzden bütün mavilikleri ben yuttum
Orası/oralar uzak varamıyorum
Buralar benden bana dargın
Gel az biraz mavilik özlemi ile
Sade maviyi ve beni düşünerek gel isterim
Gel yanaş yanıma
Tanı kimler uyuyor bu tanıma
Öğren kimleri feda ettim kimleri unuttum
Şu sersemce yolu tuttum.

Derinleşmişken aramızdaki şu dostluk
Tanımışsın kimler bana türküler yakmada
Kimler neler yaptığımı takipte
Biliyorsun artık
Kimler bana dargın kimler tutuk
Kimin/kimlerin sabahları kör
Kimlerin sabahlarına geç geliyor ufuk
Hey be gözü kara dostum
Senin adını versem dağa taş havaya
Mavilikler tümünden sana helal olsa
Birçok parçası sana olsa bedava
Bana miniğinde gelir
Olur, ağır bir yürek çapması
Resmini koysalar da bir davulun çok çok gerili derisine
Davulu da verseler acımasız birisine
İndikçe tokmak cansız resmine bilirim yanımdasın
Yanaşırsın bana yakın yakın yakınırırsın
İnanırım sende mavilikler yüklüsün
Bana kendi havanda sade ve temizce bakarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692007/gel-yanas-yanima-8230-5.html>

MERKEZİM İNSAN..

Aynası kırık bir semavi yüz
Bana bakan beni dolandıran fani
Sersefil bir bağırs bende ki çırpınış
Katil olmak güzelde sonrası

Bencileyin naçarım
Üzgünüm sıra bana gelmez bir türlü anlatımlarda
Biz kaç kişiyiz
Farkında değiliz
İki mi üç mü
Dizlerimiz titrek yüreğimiz nazlı
Hiç konuşmaya fırsat bulmaz dilimiz küflü
O nazlı can sayıyor kendisini
Bir de üstüne ister saygıda kusursuzluk
Gül be naçarım gül bu gün günün
Kırılmış gönlümün şişesi fark et
Ama yalnız bana dokunuyor onca kırılmışlık.

Şüphe sizde siz hırsızınız fazileti oynarken
Kalbiniz muma kesilmiş bir çakıma hacet
Yanacak yanacak yanacak eriyecek farkındayım

Üzüntümü afişe ediyorum artık
Bilsinler
Görsünler
Anlasınlar kırılan benim
Rahmetleri yüzlerine okuyacağım eğer ki dürüst iseler
Karşılığını bu dünyada vereceğim eğer ki üzgün ve pişman iseler
Aflarını kabul edeceğim eğer ki nedametlerinde doğru iseler
Haklarımı helal edeceğim eğer ki doğruluğa baş koymuş iseler
Daha çok saygıya duracağım
Tanıyamadıklarımın daha çok
Ve inansınlar ki ben insan odaklıyım
Merkezim insan
Kutsalım insan
Sevdiğim seveceğim insan
Olacaklarsa ben gibi eğer ki insan
Başım gözüm üstünde yerleri var
İNANSINLAR..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692265/merkezim-insan.html>

GEL YANAŞ YANIMA.....6

Bak bak her taraf fırça
Herkeslerde birbirine atmada
Bende ne takat ne cesaret
Topuzun bir keskin ucu biraz da iğneleyici
Onlara atılırken bana da değiyor
Gel yanaş yanıma
Bu hengâmede sözde işini yürüten
Seni beni
Onursuzluğuna satan herkesi
Daha da olmadı sineye çektiklerimi..

Tabak tabak herkesin çıkarlarına hizmet
En olmadık güzel kelimeler ağzında
Ne temiz ne dürüst evliya sanırsın
Kalkan hepimizden önce çeşmenin başında
Avuçluyor suyu utanmaz alır abdesti
Vah başıma dersin bu ne rezalet
İnsan aldığı kadar almalı diyor ya bir de
"Allah affetsin"lere duruyor ya Cuma'da bir de
O
Sinsi egoist dalavere ile kandıran o
Basıyor lafları bir zaman en hak savunucusu
Sanırsın Ali bu Ömer'in adaletine saygıda
Utanırsın savunurken soyduğu kandırdığı fakiri
Yediğin fırçalardan gurur duyarsın nerde ise
Ve çorağına nal dikilmiş beyanlar
Haklısın, haklısın, haklısınız'ları dizerlerken karşısında
Günlerce sürer dedikodusu o dakika anlarsın
Sahi sen anlar mısın?
Bir tür şeytan tüyü mü bana musallat
Her hareketinde hile
Her sözünde yavan ve ağır hakaret
Her yüz hattında değişimler olacağını anlarım
Değişimler olacağını anlarım
Ve en çokta kutsadığım yüzler sessiz kalır ya
Biter giderim erimek isterim o vakit
Her birini teşbihte
Yerinde ise suratsız bir it
Zor tutarım kendimi ki basıyım "de haydi .iktir git!"
Ah benim kanmaz, uslanmaz gençlik başıma
Bütün mücadelen aksiliklerin tutması
Yavanda olsa kendi başına baş kaldırışların
Şu onursuz yaşamı kendine suskunluk bilen
Şu onursuz duruşlarından yediğin hakaretlerden
Keşke "söylemesydim"lerle
"bana ne" lerle kendine haklılık çıkaranlar
Onlar...
Yanımdalar hem de bolcalar
Gençler, güzel yakışıklılar
Okumuşlar yüksek bilgi sahibiler
Ama..
Yanlışa çelme takmayı bilmiyorlar
Ve lakin korkuyorlar
Somurtmayı dahi bilmiyorlar
Vah zavallılar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/693473/gel-yanas-yanima-8230-6.html>

YENİ DENAŞK...

Sicimin mi kısa a be güzelim durma kalbine sor
Ben günahkarım, ben masumum gel kalbime sor
Kırtın gerdanı baygın baktın kodun kalbime kor
Ulaşmada zorlanıyorum hiç çekinme yor beni yor.

"Ah"larım değersiz itirazlarım neticesiz ben bir hiçim
Anlamaz gibi görünme güzelsin esmerim biçim biçim
Anladım yalansız, dolansız aşk olmazsa ben bir hiçim
Ne çok kazanırsam kazanayım sensiz düzelmiyor ki işim..

Bir nihavent şarkı uyandırır bende o delice bakışın
Beni sersefil etti caddelerdeyim üşüttüm bu kışın.
Var ki değer, değer katıyor bedenime bende kalışın
Hey be bre zalim şöyle yanaş yanıma ısınayım bu kışın

Nice Teyyar'lar yaşadı aşkı bu Teyyar'a ayıp mı?
Yaşım geçti deyi yeniden yaşamam zamanda kayıp mı?
Senin yaşın ileri beni ret etmen insanlığa layık mı?
Senin aşkın koca gemi, bak ben sallantıdayım aşkım kayık mı?

Çileli ömrünü çiz bana gönder ben çekmeye hazırım
Eyvahı bana, zulmü bana hepsini çekmeye hazır ve nazırım
Sen zahmet etme ret ettiğinde ben aşkına mezar kazarım
Vazgeçtiğini anladığımda ben Teyyar'ı geri çağırırım.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694789/yenidenask-8230.html>

YANIMDAKİ...

Suskunsun

Adı üzerinde bağırmalarda bakışların
Elyaf görünümümde bana bakış fırlatmaların

Vücudum buz kesti anımda ter boncuk boncuk
Ben yanmalardan bezdim
Daha yeni başladı içimdeki çocuk

Defterimi düreceksin sevecen bakışlarınla farzumal
Bileşkesi çoğaldı
Yaramaz yanımla battım bak bu ne hal

Falanı feşmekanı o tarafa
Böyle giderse
Bir deri bir kemik kalırım
Ah çarelerimi tüketen yan gelip yatanım
Çokta olmadı vaz geçer yan gelir yatarım

Suçlu aramam her şeyler berbatlaştı zaten
Ufak ufak atmalatın neyse kendin küçük bir beden
Soy sopunu bilmesek sen
Olurdun her şeyleri güden

Bahanesi yok
Artık ölüm yaklaştı yaşantımıza
Belki anlayamıyorsun
Bak yaşadığımız günler bile kısa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695663/yanimdaki-8230.html>

GEL YANAŞ YANIMA....7

Bir cümle söyledim aldın mı derinlemesine
Saygısı heba olmuş
Sevgisi çabalı meyvesiz
Gerisi ahlak bozuntusu birikimlerin son serisi
Velhasıl kelam oyuncaklarda düzenbaz duruşta
Kimildamazlar saatler boyunca gel-gitler yellemesine
Umumi bir istek doğuyor her inancı ama mahiyetsiz
Gel yanaş yanıma
Yeter sızlanma boyut boyut
Uzanımsal boyuttayım akşamın erken vaktinde
Nafakasız bu duruşum ham yazık gölgesiz
Ey fırsat
Sen kaç bin yıllıksın
ekinimi şimdi bozuyorlar
Sen ey Dicle suyu
Akışını kaybettin kullananlar meymenetsiz
Ufalmiş boyları
Kiloları fazla yine de kısa kalıyorlar
Akşamın şu geç vaktinde koca güneşin ihtişamıyla
Kendisine bahşettiği gölgesi kısa kalmış beyhudenin

Ne olur yanıma yanaşmanın bir farkı olsun
Koca şehirde ben gölgesizsem senin sayende
Biçareliğim baskın geliyor "eyvallahlar"a...
Sen seslenebilir misin masum yanım Fırat'a
Sen çatabilir misin çalkantılı yanım Dicle'ye
Ve sen arbedeler için sıyrılabılır misin fakir yanım

Olsunlar sende de köşe taşlarımı aşır duvar oluyor mu?
Olsunlar sende de "Neyim eksik"leri oynayıp sitem oluyor mu?
Çırpınışlar aç midemi sürüklese de acı kramplara
Kaçışlarım daha bir kapatıyorsa kalbimi insanlara

Sen yanaş yanıma güven gelsin bana tazem
Yanımda kal ki hasretime yanmasın amcam teyzem
Bak askerliği bitirdi geldi dünkü uşaklar
Doğduğum toprakları bombalıyor bizim uçaklar
O uçaklara bomba yükleyenlerde
O uçakları da uçuranlarda bizim uşaklar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/697166/gel-yanas-yanima-8230-7.html>

GÜLÜM..

Bir gül olsun benim gülüm
Gülüm solmayan erişilmez gülüm
Ne sabırlar sıra sıra çatlasın emi
Yana yıkıla ağlasın emi
Çarkı felek unutuldu bilirsin emi
Kadere kismet demeler unutuldu
Kader kurbanı dediğim hatırlansın emi
Biraz da cıvıl cıvıl gevşemeler he mi?
Biraz da misafirperver seven demi

Öteleri sormak ayıp gıcık gıcık
Berileri eşelemek ** **
Küfürbaz yüreksizlerimiz durulansa az biraz
Şah baskını görüşlerimiz
Etrafı vakitsiz
Rahatsız eden konuşmalarımız
Kaybolup gitsin kâğıtlarımızda
Kanatlar renkli parçalar desenli
Etekler pileli
Şapkalar olmazsa da olur
Sonrada gevşek kalçalar üzerine
Tükürük bezlerine sarılan sayıklanmalarımız
Çokta tuhaf değil ama
Acımasızca bakışlarımız altında oluşan
küfürbaz cümlelerimiz.

İşte bu gün solsun gülüm
Artık bezdim yeter sonsuzda değil ya
Bırak bıktım **ça aşağılamalarını
Utanasın yoksa bu defalık
Bırak bana bırak bende kalsın
Utanarak çekime cesaretim
İkimize de yadigar olsun
Kibarca ayrılmamız.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/697908/gulum.html>

DE HAYDİ GELİN...

Gelin fazladan bir buzdolabı alalım
Yaptıklarımızı donduralım
Ayakaltında kalsın yapmadıklarımız/yapamadıklarımız
Attığımız her adımda dokunduklarımıza dokunalım
Çokta olmadı icabına bakalım
Böyle bir sonrakine sıra gelsin
Öyle öyle hepsini bertafar edelim
Sonuçta bir şeyleri yapma başarısını gösterelim
Birikmeden hal yoluna gidelim
Sorunlar çare bulmuş olsun
Olmazlar cevap alsın
Bitirilmiş olanlar alkış
Hepside kendi çapında bir şeylere yarasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/698663/de-haydi-gelin-8230.html>

SEN DAHA UYU!

Kaymış gitmişse gözlerinde derin ama engin bir martaval
Liyakat nişanlar ile onure edilmişse ama bakışı aval aval
Hişt be dostum dinle senin rengin desenin kokuyor kaval

Sense sana bakarken aldatılmışlığın renginde bir desensizlik
Yürüyüşün sert ama miden aç, ondandır duruşunda dengesizlik
Bak bana değer ver değer bul beklide duyacağın bu bende ilk

Sen ata dedenden beridir kandırılmışsın ağırdan uyutularak
O kutsal bu dokunulmaz bu da sorgulanamaz vurgulanarak
İllaki biliyorsun çoğu ama çoğu kere sen ailecek aşağılanarak

Gel etme çok oku, değişimleri gör savaşların biçimi değişti
Çıkarları aynı kârları çok çok olsun diye sermayeler birleşti
Bunu anlayan, fark eden benim gibilerin duyguları depreşti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700091/sen-daha-uyu.html>

Ağır be...

Cehennem ol git gibisinde
Her daim senden dipsiz bir öneri
Karmaşık laf ebeliği senin gözünde
Susmak söndürölmüş bir fitil
Sapması zor vazgeçmesi ne ileri ne geri
Havalarda ısındı mayışmaktan beteri
Gel yanaş yanıma
Uzakta durma gel beri
Fütursuz bir yaşam bu
Kimler ister kimlerin hakkı
Burası Türkiye
Mağdur sanık sandalyesinde
Mağduriyet ağır karşılığı birazcık parada
Sen bile laf at sıkıl
Söz kimde kimlerde?
Ne kadar olsan da haklı
Vermiyorlar sana bana savunma hakkı

Yok, öyle kibarlık taslamam ağır be!
Değere binmiyor bindirmiyorlar
Onlar her şeye hâkim
Ne belalara şahidim
Ne haksızlıklara tanık
Onca savunmam yersize yersiz oldu
Utaniyorum insanlık adına ağır be!

Sonracığıma efendime söyleyeyim
Ne kadar a doğrular üzerine kurdumsa cümleler
Yavana boş
Tavada pişti durdu yalnız duruşum
Sonracığıma fark ettim
Ağırca fark ettim
Yanımda
Yakınımdakiler
En yakınımdakiler haksızlık etmeye hâkim
Sonracığıma
Freni patlamış ağır bir kamyon gibi
Fark ettiğimde anladım ağır be!
Hem de en ağırından hep kendimi ezmişim
Ha anladın!
Gel yanaş yanıma tanı
Ben bir entelektüelim
Haksızlığa karşı dinamitlemedir işim
Yalnızlığı gördüm yalnız kalışım
Yalnızlığa mahkûm oldum daracık evimde
Üstüme geldiler tanımadıklarım anamla bacımla
Saymıyorum eşimi çocuklarımı onların
Korkaklığı daha ağır geldi inan ağır be!

Ve sürüncemesi devam ederken bağırmalarımın
Ve devam ederken ağır ağır benim gibilerin
Ansız tutuklanmalarımın
Susturulduğça ben ve benler aha bu toplumda
Ağıra ağır bindirdiler
Yediler içtiler
Korkaklarla seyredişim ağır be!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700824/agir-be-8230.html>

Anladın sen....

Sonuç sıfır bolca kafama gürültü veriyorum
Kibarlaştığım dakikada pişmanlık duyuyorum.

Gel-git'meler yetmiyor içim arbedeler yaşıyor
Ben belli etmesem de dışarı taşıyor...

Kofa kof, zorbaya zorba olurum amma
Önüm sıra sıra kandaşlarım engelleriyle dolu
Ardından boş güvensizlikler beni vuruyor...

Ey deli kafamın nazlanan renksiz çileği
Uzat da burnuna bir gıdık atayım
Uzat da dudaklarına gri bir bombeli kondurayım...
Ama yüreğine..
Dokunmayacağım yüreğine
Kimselere de dokundurtmayacağım yeminler olsun.
Farkı yok ha bu semtte ha başka yerde
Ev küçükmüş darmış boş veririm
Yaşamayı temel alırım
Yeter ki yaşam isteğim olsun.
Anladın sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701822/anladin-sen-8230.html>

DÖN BİR BAK....

Alırsın aklım etme ben deli olurum
Kaybolur gider benliğim, dön bir bak
Güvendiğim her daim sen ben olurum
Aradığım hep yokluğun olur, dön bir bak

Ötesi yalansa aşkın yaşasın bende aşkın
Devrilmesi gerekmiyor çınarların şaşkın
Öyle bir yoğun sevki baskın gelsin aşkın
Sevdalar hevesli olsun sende, dön bir bak

Lafı mı olur diye aşk adına gerinme
Ben seviyorum sen sevmeye erinme
Yüreğim yanıyor aşkın çare derdime
Tenezzülün yoksa saygı diye, dön bir bak

Rahat olan kafam oldu allak bullak
Rahatım gitti her şeyim tepe taklak
Bıraktım normal düzeni oldum aylak
Velhasıl ben seviyorum anla, dön bir bak

Hayat öğütüyor çarkı ile beni seni
Hayatta kalmışız o güzel aşkta hani
Sen de sevsen bu aşk değer bulur yani
Sevdalar dirhem dirhem topla, dön bir bak

Bedenin dokununca bedenime eriyorum
Sensiz olunmaz bunu ben de biliyorum
Aşkımızın değerini çok yaşa istiyorum
Yetmiyor istemlerim sende iste de bir bak

Şişme o kadar da sevdim diye Teyyar
Sen sevdin diye sevginle olunmuyor yar
Eğer ki cevap vermezse aşkına olur dar
Her şey bir yana bari dön de bana bir bak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702916/don-bir-bak-8230.html>

ARAMIZDAKİ FARK...

Bir fark hissetmiyorsan çiyandan
Sarı sudan
Boşa akmaktan
Çalmaktan
Sen yüreğinin sesine hürmetsizsin

Gel bak
Toplu toplu kan akıtmalar
Yerel yerel savaşlar
Kısım kısım antlaşmalar

Ve önce barışık değilsen
Sen
Kısım kısım olmayı da bilemezsin.
Kıdım kıdım çözmeyi de beceremezsin.

Faydan yoksa diline
Çözümü zor bilmeceli konuşmalardasın.
Vah sana!
Yüreğimden!
Ben yüreğimden
Tanıyamadığım insanların
Sebepsiz öldürüşlerinin ağırlığını taşıırken
Sen
Her daim kendini düşünmekte...

Beni
Yüreğim her daim canlandırırken
Canlı tutarken
Yüreğin seni..
Allah bilir sen
Ne müziğin sesinden..
Ne de akan suyun sesini seversin,
Hayret etmene gerek yok
Ben anladım sen bir teksin..

Sahi sen nesen?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/703659/aramizdaki-fark-8230.html>

KENDİME...

Ezberledim
Biliyorum artık bakışları döneklik bedeli
Canı yorgun, bitkin, tedirginli
Fark etmiyor iyi mi değil mi hepsi
Hepsi farksız onun için kızmaya yeter ki
Lafı gedikli ve hatasız
Yersen, yemezsen yetmez kilolarca bal
Ha bir de canı mı istedi
Sen de azıcık yumuşak ol
Kırıcık mırıcık gelişir istemleri
Dudakları sade kelimeleri kilo kilo bal
Leyla'sı Mecnun'u sensin eyvallah
Bitti bitiyor gün tam bir iki saat
O kızdı kükredi
İyiliklerin hepsine yallah
Hem vallah hem billah
Devrimler yaşadığını sanırsın o an
Bir bardak soğuk çaydır sonrasında sana kalan
Isıt ısıt da içebilirsen o an
Sen ey Teyyar ettiklerinle ret edilmiş emeği değersiz sersem
Ezberlesen de tüm bu yaşananları
Mutlu ve mutsuz sözde gidişatınla
Bence sen bırak bir otobüse atla
Veya denizde senin olamayan bir yatla
Terk et.
Vallahi kurtuluşun bu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/704512/kendime-8230.html>

Gel yanaş yanıma....8

Çekip gideceğim dengesizliğimde kalacak
Erkeğim ya pederşahi yapımızla
O da kadın ya despotluk üzerime kalacak

Ve ürkek davranışlarımla istiflediğim sabır
Ağırlığı ne olursa olsun kulaklarım sağır
İstersen çektiklerimi gör yardım çağır

Gel yanaş yanıma durumumuzu fark et
Anlamaya çalış anla beni...
Sessiz kal
Sessizce beni anlayarak yardım et
Katlanmalarım artık sınırlandı
Kemeri sık sık delik kalmadı bak
Göğsüm daralıyor gözlerim nefretle kirlendi
Elimdeki mutfak bıçakları bile namussuzlaşıyor
Kullanmaya
Hıncımı ifade etmeye zorluyor beni...

Çoğu sıradan yaşam gibi gergin anlarım
Sana bakar bakar kendime acırım
Sonra sana bakar bakar sana acırım

Çene eğmelerinle somurtmuş yüz hatların
Çizgiler derinleşmede hala aynı takıntıların
Marifetmiş gibi devamda durur anlatırım
Sen/o hala kendi davranışlarında
Aymaz aymaz cümlelerin arkasında
Allah'ım ben ne safmışım

Okuduğum yüzlerce kitap bile kurtarmıyor beni
Ayağı eşikte dışarı sarkmaz
Olmuş olanlara bakmaz
Nasıl da bilir güneşin altında olanları
Vallaha pekte yamanmış benim karı
Bellek yitimi yaşarken cahil yanım
Büyük yanılgılar yaşıyor okumuş yanım
Gel yanaş yanıma canım kanım
Bak beni darda koydu hanım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705712/gel-yanas-yanima-8230-8.html>

GEL YANAŞ YANIMA...9

Gülüşmeler tazelendi
Bayağıda bir zevk geçmişten yana
Gel yanaş yanıma
Küçükken bozduklarını anlatacağım sana

Sabır sebatların tümü komşuma
Ölümde/ölümlerde kendi şerefinde kalsın
Kalkanda değil ya illa boş boğazlık
Varsa da yoksa da değeri kendi yokluğuna
Benlen olacaksa onca fedakârlıklar rezilce
Ben küsmeyi adet edineceğim o yüzünü assın
Ve lakin bir cellât olacaksa mübaalasız
Benim şefkatim beni yüceltsin alsın

Gammaz da görünüyorsa perde arkasındakiler
Ha bire tükürüyorsa benlen beraber yürüyenler
Onlar toplum ahlakında nece dem vuranlar
Anlasalar da anlamazlarsa da onları
Kendi kalbimden uzak küskünlüğüme bağlıyorum
O zati muhabbetleri çokta korkunç olmazsa gerek meraklarında
Sabırlar diledikçe komşular yakındakilere
Aynı muhabbetlere gitmesin el üstünde büyüttüklerimiz
Hele ki kendilerini tanımayan kararsız bihaber dünyadan
Birer vurguna gönderdiğimiz davulla zurnanın
Sonu acı biten kıvraklığında
Nasihatler baba yadigarı pişmanlıklar boşlukta
Birer martaval kokuyor gediklilerimiz
Bizi/bizleri hizaya koymalarında

Asılda bre gammazlıklarda direniyorlar
Anayasa mı değişti onlar için hiç mi hiç
Ömür boyu hapse mi gittiler diğer ülkedekiler
Bizimkilerin gönlünde hala despotluk hınca hınç
Ve onların gözünde ölümlerimiz birer gazi
Öldürmelerimiz bilmem neyin şanına layık
Geride kaldık da katılım sağlamada güçlük verirsek
Onlar “Osman Paşa”lar bizlerse oluyoruz
Arsız
Nursuz
İhanetçi birer piç
Varlığımız birer hiç

Eh be kaldırımlar sağ olsun yallah gerisi
Sokaklar sohbetlerimize kucak açsın
Gelenler doldukça alası var mı bizlerden delisi
Muhabbet kuşu oluruz çağırırız zirvalık dolusu
El ense edilmiş kahramanlıklara
Gerisi zama zingo
Birde fark etmişiz satılmışız
Bu gün beş para etmez değerlere

Ya işte böyle beni tanımayan dostlarım
Sabır dilediğim en Kahraman Rıdvan komşularım
Görün bakın nerede/nerelerde değer kaybına uğradı kutsallıklarımız
Kutsal saydıklarımız
Dünya değişiyor bakın kendi hızında önce ben daha yeni fark ettim.
İnanın
Vallaha billaha o vazgeçilmezlerden

Hiç gözümü kıpmada bende çark ettim
Hiç tereddütsüz vazgeçtim.

Dün tabu olup ta bana kıyan güruhlar
Bu gün ettiklerimizle alaydalar
Gel yanaş yanıma
Sen anlamaya çalış geride kalsın anlamayanlar

Bana ne demeden anlayan anladı diyeyim.
Neyse anlayan anladı diyeyim
Gidenlere rahmet kalanları benden yana
Benim fark ettiğim gibi değişimler dileyeyim
Ve diyelim ki
Değiştikçe dünyanın çehresi insanın insanı sevmesinden yana
Kimselerde kınamasın, acele etmeden kızmasın bana

Hele biraz sabırlara taze cesaretler versinler
Değişmekte olan dünyayı da görmeye çalışıp anlayıp görsünler
Sınırlar kalktıkça vay küçülesi dünya
Küçülüyor da küçülüyor bilsinler
Geçte değil düzeltmek için birçok şeyi/şeyleri
Değişim kendilerinde değişsinler
Gençlerimizi ölümlere göndermesinler
Komşularımızda değişmedikçe
Perişan halleriyle kendilerine sabırlar dilememi beklemesinler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708496/gel-yanas-yanima-8230-9.html>

OLANLAR BU FARKINDAYIM...

Şu yağmurlar yağmamalı böyle kendi başına /ahmakça
Bu değirmenler öğütmemeli tüketmesini bilmediğimiz buğdayları
Sonra sonra beyler öyle işve işve bizi kandırmamalı
Janjanlı sözlerle
Birileri elbet farkındadır bu pis sırtışların
Dalavereci çalışmaların
Yürek ister karşı çıkmaya
Ellerini öperim yapanların/yapacakların
Ellerini öperim kucaklayarak yarını
Ve de doğruluk temelinde yürüyenin..

Kendine bir hayır biçeneğinde hayır biç
Ya helal olur yaptığın/yaptıkların
Ya da kısmette ne çıkarsa
Birileri kalabalıklar oluşturuyor o doğru, bu doğru diye
İlgilendirmiyorsa seni yahut dikkatini
Boş ver üstüne bir bardak su iç.

Dozuna da dikkat etsen, dozunu da kaçırırsan bunların
Tın tın ediyor birileri
Kendilerince yollar açıyorlar
Uyduruyor kanun nizamların
Beş milyonu çok refahta
Altmış beş milyonu mengenesinde fakirliğin
Kapatmak için tartışma konusu yapılıyor uygulanmayan din

Pabucu delik Pabucu yama
Üstelik bir de ukala
Sorsan sebabini
Sana ne derler a ahmak budala
Yavaş yavaş çalışıyorlar öylece büyüyor sermayeleri
Onlara Allah vergisi deniliyor
Sen sorma bunu budala

Gürültüleri kuru kuru sorsan kendileri de bilmez sebabini
Yolda yürümede
Bol keseden atmalarda yüreğinde taşıyor kinini
Para dersin parayla
Mal dersin malla bunlar ölçer dinini
Varsa bunların dışında kalan
Gösterin öpeceğim ellerini

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/710898/olanlar-bu-farkindayim-8230.html>

Gel Yanaş Yanıma...10

Sırtımı dayayacak bir duvar bulmada zorlanırken
Hepten
Acizlik çekmek hep benim mi harcım
Kaba değilim.
Kırıcı konuşmam saygının hasını gösteririm
Nafile...
Hep tesadüfi olmayan veya olmuş, çaresi yoklarda değil
Hangi argümanı kullandıysa
Kaba olan
Kaba olan ben oldum
Onca okumalarım
Onca ders çalışmalarım
Beni söz kullanımında yetim bırakıyor
Okuduğum yüzlerce kitabın kıymetine
En kisasından en hafifinden
En kalınından en ağırından
Bir kıymet alamadım
Gel yanaş yanıma
Ana babalı olup ta yetimliği en gaddarca tadan
Masum, içe kapanık çocukların sevgisine
Ve de yıllarca bayan eşinin şiddetine maruz
Kalmış bir adamın kadınlara saygısından
En ufak bir değer kaybetmeyen benim için
Lütfen dinle...

Boncuk boncuk ör yüreğini yüreğime
Yağsın yağmurlar taze parlak yüzüne
Bana nasıp olsun yağmur görmüş yanağın
Yaşam bana ne çare ise öyle olmasın yüreğine

Çok istedim çaresizlik hayatıma vurmasın damga
Yanlış yaptıysam sana kurşuna dizens beni bir manga
Uzun bir hava olsun daim benim sana ulaşamadığım
Birisi benim ulaşılmazım birisi yüreğime kor damga

Çalsın davullar ince bir zurna devamı yaşasın
Keldani, Yakubi, Asuri, Kurdi incesi yaşasın
Hasret kokan türküler bana ötesi sana kalsın
İçime habis olmasın taşsın ötelere ötelere varsın..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713016/gel-yanas-yanima-8230-10.html>

KENDİME FERMAN...

Sevdam başıma dert oldu gönlüme yadigâr,
Onca zulmü hak ediyor musun be Teyyar?
Sende bu sabır devamı belirsiz bir intizar,
Ayrılık bin çeşit kurtuluşa ölüm de var...

Mest mi ediyor seni yârin sana hareketleri,
Bırakıp gitmek zor mu yok mu öncelikleri,
Gözün mü kalacak be geride kalan öteberi...

Bırak be Teyyar sen ne çok sabır gözlüsün,
Doğruluk sende mevcut ama hep üzgünsün,
Git be oğlum bu alemde sade sen mi düzgünsün...

Kârı yok onca çabalanmanın hayat bitti bitiyor,
Kazancın dersin sadece size baş başa yetiyor,
Onca emeklerine çoluk çocuk mu değer veriyor...

Yeter be Teyyar onca aymazlık da bu kadar,
Sen çalışırsın çırpınırsın anla gücün bu kadar,
Kim istemez ki malı olsun Karun kadar...

Ama illa istiyorlarsa onlar eğilip taşı kaldırınsınlar,
Yok, illa bu zorsa taşın altına parmaklarını soksunlar
Belki taşı ağırlığınca bilir, senin emeğini korusunlar...

Yoksa sende heba olup giden milyonlardansın,
Asalakça yetişen neslin tarafından sömürenlerdensin,
İnan senden sonra onlar çok zorluk çekecekler bilesin...

Az fırlıdak çok fırlıdak muhabbeti onlarınkisi,
Sessizce bekleyerek kendine ceza vermek seninkisi,
Sen aradan hele bir çekil hayatı öğrenecekler hepisi...

Cuma namazları seni bekliyor ölümün yakın,
Doktor dinle, üç beyaz yemekten sakın ha sakın,
Çok sabretmek senin işin işte senin de bu kötü farkın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714453/kendime-ferman-8230.html>

GEL YANAŞ YANIMA...11

Siperde zorlanıyorsan kalbini aşkıma
Merhametsiz
Hiç mi merhametin yok yakaran bakışıma
Bütün iletişim sana nefessiz
Bütün uğraşlarım aşka, başka şeylere hevessiz
Geceler uzun geceler uzun kadar üzgün
Yalanlara mukabil değerlere kaldı Ferhatlar Şirinler
Bir üzgün bakış benimkisi sana
O da sana zor
Çevreye dar
Kendime mubah
Aksilik bu ya yalanlar gerçek kıvamında
O kadar
O kadar çoklar ki gerçek hiç barınmıyor içlerinde...

Gel yanaş yanıma
De çekinme daha yakınıma
Üst yanı dar çemberlerle çevrili hayatım
Alt yanları kimi çorak
Kimi batacık
Konuşmalar hergelece
Cesaretlenmeler her an tekmelere maruz
İşte ben önlerine katılmışlardanım
Kuvvetsizim
Sen yaklaşırsan
Kutsanmış bir kuvvete sahip olacağım
Bak anlattım ve sen hala uzaktasın
Neden uzaktasın

Anlık daralmalara ne hikâyeler uydurmalarıdayım vefasız
Çakallıklar para etmiyor benim güzergâhımda
Direnmeleri yok tartışmalara gelemiyorlar bakışları hesapsız

Evet, yanım yörem örgütsüz uzanımları çıkarlarına
Birileri mi aşağılanıyor yanlarında
Birileri mi öteleniyor ayakları dibinde
Birileri mi rüşvete satıyor gelecekleri
Birileri mi coplanıyor habire yanlışlara inat
Birileri mi işlemediği suçlara oluyor isnat
Farkındayım birer boş çuvallar süslenmeleriyle
Doldurmaya uğraşları zamanı hızlandırmaya birer simitle

Bak daha ne doyumsuzluklar yaşanırken hileli
Bir ben seni düşünürken olanlara oluyorum pireli
Yazık vurdumduymazlar hep şikâyeteler

Bense sana âşık ve inatla toplumsal düzlemlerdeyim
Kendimce protestolar da
Ya da olmadı yanlış oluşumlara karşı somurtmalarıdayım.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715881/gel-yanas-yanima-8230-11.html>

GEL YANAŞ YANIMA...12

Hiç oralı değil cesareti yok bakmaya
Bana sana bizlere
Kibarlığı kızgınlığıyla eş tutar oldu
Bağlar bahçeler unutulur oldu beyinde
Umuda su vermedi selam durdu su ısıltısı
Kaygan ve biçare kaldı O
Gel yanaş yanıma
Boşa konuşmalar yavrusu gürültüyü
Sende bilirsin ve yaşamışsın gereksiz uğultuyu
Ver yansına gerek yok
Sana merdiven başı sohbetleri
Ve devamı kapıbaşı dedikoduları
Sonrası kızgınca çekilen kapı zimbirtılarını anlatacağım.

O yangınlara koşuyorum bilinçsizce ve yalnız
Yaşamım kötüce, kötü yaşıyorum
Oğul, oğullarım benlen yaşamları cehenneme
Karım sürekli sürekli kırıcılık davranışında
Ben vazgeçtim yalnızlıklarla boy ölçtürmelere
Zaten yalnızım kalabalıkları artık görmüyor gözüm
İncinen gururumla orta halli depresyonları
Kaldıramayacak noktalardan bocalanıp ağır depresyonlara yürüyorum
Fark mı?
Ben uzunum sen kısa o ağır
Soluklaşıp berbatlığı düzeltmek ne mümkün
Sokaklara kendimi atmak yetmiyor
Numarası zorda olsa silmede zorlanıyorum aklımın
Uzanıp yeniden çocuk olmak ağır işçilikten daha işçilik
Tazelemek pek zor bir solukta
Zora koşuyorum
Orda dur yanaşma yanıma
Anlatacaklarımdan pek uzağım.
Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/722310/gel-yanas-yanima-8230-12.html>

GEL YANAŞ YANIMA...12

Uzakta bir şehir benimkisi köşe bucak kaçtığım
Ne ninni var ne bir köy türküsü
Adını unutamadığım yüzlerce şair ozan tanıdığım
Adını zor bitirdi uzadı acı haberimin türküsü
Çağ değişti, iktidarlar yıkıldı anayasalar direnmede
Neye yalan olsun daha bir ağırlaştı anadilimin ülküsü
Gel yanaş yanıma hisset
Dokun durgunlaşan kanıma
Uzak duruyor anlatamıyorum hanıma
Oğul evlatlarım bir olmuşlar kasıtları canıma
İşte onca zorluklardan bu dokunuyor kanıma
Bak
Üşenerek sende dinlemeye başladın bak
Sende de tınısı kalmamış köyümün türküsü
Bende de kayboldu anlayamadan var olmanın ülküsü
Haklısın değişimler hızlı kırımlar ışıkla
Gaz lambaları ilkel kaldı bu savaşlarla
Sende belki anlarsın sarıçiçeğin hasret kokan tacını
Başlık parası yoksa da yarım yevmiye ye satılan bacını
Asgari ücretle geçinmeye değil bastıramasın acını

Ve yalanlar birer tombul gerçeğin renkli boyutunda
Sinmiş korkmuş halkım medyatik nefret batağında

Petrol üç dolar beş dolar var mı dikkate alan
Sonuç aynı dün ırgat bu gün işçidir altta kalan
Ve yalnız söz değil eylemlerde renkli renkli
Kışla vari gösteriler, nizami pankartlar fikrimizi alan
Biz bir Pazar gününü dost ziyaretinde harcarken
Unuttuğumuz bir gerçek oluyor yalan
Farkında değiliz dün de aynı, talan var talan

Kamburu çıktı insanlığın başında bela savaşlar
Savaşlar devamda çap çap yerel yerel
Dünde kırıyordu insanları tanklar
Bu günde daha teknik karayeller
Apoletler madalyonlar alırken
Dolarlarımız heronlara harcanırken
Boşaltılmış köylerimizde üretim yok esiyor soğuk yeller
Gel yanaş yanıma gör naçar hallerimi
Ben sürgünüm bir başıma kalmış bizimkiler
Sözde anayasa değişecek bileğimin zoru yok
Kimseler farkında değil daha bir zorba emperyalistler
Yıklarlar kendi kurdukları iktidarları durum bom*ok..

TEYYAR DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730918/gel-yanas-yanima-12.html>

GEL YANAŞ YANIMA..13

Şurası bir gerçek ama sen radikal
Dinlemek nasip değilse sana anlattıklarım
Kafamız denk değil farkındaysan farklı kal
İnanman zor biliyorum sana dair inan yaptıklarım
Harcandığımın farkında olsam da ne değişime uğruyor
Veya çabam emeklerim
Bilincindeyim az boşa gidiyor
Yavaş olmak
Hızlanmak
Manasız bu yaşta
Gel yanaş yanıma
Göreceksin çok şeyler çekiyorum hala bu yaşta
Varlığın hoş
Gölgen hoş
Bedenin ipeksi
Ama sözlerin ustaca beni tezinden öldüresi
Tezi zarar
Normali harcamasız bir davranış
Ben yokum
Sana nasip olsun yalnız kalış

Çıkmak istediğim yükseğine o kör nokta
Varışım tez yürüyüşüm sıcak
Tek kullanımlık sözcükler harcanırken benim için
Sabitsiz gel-gitler ağırlıklı biçilmiş bu hayatta
Ban nazaran
Emeğime nazaran
Kabasın sen
Hurmalar yedirdim
Zeytinler çeşit çeşit
Beğenmelikte olmadı hani aldıklarım
Uzun oldular
Çokça oldular
Ağır ve kabaca oldular
Tüketirken kazancımı aldıklarım lakin
Nasıl bir müfrezesel bir tükenişti ki senin
Tükendikçe ben aldım
Tükettikçe sen aldırın
Sonu sermayesiz bırakırken beni
E lakin canavarlaştırdı seni
Mübaalasız bitince yaşlarımızın sınırı
Muhabbetler
Yeni sermayesizliğimin üstüne uzadı
Uzamaya başladı muhabbetler
Sonuç
Kazançlarıyla övünerek başıma kaktığın erkekler
Senin
Zamanla adam yerine koymadığın o erkekler
Kimi kardeşim
Kimi kardeşin
Kimi dayın
Kimi akraba kayın
Siraya bile giremiyorlardı bacanaklarım

Ah be zaman tükendin
Yeniden başlamaya vakit de geç
Açsam kapıları sana
Haydi, git kimi seçersen seç

Sonuçta onlar sıktıkça kemeri
Gittiler ileri
Gel yanaş yanıma
Gel yanaş daha bir yakınıma
Anlatayım
Tükettikçe bizler nasıl kaldık geri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733725/gel-yanas-yanima-13.html>

Gel Yanaş Yanıma...14

Yaramaz birer çekincelerimdir benim
Hüzün tünellerinde kalışım
Belki biraz zor sonrası
Sonrası bir şafağa gebe kurtuluşum benim
Şakası sonraya kalmış
Söylemlerim
Biraz boşa biraz doluya ama sıkı
Laftan anlamaz para kıymetlilerim
Hüsranı düşünmezler bir gece vakti gelince
Hoş geldin demeye hazırlar
Bilakis düşünceler mecazi (değişmeceli) sıfırlanmış
Kapkararlık bir tünelde benlen beraber
Tuhafta olsa
Yiyecekler ekmeğim esmer
Yağım, suyum hala kazancım benim
Gel yanaş yanıma
Sıfıra sıfır tükenmişliği nasıl yaşıyorsam
Salak düşüncelikle ben sersem
Aynı konumlarda kaldığımı gör...

Bak görebiliyorsun ortalık nasıl da patlamalarda
Kararlar isyanlara davetiye
Yanlışlar özörlere peşkeş
Sürölmüş mermiler namlulara
Bebeler hedeflerde
Ambulanslar sirensiz
Doktorlar görevlerinde isteksiz
Neymiş şunlar onlar
Neymiş bunlar ötekiler
Neymiş bunlarda kimler
Vay anam bacım
Avrupa kuşları aşarken korumada
Beyhude çırpınışlarımız askeri kanunlarda
Bense çekincelerimle baş başa kurduğum tünellerdeyim
Zorlanmalar yoksa da
Öyle bildim
Öyle yaşıyorum
Anlatılırsa
Açıklansa
Kurtuluşum bu yönde olacak
Ne mi olacak?
Şakalaşabileceğim mesela
Esprilere gülebileceğim mesela
Sinsice düşünmeyeceğim kötü kötü
Bağlantıları saf ve taze bileceğim
Ve en iyisi mesela
Hep para diyenleri ayıklayacağım
Ya da ayırt edebilmeyi başaracağım
Benlen beraber olanlarla
Daha bir sakın konuşacağım.
Olmuşlarla olacıklara
Eyvallah diyeceğim..
Diyebileceğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736974/gel-yanas-yanima-14.html>

Gel Yanaş Yanıma...15

Zorlaştırdı yalnızlığımı
Yalnız başıma inat
Çok mu kolay zannetmelerdesin
İmkânsız burda/burada
Bir kaşık suda boğdurmaya hazırlamışsa kendini
Ben nasıl umarsız kaldım bir demet yasemine
Ve de ömrümü törpülerken
Biçimsiz kurduğum yaşamın kendisini
Ve narin ellerini bana dokundurtmayan kaba kadını
Beni asıl pişmanlığımınla boş bırakırken
Soğutuverdi kendisini

Gel yanaş yanıma
Al sana rüştünü kanıtlamamış hikâyem
Dinlersen öğrenirsin
Tez zamanda bende kendini
Tanırsın takıntılarla örülmüş
Düzensizliği seven haylazlar ülkesini
Heyecana kapılırsın bir solukta
Her yanı yanmış
Geçmişte yaşlanmış
Dengesiz hayatıma hâkim hayatın kendisini
Boşuna "ya öyle mi?" deme hiç
Bardaklar boşalırken benim terazimde
Sen kendine yönel kendin için iç

Makarası ufak kalmış şu yağmalanmış kalbimin
Saldırıları direkt ve tezahüratsız
Yabancılar gibi de değiller
El ayak çekilince çekilsinler
Hep yanımdalar elbiseleri yeni
Pabuçları yeni
Kudurdukça dilleri
Eski elbiselerim yer kendi içinde olan beni
Pabuçlarım sağlam bassa da ne yazar kendileri eski
Yamalanmış duygularım kıpır kıpır hedefsiz
Bana sana anlatmada naçar kaldığım yalanları göstermek kalıyor
Ben bedbahtım sonrası onlar kelli felli
Uykusuna dalarken şu anda hayat arkadaşım
Kendisiyle kuracağım fantezilerimi boğmakta
Yani nispi oranı kıt bana yönelik
Otuz yılı aşmışken kazandığım/kaybettiğim yalnızlığımınla
Hala sarmaş dolaşım
Sadece kendime özgü mü bilmem
Ondan yana deforme olmuş
Hatta bozuk bir çeşit kumaşım

Öylede çok şeyleri sıralar ki suratıma karşı
Yüzüm solgun kalıyor başardığım özel başarılarımın gölgesinde
Gel gör
Nasıl da öteleniyorum sevdiğilerimce
Azmış gibi görünen maaşımınla
Asgari ücrete oranlama yaptırılmadan
Tabana kuvvet çalışıyorum ek işlerde
Hala anlayamıyorum o da çalışmayı denese
El atsa işlere bir de
Gerisi aynaya yansıması benim ve onun
Korkularını yenmeye çalışırken

Elbette rahatlayacak ekonomik alanda
Ben ondan azıcık uyanığım ya

Biliyorum paranın tren benim istasyon olduğumu
Ve gelip gelip gittiğini
Ve az harcamalarıma soluk verirken kısa duraklamalarda
Beraber büyütürken bebelerimizi kucağımızdan
Hatırlayamadığım geçmiş gün ya
Ne tür bir ifade bekliyordu benden
Anlaması zor olanda buydu benim tarafımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740146/gel-yanas-yanima-15.html>

GEL YANAŞ YANIMA....16

Gün geceye, gece sabaha akmakta
Kalemler yorgun bedenler dargın
Dolması gereken sayfalar boş, yazık
Gel yanaş yanıma
Yaşamısını bilemediğimiz bu hayat
Her dakikada zamanla bizlere atıyor kazık
Sana
Kimin kazıkta
Hünerli ve usta
Sonuçta
Kim yenilgiye yakın
Onu anlatacağım
Haydi, biraz daha yanaş yanıma

O benim çocukluğumu bulutlara yükledi
Sorun oydu ve yalnızca o sorundu
Kaba ve kırıcıydı dudaklarından akan kelimeler
Çok hasretini çektim bir çift gözle gelen
Sonrasında beni tekrar hasretine götüren sözlerin inan
Kalbim gide gide matraklaşmaya meyil atıyordu.
Kopacaksa kopsun havasından
Beni, beni, beni germeye sürükledi
Burnum almaz olmuştu narin kokuları
Kırılması elleri vurmaya kalkmazdı ama
Dili bedbaht kötü çirkin hep kendisine yalan dolan
Tuhaflikları yaşatıyordu yaşanası güzelliklerde

Yeter bizlere çirkinlikleri yaşatacak deliliklere yatma
Kuvvetini topla ve yarattığın dünyayı yık geri dön
Onlar yakınlarımız
Kopmuşsak birazda nedeni biz
Kırmadık onları ama aramaya da zahmet etmedik
Uzaklıkları daha bir öteledik zahmet etmedik varmaya
Onlarsa zaten naziktiler fırsat bu ya
Küsmelere yattılar aynı orman misali
Uzayıp giderken hasret yumağının ipleri
Kabartısı bizi kızgınlığa
Onları ise "büyüklenmişiz" duygusuna..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751677/gel-yanas-yanima-8230-16.html>

GEL YANAŞ YANIMA...17

Hasta beynim
Samimi nazik bedenim
Ondandır hep uyuşmamadır davranışlarım
Alırken benden sözün ağırlığını gel-gitler
Yok ediyor beynimin incilerini artık yaramaz bedenim
Tuhaf karşılanıyor sıradanlaşmalara kafa tutmalarım

Hep yan çizerlerken yanım yöremdekiler habire
Sonrası malum diyorlar “at gitsin kalın bir çizik”
Nesine olursa olsun “değişimleri” beceremedin diyorlar
Velhasılı ben biliyorum bendeki değişimleri
Modern olmak adına ise modern olan ben
“Keşkilerle” hep geçirmeye çalışmadım, bayağı bayağı uğraştım
Kör saydım
Etkilediyse dışarıdakileri
Azıcıkta içeridekileri
Of be! Masalımsı geliyor “düzen, düzen!” dedikleri
Sıradanlıktan sıradanlaşmak
Hep aynı değiliz
Duyanlar hep aynı “hop hop!” diyorlar
Gel yanaş yanıma farkında olacaksın
Sende aynı davranışlardan sonrası malumlara
Biçimlenişler körce
Ağırlığınca hep birilerinin çıkarınca ama cafcacı
Kıymete bindirdiklerinin uğruna binler mayınlı ölümlere
Onlarsa dümdüz yaylalarda fingirdeşmelerdeler
Pahalı yollarda enfes içkilerle
Hiçte olmasa yatlarda güneş/güneşlenme Safalarında..

Çok zorlandım “önün açık” dediler aha medyumlar
Neden karamsarsın bak gözde fallarında
Aşkın yeşil sağlığın sarı yaşlısın biraz
Başrollerdesin dediler dallarda kiraz
Sen garipsin garip anlıyoruz da..
Hepte ağlama “be aptalım!” dediler
Şarkıları şiirlerinle teskin ettiler
Dediler dediler
E haydi! Ne duruyorsun gül biraz
Çıktım kerevetine baktım şaşırdım
Gördüm ki “Kardelenler” okuyorlar biraz biraz
Sayılarını karşılaştırsam çok az çok az çok çok az
Eh işte elimizde gelen bu kem kum kum kum

Yazık bu vatanın toprağında yüzü boncuk boncuk
Gözlerine kumlar kaçmış o baba yiğit dedim
Ne yazıklar çekmişte benden de umut beklemiş

Bense mahalle mektebi hesabı gariban gariban
Lise bitmiş hele “alfa, beta” da
Ama dört işlemi bilmemekteyim
Gel yanaş yanıma gör ne teraneler dönüyor/söyleniyor
Anla ve fark et ne dalavereler dönüyor
Sen ben onlar aydınlık yüze kavuşmayalım diye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753474/gel-yanas-yanima-17.html>

KAYBETTİKLERİMİZ Mİ DESEM..

Taştan badire bir badiye sonumuz
Yağmur yağar dolu kar
Umursamaz her yanımız
Bozuk her yanımız

Akar gider dere boylarında zenginliklerimiz
Anne bilir
Baba bilir
Hemen hepsi bilir
Pişer gider aşımız yuvarlak tencerelerde
Kaşıklarımız dörtgen köşe köşe çalışır çenemiz
Ve ağırca bir "evet"le daha
Bir daha köşe köşe çalışır çenelerimiz
El etmiş, gül etmiş ninelerimiz

Bakmış bakmışta az biraz almış analarımız
Yufka yufka bakmış değersiz bulmuşsa kızlarımız
Sonrasında da az biraz ciddiye bakmış gelinlerimiz
Ama eyvah!
Vakit geçmiş
Sularımızla
Toprağımız aşımızla
Kirlenmiş beyinlerimiz
Davullarımız televizyon görüntülerinde
Şarkılar bir tuhaf gençlerimizin ağzında
Ana dilin haricinde
Ve yok naz bir tertiple çalışırken fabrikalarımız
Evde çamaşır, bulaşık kombilerimiz
Bir de fırlama tekniği ile yok edildi ormanlarımız

Eyvah eyvah!
Küçülürken ormanlarımız
Evlerini
Yani yazlıklarını
Yani kışlıklarını
Yani
Ve hatta yan yana kat be kat apartmanlarını
Büyüttü ormancılarımız
Yahut
Yavşakça vurgunlara durdukça işbirlikçi vurguncularımız
Aç kalmaya mahkûm edildi kendi emeğinin değerini bilmeyen
Ve hatta inkâr eden emekçilerimiz
Gide gide yalnızlığa boğulan
Anca şimdilerde psikologu terapisti kabul eden bedenimiz
Hasta olmayı normal
Anormal olan ilaç paralarını normal
SAYMAKTA..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755369/kaybettiklerimiz-mi-desem.html>

HAIN OğLU HAIN MARİFETİ

Cafcaflar bollaştı bakın malum dünyada
Üretken en modern araçlar bu gün hurdada
Bir yapı ki eskimek bilmiyor bakın burada
O veryansın yapan hain oğlu hainin marifeti

Bacakları kırıyor Filistin askısına vuruyor
Bilgi alacağım diye canavar oğlu oluyor
Eh biraz da hasta ruhu ile zibidilik yapıyor
İnsan onurunu bozuyor hain oğlu marifeti

Karışık karışık çalıp çırpıyor pasta hesabı
Çaldıkları ile zevk alıyor pişiriyor kebabı
Sonra bir Müslüman günahlı ile sevabı
Kazanmaya çalışan hain oğlu hainin marifeti

Sözde ateş kullanabilmiş yazıyı keşfetmiş
İlerleme adına teknoloji ile çevreyi kirletmiş
Çeşmeler kapattırmış denizleri gölleri kirletmiş
Birde su satıyor bize hain oğlu hain marifeti

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756842/hain-oglu-hain-marifeti.html>

YALANCI OLAN BİZ...

Reva gördüğün o apansız gidişatı
Irmaklara ters aksaydı gani gani
Güle dönüşseydi düzine düzine
Ve her kavşağında dönülürken acının
Ölümlerle pençelesenler hani
Peşlerinde okundu dualar gani gani

Bir de bilinsin ki gidenlerin
Yaşayıp ta yaşattıkları acılarla kısa gelen güzelliliklere değin
Bir gülmece tufanına tutulurum
Her imamın
“ey cemaat nasıl bilirdiniz?”i
Ve de yalancılığa alışmış dillerin fırsatsız sözleri
“Eyi bilirdik”leri
Ve en kötüsü devamı kötülerin kötüsü örneğin
“hakkınızı helal ediyor musunuz?” üçlemesi
Ve yine her tekrarın devamında aynı tekrarların
“helal ediyoruz”
“helal olsun”
İçimize bastırılmış soğukkanlı yalancı sıvanmasını

Sorsam
“e ne diyecektik?
Adam öldüde
Benden
Çaldıklarıyla bu dünyadan giderken
Beni hala zorlamanız
Değil midir ki yalancı söylemleriniz
Dilerim
Her sabah çocuğum çocuğum
“Türküm doğruyum..” la bütünleştiği o yeminle
Yolda ve evde
Tam tersi ile karşılatmamız
Sen
Sıkıldın biliyorum temiz çocuğum
Kötü olan biz
Öldükten sonra bile kötüye “iyi”dir dememiz
Sonra da
Zamanla yüzlerce kere tekrarda usanmadığımız
O andımız
Sıra size
Okumaya gelince yalana
Dolana
Hileye başvuran biz
Yani bizlerin hiçte kızarmaz yüzümüz..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761542/yalanci-olan-biz.html>

ÇİZGİSİZ YAŞANTILARIM.....4

Burada ışıklar yansımada hatalı
Davranışlarımız sıralı, ışıklar borç parlak
Hıçkırıklar boğazımızda katle vacip düğümlü
Hem dertlenmelerimiz onlara dair
Hem düşüncelerimizde arabalarımız
Koltuklarımız
Makinelerimiz
Var ki
Duygusallığı bertaraf
Düşünceyi tek taraf
Etmenin zavallılığı yaşamımız
Düşmek
Kalkmak
Marifet doğallığını düşünmeden
Kıvrılan bedenlerimiz sabır çekmekte oyun havalarında
Zurnanın son deliği ise tarih oldu
Metelik kullanım kalkalı yıllar
Unutuldu gitti atılan bolca sıfırlar
Ne kardayız
Ne zarda
Duygularımız depreşti biraz
Biraz daha çoğumuz depresyona
Sözde enflasyon tek rakam bir hanede
Evsizlik başımızda faizler indirimde biraz
Yarışı yine zengine /zenginlere
Yani biraz fark olması lazımmış da “göz aydınlığı gibi haberler”
Yok, on yılda
Yirmi yılda
Ödermişiz gibi kira
Sonra yok nerede hazır para
Tükendi yastık altları
Haber verin bakana
Külfeti ağır çocukla aynı tabakta
Kaşıklar sallanıyor yerdeki sofrada
Zeytin şu kadar
Peynir şu kadar
Et ise orada dursun
Adını koyacağım ilk çocuğumun Dursun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/768406/cizgisiz-yasantilarim-8230-4.html>

GEL YANAŞ YANIMA..18

Yukarıda birileri peşkeşler çekiyor
Bak bir zahmet bak yukarıya
Dolgun ücretler keyfi gelmekte
Zorluklar bol para ile aşılmakta
Kabalık bedeninden çok beyni zorlanmakta
Gel yanaş yanıma
Varlıklı olmak çözüm değil asla
Ankastiye yükselecek beyninin sıkıntısından
Kan dökmekle de almaz asla
Az biraz beni dinle depresyonda
Yaşamayı bildim onunla
Programım böyle
İtiraz senden kabulüm dinleyeceğim
Varsa farklı bir çıkışın ben dinleyeceğim
Sen yeter ki söyle

“Bana ne yaptın?” söylemleri ile dolu bir çocuk feryadı
Ama inan çok paslı
Vücudu adaleli kaslı
Çalışmaz yer
Yatar bedeni nadaslı
Şikâyetin temeli
“Neden Dünyadayım?” demeli
Bu fakir Teyyar
Bedeni çökümlerde beyni unutmaları
Kuvveti tükendiği şu noktalar “habire”ler
Hayatında memnuniyetsizliği boca etmiş evlatla
Sönük ve pişmanlık bakışları ile tam bitik
Sürememiş devranda evlat alırmış atasının çomağını
Kimi olmayan mala mal katar hizmeti kurssuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773596/gel-yanas-yanima-18.html>

GEL YANAŞ YANIMA... GÖR..

İki marka bir terazi etti bizi madara
Murdarlıktan beter olmuş canlı bedenimiz aha bak
Vesaire vesaire vesaire sonrası dipsiz kile
İşlenmiş ruhumuza sessiz kabulleniş dal budak
Yetmemiş gibi etrafta yaygara bükeriz dudak
Gel yanaş yanıma
Göreceksin bizimkisi sade çene lak lak

Yaşlandıkça ufalan bedenimiz
Düşer ha düşer düşerde çenemiz
Essahı yok kıymıklaşmada cesaret toplar bedenimiz
Diyeceğim o ki gençlikte var olan korkaklığımız
Hani biliriz ya yaşlıyız gelmezler üzerimize üzerimize
İşte o zaman
Ta o zaman yığıtlettikçe yığıtletşir bedenimiz
Yaş altmış yetmiş oysa dişsiz ağız
Ben bilirim sende anla
Gençlikte korkak
Yaşlılıkta yığıtlenen birer salağız

Düşün güzelim bir düzen düşün
Aman ha olmasın böyle bir düşün
Birileri yönetmenlikler düzer kendince
Kimileri yönetmenliği uydurur kendince
Zam olur zam olur zam olur
Vergiler artar vergiler çeşitlenir
Vurgunlar sayısız, belalar sana patlar
Biz hala sessizken
Anamın soğuk tandırında güveci çatlar
Yaşa varol'lar bize hala
Moda olur despotluğun gölgesinde
Ben yığıdim ben kahramanım en Rıdvan'ından
Ben olunur terim soğumadan
Oğlum efelenir daha cesedim kalkmadan
Elden giden onurum
Bölünen kişiliğim
Yenilen emeğim
.....ken
Ben/bizler suskunuz hala
Çadır kent saydamlığımızdan

Kalın bir yanımız bitlenirken merdiven altı fabrikalarda
Hijyeni savunur sanayi bakanımız parlak bulvarlarda
Yok galiba başka ülkelerde böyle sessizlik
Vesayeti güdenler daha bir zenginleşsinler
Boş ver gerisini getirme be Teyyar..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778725/gel-yanas-yanima-gor.html>

SIRA SİZE GELİYOR...

Anladım. Adamlığın hası
Kendin buldun mu adamlıktan zevzek
Yaşamın devamında uzayıp giden/gidecek kuyruklarda
Bankada sıra
Durakta parkta
En kötüsü de borcunu ödemedede
Vallahi da ne kötü adamlığın hası bu olsa

Çıkın gidin
Kalifiye elemen ol
Sonrada emekliliğin
Daha işten çekilmeden el kol
Sözde rahat ederim
Her şeyler var her şey bol
A! O da ne?
Kendini buluvermişsin bir kuyrukta
Birileri sana buyurmakta

İşte böyle ardımdan gelenler
Sizlerde kalmak istemiyorsanız şokta
Şimdiden değiştirin
Atın katın silin
Bu sistemi
Yoksa
Geleceğiniz en son nokta
Benim şimdi zevzekçe baktığım nokta

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783317/sira-size-geliyor.html>

Vay anam vay!

Bak şimdilerde neler oluyor benim tarafımda
Gelip yanaşırsan yanıma,
Az biraz da delice sözlerle
Daha da olmadık komikliklerle girersen kanıma,
Bir zahmet ben de bakarım etrafıma,

Yanılsamalar türkü türkü bend kuruyor,
Yanık sözlerim cafcacflısını kaybetti,
Yanımdasın fark ediyor musun de haydi!

Çıktı türkülerim halay kuyruklarından,
Sözleri aşk meşk havalarını unuttu,
Vallahi bak dikkat et unuttu unuttu,

Dizelerim artık mermiler adına,
Diz kırmalarım topla tüfekte
Koçerilerim skorçki helikopterlerin pervanelerinde,
Ve çocuklarım misket bombaları topluyor yerlerde şeker yerine,

Ele avuca sığmaz yanım şehirciliği kaybetti,
Kapmacasını oynuyor köşe bucak,
Ha bire yanan ormanlarda
Can havline düşmüş sürüngenler,
Uçmaya heves sarıyor bedenim,
Şeklini unuttuğum kartallarla,
Ve yuva kurma özlemimi kaybettim,
Sadık güvercinlerin yokluğunda.
Artık domuzlardan koruyamıyorum pancarlarımı,
Yoklar çünkü
Çünkü yoklar,
Onlarda yağın mermilerle yuvalarından oldular,
Onlarda terk etti yurdumu,
Götürdüler doğallığımı ben çıplağım.
Ve değişken türkülerimin sözleri dağlar adına,
Kan revan adına
Yakılırken kınasız gelinlerin elleri toplulara,
Hissettikçe yok olmanın adsız, ıssız ağrısını,
Nasıl değişmez mani yüklü türkülerim,
Gencecik, acemice ölen gençlerimin adına.

Vay anam!
Vay görücüye mi çıkmış sınır hatlarım,
Değişmeye mi tüttü yine ben ve evlatlarımın yurdu,
Varoluşlara mı bağlanacak tenimin elma kokan dolgusu.
Ve hala yalanlara mı inandıracaklar
Bizi/bizleri patronların medyası,
Nasıl da benim için “çırpırır” görünüyor başkası,

Vay anam!
Vay ne çok kandırıldık ta,
Hala kandırılıyorz.
Gömmüşüz kafalarımızı suspusuz,
Ya ama çocuklarımız kanmıyor vuruyorlar dağlara,
Ya ama torunlarımız inşaya çalışıyor
Unutturulan dillerimizi
Ve vallahi ha böyle de suskun kalırsak,
İnanıyorum çocuklarımız kıracak dişlerimizi..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795341/vay-anam-vay.html>

GEL YANAŞ YANIMA..18

Sonucu belli her işin
“Tik tak”larla geçen zaman acımasız
Ben geç fark edenlerden miyim? Eh!
Ama sen fark et istiyorum.
Bak senden de geçiyor peyde pey
Sana da bana dediği gibi diyecek: hey!
Sen de dayadın merdiveni elliden sonra altmışa
Gel yanaş yanıma,
Kısım kısım kaçırdıklarımı,
Zorla benden koparılanları,
Sen tanıdıkça anlatımlarımda
Daha bir gevrek olacak konuşmaların...
İnanırım daha sıkı belleğe durursun
Öğrendiklerini uygulamaya...

Yalanı bir makineli tüfek gibi,
Sırasını şaşırıyor sırası gelmişken bırakıyor işi.
Fırsat bu fırsatmış da neymiş neymiş!
Kadri yavan tencerede haşlanıyor kıymeti...
Asla domuz yağı olmaz ürünlerimiz yavan
Yalan yalan,
Reklamlar bolca renkli ve yalan,
Ediyorlar bizi kuruş kuruş talan...

Gocunma be hey salak!
Suskunum yok konuşmaya cesaretim,
Velâkin yaptıklarını görmüyorsa birileri...
Dedim ya
Suskunum kör değilim...

Keşke toplanabilsek bir yelpazede
Serinliğimiz aynı olsa,
Serinlettiklerimiz
Tertemiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797373/gel-yanas-yanima-18.html>

BİR VAKİT...

Dizdim sıra sıra hallerimi,
Görmen zor ise o sana ait,
Bir vakit hırçınım sana değil,
Bir vakit suskunum, sen gel git.

Başım sıkışık, duruşun ben de nazik,
Gözün doyumsuz, hareketlerin işve baz,
Yalanlar bir tarafa, duruşun biraz ifrit,
Bir vakit durumum iyi, seninki menfi,
Bir vakit durgunum, o vakit sen,
Durgunluğa heveslendirirsin de,
Bir vakit sen durma devamlı git.

Kulaklarım kesik kesik duyumlarda,
Durum vahim, vahimsin sen daha da,
Sıkışksan, bir de fark etsen,
Bir vakit ben bilenim, sen bihaber,
Bir vakit hüzün bazım, sen kahkahalarda kehribar,
Bir vakit gelir gitmeye durumum,
Ciddiyetsiz sen,
Bir fark etsen...

Çürümüşlük devamda bilmezsin sen,
Uyarız, uygunluk gösteririz,
Asilliğe durmaz benliğiniz,
Bir vakit başkaldırıdayım, sana keyifli saatler,
Bir vakit asılır bedenim, ellerinde beni asacak ipler,
Bir vakit zaman geçer aklanırım,
Yine de,
Vaz geçilmez olunur senin gibi tipler..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799555/bir-vakit.html>

Günümüze....

Garip ve tuhaf kendisi, bırakmaz kimseler düşünsün
Ah ne yapsan etsen engeller bırakmaz eteklerindeki taşlar dökülsün.
Vaktimiz bol gibi amma yaşlılar bilir ömrümüz kısa
Tek isteğimiz bize karşı kötü duygular bozulsun, büzüşsün.

Yaban yabancıya gidiyor bak fikirdaşlarımız,
Bak dün efe olan bu günde tutuklandı pašalarımız
Bu nasıl bir döngü Yarabbi birileri gizli gizli
Planlar, bozar, yönetir onca silaha boşa gider paralarımız.

Susmazlar hep konuşkan kendilerince haklı bir pozisyon
Vallaha doymak bilmiyor bizi soyanlar porsiyon porsiyon
Yüksekte yapılanlar gizli, alçakta kalanlar bizler ezilen
Sonuçta biz alt tabaka şizofren, uğradığımız ağır depresyon.

Vıcık vıcık gıcık ta, gıcık her halleri bizlere baskın
Ey gözünü sevdiğim memleketim dünya değişti olmadı farkın
Onurlu yaşamak kimlere mahsus inanın meraktayım
Sokaklar haklı istemlerle ayakta, fark edin de dünyaya bakın.

Ne çok uyarmak için yazarlar, çizerler oldu benim gibi
Birileri dürttü size haklı haksız bilmeden görünmeden dibi
Hayt ulan! Nasıl yandaş dersin, diyerek sen ihtiyar genç
Şimdiden kuyruklarda eziyetler çekiyorsun aç yılanlar gibi..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812441/gunumuze.html>

SÖZDE...

Kapattı lambayı
O küs/ben küs..
Çocuk sessizlerde kapkaradır beklediği...
Biliyorum yan oda da
Çocuk sorular sormakta.
Ne telaşlar yaşadı,
Yan oda da gelecek her an bir paniklemeye dikmiş kulaklarını...
Olmadık dualar beyninde
Annem susun,
Babam kızmasın.
İnşallah barıştılar istemleri
Vah çocuk!
Bilesin ki kim çocuk?
Bir tek sen değilsin bu anı yaşayan
Bu çarpık düzende
Sözde ,
Evlenmişlerin ürünü sen/senler
İnan biliyorum
Hep böyle acıladasınız..

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817931/sozde.html>

YAŞADIKLARIM.

Biz yaşamı oralarda kaybettik.
Soğuktu. Dokuz ay kar,
Sanki ne var?
Yaşıyorduk.
Nane nedir bilmezdik.
Karpuzu, mevsimden mevsime,
Adana'da bilirdik.
Yaşamımızda ne tam soğan kokusu,
Besinimiz hep hayvan dokusu,

Oralar soğuktu,
Kar ve tipi idi.
Donuk renkli fareler bile donardı.
Hiçte rahat değildik.
Ama işte, yaşamımızdı.
Ne yapabiliirdik ki,
Kar küremek bir zevk,
Yapabildiğimiz bir tek
İşti.
Soğuktu.
Ne nane kokusu,
Ne de kekik bilirdik.
Domatesi yazdan yaza,
Karpuzu Adana'da bilirdik

Kabağı 18'de tanıdım,
21'de tattım.
21'de ilk ve son karımla yattım,
32'de traktörümü sattım,
İşte ben böyle battım.
33'de 11.000 Mark'a
Mavi renkli Kartal marka,
Araba
Aldım o ara
Alırken hiç de düşünmedim kara kara
Ama satarken...

Bu memleketin bitiyle,
Tanıştım hapishanede
Hemi de
Erzurum'da
3 Nolu'da
Dayağı ilkokulda,
Soğuğu Kars'ta
Elma ağacını Çankırı'da,
Sıcağı Konya'da,
Sürgünü Isparta'da....

Verilmiş bir sadakam yok.
İyiliklerim başa bela,
Cömertliğim.../ ise
Keseme,
Bereket.
İtini dairede,

Ölümü yollarda,
Bir şeylerin hep bana,
Hep bana
Empoze,
Edildiğini hissettim.

Teyyar DUMLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847855/yasadiklarim.html>

YANLIŞDASIN...

Uyut uyut çocukları uyut,
Kalsınlar yaşadıkları dünyadan soyut,
Yarattın,
(Devam ediyorsun hala,
Kendince başka bir boyut!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852543/yanlisdasin.html>

YETER...!

Gün geceye, gece sabaha akmakta
Kalemler yorgun bedenler dargın
Dolması gereken sayfalar boş, yazık
Gel yanaş yanıma
Yaşamısını bilemediğimiz bu hayat
Her dakikada zamanla bizlere atıyor kazık
Sana
Kimin kazıkta
Hünerli ve usta
Sonuçta
Kim yenilgiye yakın
Onu anlatacağım
Haydi biraz daha yanaş yanıma

O benim çocukluğumu bulutlara yükledi
Sorun oydu ve yalnızca o sorundu
Kaba ve kırıcıydı dudaklarından akan kelimeler
Çok hasretini çektim bir çift gözle gelen
Sonrasında beni tekrar hasretine götüren sözlerin inan
Kalbim gide gide matraklaşmaya meyil atıyordu.
Kopacaksa kopsun havasından
Beni, beni, beni germeye sürükledi
Burnum almaz olmuştu narin kokuları
Kırılmalı elleri vurmaya kalkmazdı ama
Dili bedbaht kötü çirkin hep kendisine yalan dolan
Tuhaflikları yaşatıyordu yaşanası güzelliklerde

Yeter bizlere çirkinlikleri yaşatacak deliliklere yatma
Kuvvetini topla ve yarattığın dünyayı yık geri dön
Onlar yakınlarımız
Kopmuşsak birazda nedeni biz
Kırmadık onları ama aramaya da zahmet etmedik
Uzaklıkları daha bir öteledik zahmet etmedik varmaya
Onlarsa zaten naziktiler fırsat bu ya
Küsmelere yattılar aynı orman misali
Uzayıp giderken hasret yumağının ipleri
Kabartısı bizi kızgınlığa
Onları ise "büyüklenmişiz" duygusuna..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865339/yeter.html>

İMDAT GEL.

Haydi, seç beni lanetim olmasın insafsız
Kalbura dönmüş fikirlerim gülünç
Bakraçta su yoğurt devri bitti marifetsiz
Sorma kızıla boyanacak şafaklar görkemsiz
Marifetimiz bizi başarısızlık gölgesinde yakaladı
Ne güzel günler düşlemiştik hayallerde kaldı
Gel yanaş yanıma
Görmeye çalış anla
Yüreğim bileklerle adeta tunç
Safrası taşlaşmış kramplar karnımın
Vasıfsızlığı bile kendime biçimlendirişim sayısız
Velhasılı kelimeler yürek yangınları birer martaval
Ortalık toz duman
Eden bulurlar hesapsız
Marifet mi istiyorsun benden olma gülünç
Faydası olsaydı beni rahata iterdi lütufsuz

Çürüktü
Fesattı yanı başımda
Okudum
Gördüm
Yok onda hikmet
Varı yoğu çetrefilli bir hayata mahsus
Kırılmaya hazır yanmaya mahsus
Yakmaya yok hacet
Hele kibrit çakmaya
Hemen iki söz lafla ortalık velvele
Susturamazsın zatı başladı mı sen olursun sus pus
Darılmalar günlerce
Kırılmalar saatlerce
Ayyuka çıkar benim yalvarmalarım
Kalmaz bende el insaf yalvarmalarım
Hoyratça dili düzmeler gelir peş peşe
Kevgire döner duygularım
Çok zahmetçe toparlanırım
Olmaz da olmaz dilim paralanır benim
Nasıl olunmaz bir şeydir onca söylemlerime hâkim
Olur, benim gafım
Ve merhametsiz duyguları Tiran olur haşlanırım
Ve suratı değişik biçimlenir ben terslenirim
Ve kelimeleri kavis olur ben aynı yede çivilenirim
Gel yanaş yanıma
Yardıma gel insafsız
Gör bak ben kurtulamaz
Kementler boynumda
Kurtuluşum ölümle ben naçarım
Yok, öyle cesaretim
Alsam elime kalemle defterimi
İçinde sadece yazdıklarım
Terk edebildiğim diyardır yaşadığım
İçinde hışımlara uğradığım evim
Sen de anca yanaşıyorsun ya yanıma
Yardımcıda olamıyorsun
Anla be naçarım
Gör nasıl naçarım
Uzata elini dilini yardımcı ol

Bak ne olur halim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884200/imdat-gel.html>

Kendime ağıt....

Kendi kalplerine emsal yaşıyorlar şu kalbimin vurgunları
Sabahlara dayanmayan kurumuş çeşmeler
Kalbimin sıkışıklığından bir damla terlemede
Benzi zorlanarak solmuş hatunları
Hep narin ve nazende bildi
Kopacak fırtınaları tasavvur edemedim
Kopmayacaklardı biliyordum

Tevazusu zor bir yanardağ benim yarım yamalak patlayan
Ben sadece dibi tutmuş
Ne olursa
Ne tatta iseler o yemekleri düşünüyorum.
şimdilerde evet şimdilerde
Gel yanaş yanıma
Birlikteliğin ağır tarafı işittiğin ağır sözlerdir.
Sen sustukça devamı mukabilinden
İşte bunu bildikçe duygularının kıymetlenmesini diliyorum.

Ve o kadın beni hiç yerine koyan, biliyor musun?
Biliyor musun üretmeden tüketme rezaletinde zevk duyan cahillerin kıvırmalarını
Karşımda sapasağlam ayakta
Yaptıklarımı beğenmeyişini

Saatler gezerken oraya buraya tikiştirmalarından
Evimin köşe bucaklarının küflendiğini biliyorum.
Ve diyorum
Ey günahsız mahlûkat çık çık caddeye
Elbette girme bir kahveye
Kısaca en yakın dükkân ve Pazar
Gör bak tükettiklerimizin etiketleri ne yazar
Harcamayı bilmezken cebindeki parayı
Niye beceriksizliğinle yıkarsın sana dair gönlümde kurduğum sarayı

Zor mu az biraz saygılı konuşmak
Zor mu beğenmediklerini farklı ifade etmek
Sadakati madakati senden yana bıraktım
Sen konuştukça ağır sözlerinden bıktım.
Sevdaısı da değilim hani birlikte bu yaşamın
Ama kör olsun seni sevmiş kölesiyim kalbimin

Ekmeği alsan fırından sonracığıma
Salçayı makarnayı
Ben razıyım pişirmesen de pırasayı
Of be Teyyar yine zırvaladın
Dön bak otuz yılı aştı aliştın
şikâyetlerin faydasız köpekten yok farkın
Bundan sonra da bekleme pekte iyi dönmeyecek çarkın..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885131/kendime-agit.html>

TAZELEMEN PEK ZOR BİR SOLUKTA

Hiç oralı değil cesareti yok bakmaya
Bana sana bizlere
Kibarlığı kızgınlığıyla eş tutar oldu
Bağlar bahçeler unutulur oldu beyinde
Umuda su vermedi selam durdu su ışıltısı
Kaygan ve biçare kaldı O
Gel yanaş yanıma
Boşa konuşmalar yavrusu gürültüyü
Sende bilirsin ve yaşamışsın gereksiz uğultuyu
Ver yansına gerek yok
Sana merdiven başı sohbetleri
Ve devamı kapıbaşı dedikoduları
Sonrası kızgınca çekilen kapı zimbirtılarını anlatacağım.

O yangınlara koşuyorum bilinçsizce ve yalnız
Yaşamım kötüce, kötü yaşıyorum
Oğul, oğullarım benlen yaşamları cehenneme
Karım sürekli sürekli kırıcılık davranışında
Ben vazgeçtim yalnızlıklarla boy ölçtürmelere
Zaten yalnızım kalabalıkları artık görmüyor gözüm
İncinen gururumla orta halli depresyonları
Kaldıramayacak noktalardan bocalanıp ağır depresyonlara yürüyorum
Fark mı?
Ben uzunum sen kısa o ağır
Soluklaşıp berbatlığı düzeltmek ne mümkün
Sokaklara kendimi atmak yetmiyor
Numarası zorda olsa silmede zorlanıyorum aklımın
Uzanıp yeniden çocuk olmak ağır işçilikten daha işçilik

Tazelemek pek zor bir solukta
Zora koşuyorum
OrAda dur yanaşma yanıma
Anlatacaklarımdan pek uzağım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907566/tazelemek-pek-zor-bir-solukta.html>

Hallerimiz aynı, devamda... Ne o? alıştık galiba!

Sıkıştırıyor yüreğimi motor sesleri gazlarıyla
Anlıyorum da neye yarar
Beri gelen mi var
Kısa kesik düşüncelerim bende hâkim ha bire
Ne bir sonuca varıyor elimdeki parayla
Ne bir sonucun çıkarımını yapıyor tüm çabamla
Kurusu göz pınarlarım görmesen onları
Rezil rezalet ve utanmazlıklar
Hâkim yiyeceklerimize
Zehir satarlarken bizlere
Üstelik gurur duymamızı sağlıyorlar
Nasıl ne biçim beceriyorlarsa
Topumuz tüfeğimizde onlardan yana
Ya nasıl anlayamadım
Ne zaman ekmek yedim
Topum tüfeğim kafamda
Ne zaman hürriyet dedim
Demirden ağır zincirler kollarımda
Ne zaman ben adamım dedim
Coplur ensemdede
Elektrik bedenimde
Ve ne zaman yorgun düştüm
Emeğimin meyvesi çocuğum
Büyütülmüş hâkim savcı edilmiş
Kalem elinde bana ceza yağdırmada
Gel yanaş yanıma
Gör hallerimi
Yorgun düşmüş bedenim sana örnek olsun
Sen bari yalnız kalıp ezilme öğren paylaş
Rahat olmazsa yaşamın
Onurlu olmayı öğren ve paylaş

Sessizliğin tadını tattım uzun uzun
Açlık hissim gitmiş
Susuzluğum had safhada
Yanım yörem inilti kokuyor
Kan kokuyor
Çürümüş et kokuyor
Yıkanmak sabun kullanmak hiç hiç
Ve asık suratlı polisler açtıklarında kapıyı
Daha bir beter olurdu vücudumun kimyası
İşkence devleri ellerine
Ayaklarına
Suratlarına
Elbiselerine
Döve döve
Söve söve
Ölüme yakın bıraktıkları bizlerin kanlarıyla
Hiç utanmadan
Hiç sıkılmadan
Gencecik taze bebeleriyle oturuyorlardı sofraya
Ve evin kadını
Her ne kadar da biliyor idiyse de kocasının yaptıklarını
Gaddar kocasının
İşkenceci kocasının
Bilir her an kendisini de döveceğini
Ondan sessizliğe boğardı söyleyeceklerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924805/hallerimiz-ayni-devamda-ne-o-alistik-galiba.html>

HAIN OĞLU HAINİN MARİFETİ

[italik]Cafcaflar bollaştı bakın malum dünyada
Üretken en modern araçlar bir gün hurdada
Bir yapı ki eskimek bilmiyor bakın burada
O veryansın yapan hain oğlu hainin marifeti

Bacakları kırıyor Filistin askısına vuruyor
Bilgi alacağım diye canavar oğlu oluyor
Eh biraz da hasta ruhu ile zibidilik yapıyor
İnsan onurunu bozuyor hain oğlu marifeti

Karışık karışık çalıp çırpıyor pasta hesabı
Çaldıkları ile zevk alıyor pişiriyor kebabı
Sonra bir Müslüman günahlı ile sevabı
Kazanmaya çalışan hain oğlu hainin marifeti

Sözde ateşi kullanabilmiş yazıyı keşfetmiş
İlerleme adına teknoloji ile çevreyi kirletmiş
Çeşmeler kapattırmış denizleri gölleri kirletmiş
Birde su satıyor bize hain oğlu hain marifeti

Teyyar DUMLU[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971339/hain-oglu-hainin-marifeti.html>

Bu da Benim Çaresizliğim...

Nasıl bir bela bu ise senden ötesi
Varmaya
Kırıp zincirleri gitmeye,
Sonrasında yaşanacak olanı,

Derin bir dehliz mi ki giderler
Vardıkları yer yaşadıklarımızın ötesi,
Ha ben biliyorum amma sana
Bağlılığım musallat bana,
Her tür engebeyi aşıyorum ya senlen,
Ne bela bir şekil ki zevksiz, sakil
Devam ededuruyor beni içinden boğarak,
Gidenlere bakmamı engelliyor
Gözüm hep onların arkasında.
Kalmamı sağlıyor anlamıyorum
Bir şekilde beni korkutarak...

Çevreni sarmış yalancılar
Dürüst biliyorsun sen kendini.
Dağınık, pis yığınak olmuş eşyaların
Sen hep onlarla haşır neşir.
Bense hep bırakıp gitmeyi yaşıyorum ya,
Çıkamadığım bırakamadığım bu şehir.
Nasıl bir sistem ki etrafındakiler senden uzak,
Amma ufak bir kıvılcımla yanındakiler...
Bense ufak bir bezginlik göstereyim
Seninkilerle birlik olup beni
Sana mahkum ediyor bu şehir....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990308/bu-da-benim-caresizligim.html>

MEKTUP

MEKTUP

Mavi renkli kalemle yazmak istedim. Dilerim ve isterim kelimelerim göğün mavi genişliğini, derinliğini size... Sıkıştırıp kalbime sizi düşünüyorum, hissediyorum, büyüyörsünüz an bean. Yanınızda olmak süreklilik kazandırıyor yaşamıma, coşuyor hislerim.

Siz...

Olmasaydınız boğulur giderdim yahut izin verirdim hayatın o (!) ağır boyunduruğun beni boğmasına.

Vay canına!

Ne de iyi olmuş yüreğimin size vurulması; yalan değil çok mutluyum.

Sizi ilk gördüğümde inanın derin bir uçurumun başındaydım ve atlamaya hazırdım.

Aldınız beni oradan/oralardan,

Topladım kendimi sonradan.

Orta kalınlıktaki organı (celledımı) sakladığım yerden aldım, attım çöp tenekesine; ummadığım bir cesaretle kurtarmıştınız beni o cellattan. (Beni o cellattan kurtardınız.)

Teşekkür ederim size.

Borçlandım size bir hayattı hayat tadında.

Bıraktım o gün yanım/yöremdeki çirkinlikleri..

Umursamıyorum artık.

Siz doldurunuz yaşam/yaşamak için boşalan yanıımı.

Farklı baktım.

Farklı konuştum.

Eyvallah!

Sonra mı?

Sonra sizinle aynı mekanda olmak, aynı havayı teneffüs etmek, aynı kazanın/demliğin çayını içmek... İçeri girdiğinizde ayağa kalmak; uzatsanız – parmak uçlarına da razıyım ya – ellerinizi tutmak, öpmek..

Böyle bir özlemlerle beklemek sizi ne güzel.

Hay Allah! Yaşımı düşünüyorum da..

“Mutluluk, mutluluk “ diyorum bunun adına, yeniden tatmak, yaşamak o yüce duyguyu. Yaşamak, keşfetmek yeniden o heyecanı/heyecanlanmayı.

Kıskanıyorum.

Böyle bir heyecanı hissetmenizi istemiyorum başkalarına, o duygu bana kalsın istiyorum.

Çok mu bencilim?

Olsun. Güzel bir şey bu.

Hem,

Bana ne benim yaşımdan,

Bana ne sizin yaşınızdan..

Sadece sizin varlığınız beni yaşama/yaşamaya zorluyor.

Hem,

Belli bir yaşı olsaydı sevmenin, sevilmenin,

Belli bir yaşı olsaydı “birlikteliğin” kavram olmaktan pratikte değersizleşir, kaybolur giderdi.

Tanrı bu konuda beni, size borçlu kıldı; yaşamımın o dakikasından sonra sizin bana (!) verdiğiniz “yeniden yaşama isteğiyle” dolu dolu borçlandım size.

Teşekkür ederim.

Karşılığını nasıl öderim? Zor. Ancak hep yanınızda/ yakınızdaki/yakınlarınızda, bulunduğunuz mekanda bulunmaya/olmaya, ayrılmamaya çalıştım/çalışıyorum.

O gün,

Sizi ilk gördüğüm gün,

Yani beni öteki dünyaya gitmekten alıkoyduğunuz gün, - o saat- güzelliğinizi avuçlarımdan arasına aldım, kendime saklamaya, tüketmemeye, soldurmamaya çalışıyorum.

Öneminiz bundan dolayı sınırsız benim için lütfen inanın.

Büyük bir değişiklik oldunuz bana, yaşamıma... Bir isim koyamıyorum buna. Kısaca ben bir tutsak... olan ben hiç bir şekilde bir beklenti içinde olmadan sizi seyretmeye, sevmeye, varlığınızla var olmaya devam edeceğim/yaşayacağım.

Yüreğimin ve de beynimin algıladığı soyut bir hayata hapsedecek kadar seviyorum sizi. Somut olansa benim her şekilde size aşıkâr olan durumum.

Her sabah,

Her sabah soluk soluğa sizi görmek, sizin duru, olağan halinizdir beni sizi görmeye, pencereden gelişinizi beklemeye zorluyor. “Günaydın” sizin için kullandığım adeta altından parlatılmış bir kelime, günden güne; bu güne dek parlayan.

Maalesef ki size olan aşkımdan yüreğimi ele geçirmiş, sürekli size bakmaktan, sizi takip etmekten alıkoyamıyorum kendimi, bu beni mutlu ediyor.

Hatırlamak acı çekmekse çoğu zaman, yıllar sonra sizi –hep- hatırımdaki tazeliğiyle düşünürsem, acılar çeksem bile bu benim için muthiş bir zevk olur, inanın.

Çoğu geceler uzandığım kanapede, oturduğum koltukta, yatakta uzar gider düşüncelerim sizden yana. Sonra son iki nokta diye devamını yazarım: Ben geçmişim, siz geleceksiniz. Sonra bitiyor sizinle ilgili..

Biliyorsunuzdur muhakkak mekânlara boşluk-doluluk görünümünü veren eşyalar değil insanlardır. Benim bulunduğum mekânlarda varsan/varsanız doludur, dopdoludur; geride kalan(lar) görünmüyor gözüme, varlıkları hiçtir benim için.

Benim sizi düşüncemde tutabildiğim kadar sizde beni tutabilseniz –umarım- daha iyi anlardınız beni.

Bir de yüreğim var, tabii. Unutmayın ikiye bölünmüş. Keşke iki yüreğim olsaydı. Biri muhakkak sizin için çarpardı, kesin ve garantili. Diğer ise kanımı ponpalarken bile o yüreğim yine sizin için çarpacaktı, eminim. Aksilik bu ya var olan o bir tek kalbimde büyük bölümüyle sizin için çarpma telaşında. Diğer küçük bölümü zorluyor beni yaşatmaya. Durup dururken çarpması, çarpıntısı, vücudumun değersizleşmesi de ondandır bilesiniz.

Kalıcı olarak girdiniz hayatıma. Ne çok görmek istediklerim ne çokta unutmak istediklerim varmış oysa. Siz hayatımdaki en kalıcı, derin iz bırakan.. ve sonrasında devam edecek – bunda sonraki hayatımda da- koca bir yanım ezik, arızalı olacak. Biliyorum, farkındayım. Bilesiniz.

Benim için,

Zamanın akışını dünyanın dönüşü değil, sizi hangi sıklıkla görüyor/görebiliyorsam belirliyor.

Bulduğumuz mekânlarda size karşı yapacağım ve sizi üzeceğim yanlış bir davranıştan dolayı korkuyorum hep.

Ondandır yanınızda sessizliği seçişim. Korkunun ve sessizliğin ilacının sevgi olduğunu biliyorum.

İki kişilik olmayan hayatım ve yalnız başına kurup devam ettirmeye çalıştığım tekli yaşamın tatsız, bitirmeye gittiğim/çalıştığım bir noktadaydım sizi gördüğüm ana kadar.

Sevgi,

“Sevgi nedir?” diye çok çok düşündüm. Yıllarımı aldı belki. Yanım, yöremdekiler, tanıdıklarımız ve üstelik toplumsal anlayışımızın sevgiyi, özgürlükleri kısıtlamak, seveni/sevileni kendisine/kendilerine bağımlılaştırmak olduğunu, sürekli böyle bir çaba içinde olduklarını gördüm. Oysa benim için “sevgi” yapışmak, insanın insana tabi, biat etmesi değil, aksine yaşam alanlarını tanımak, geniş tutmak, genişletmelerine yardımcı olmak, onlarla yaşarken “özerk” olarak görmemdir.

Acıyorum kendime. Çok geldiler üstüme bu konuda. Yok ilgi göstermiyor muşum, sevgimi diğer kardeş, amca, dayı, babalar gibi göstermiyor muşum da,muşummuşum.

Vay onların haline!

“Haksızlığa uğramış” duygusu beni harap etti, bitirdi. Bitmiştim sizi gördüğüm o ana kadar. Ve itiraf edeyim.

Arakadaşlara bile sizi göstererek “Ne güzel biri” diye duygularımı ifade etmede geri kalmadım.

Size/sana aşık oldum. İnanın. Hep aklımdasınız, hep sizi düşünüyorum ve bundan da zevk alıyorum, yaşam buluyorum

Sizi seviyorum.

Sizinle güzel saatler, günler, yıllar yaşayabilir/yaşayabilirdik. Yazık ki ağır bir gerçek: geç kalmışım.

Geç kalmışlığıyla da olsa çok çok iyi, güzel ve değerli bir AŞK bu.

Tekrar teşekkür ederim. Hep var olun sağlıklı olun.

[italik][/italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220163/mektup.html>

YANIMDAKİ..

[italik] YANIMDAKİ..

Ben seni ağlarken düşünemedim hiç,
Beceremezsin biliyor yüreğim bunu
Varlığıma taş koyarken
Ben en yakınındaydım hey
Dolambaçlıydı yanın yören
Uygunsuzdu düşüncelerin,
düşlerin.
Sabah kavgalarla başladı gerçeğin.
Gece hiç kıvama gelmezdi.
Tek ve yalnızdın boyut boyut.
Takıldıkça varlığım aklına.
Baskın gelse de bir yanın
Azıcık benden yana.
Ama cılız kalırdı öte yanın
beni ötelerken.
Neyeydi isyanın?
Ne ben bildim.
Ne sen söyledin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250931/yanimdaki.html>

YAŞAMIM XXL

Öyle yorgun beter sabahlara kaldım.
Ne Güneş doğmak istedi,
Ne dışarı kabule zorladı beni,
İçeri,
Cazibesine boğuldu benlen.
Yatağım,
Yorganım,
yastığım,
Yapışık kalmaktan zorlandıysa
Yine de ben güneşe varmak istedim.
Nafilesizdi soluklanmam,
Eşim sanki oda arkadaşım,
Yabancı rollerde evlatlarım,
Evimse dağınık bir toptancı ambarı.

Göze aldım silikliğimi,
var olmaya besledim duygularımı,
Bir başıma,
Bir başıma,
Hep başıma..

Bir yerdeyim,
vardığım yanırlara varıyorum.

Hep mi yanırlım?
Halam--teyzelerim,
Biliyorlar mı mekânsız olduğumu?

Acaba,
kardeşlerim
gıpta mı ediyorlar bitmiş mutluluğumu hala?

Ve emeğimi çalan büyüklerim,
rollerini daha mı derinleştiriyorlar,
hilekârlıklarından yana.

Ya,
Bana somurtkan yüzle bakan eşim,
Zahmet görmezi,
toptancı ambarımızda
azıcık eğilip bükülmeyi..

Vah bana!
Neden nankörlüğe oynar
ışığım,
elektiriğim,
kaloriferim?

Ya!
Fırsat bulsaydı yanımdaki,
Bir celsede boşar,
Bir oturumda atar,
Bir pazarda satar,
Sonrada "oh!"lara yatar.

He vallah,
He billah,
Şirin canımın meraklı cücesi,
yok musun sen sen...
Bilsen ki sana kalacak azıcık rahatlık.

Atarsın gecenin bir vakti
boynuma,
ama ilaçla,
ama bıçakla,
Bir urgan.
Yallah,
Yallah!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290805/yasamim-xxl.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM/ler) 1

[italik]Beynimdekiler (size/sana ait olanları) bırakmaya çalışıyorum. Bırakamıyorum. Sonuçta gönlümle/kalbimle başbaşa kalışımın rahatlıyorum. Sorun da bu ya, sahibi siz olmuşsunuz gönlümün/kalbimin.
Bana bir şey kalmamış.
Okuduğum bir kitaptan (Corpus H. Özcan) şöyle bir paragraf yazmıştım bir kenara: “Dünya bu kadar çirkin, Tanrı bu kadar gaddar olabilir miydi? Ölüme bu kadar yakın bir adama, “yaşamı kendine bu kadar yakıştıran bir kadını” gösterip, sonra da ikisi için birlikte yaşamı imkansız kılarak adamı hem ölüme hem yaşama düşman etmek Tanrıya reva mıydı? Yaşamak bu kadar mı zordu?”
Tamı tamına bunları yazmıştı süre gelen olaylar zincirlerine uygun olarak... Ah! Beni düşünün. Bu paragrafı kaç kez okudum; saymak beni nasıl yoğun duygulara götürür diye vazgeçtim.
Tıpkı beni, benim içinde bulunduğum durumu biliyormuşcasına yazmış yazar.
Evet. Lütfen anlamaya çalışın. Ben hem ölüme seve seve gitmeye hazırken, şimdi ölüme düşman, sizinle de bir geleceğim olmadığından / olamayacağından yaşama düşman oldum.
Soruyorum kendi kendime. Bana bunu mu reva gördü Tanrı?
Bu kadar zor mu soktu yaşamı/yaşamayı benim için.
Bedeli mi bu?
Nasıl bir bedel ödemeye zorlanıyorum?
Lütfen yardımcı olun bana.
Keşke size, o lise talebelerin utangaçlığıyla açılısam/açılabilsem ve size de beni aşağılayıcı, kabul edilmez cümlelerle kırsanız/kırabilseniz.. de ben cezamı farklı biçimde çekme yoluna gitsem/gitseydim.
Fakir ve cesaretsiz kılıyor beni “yaş farkım.”
Yoksa Aşık Veysel'in dediği gibi, aynı yaşta olsaydım (veya fark etmez fazlası azı yaşın) var ya “kuş olsaydınız kurtulamazsınız elimden”. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291584/mektup-ara-bolum-ler-1.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM:/(ler) 2

[italik]
Gitme,
Bil ki görememişsem seni,
Yüreğim bir hiç,
Buza keser bedenim,
Bil ki ben Sonbaharım.

Görememişsem sizi o sabah,
sizi etrafa, herkese,
Hiç tereddütsüz sorarım.

Ya o gün yoksan ya!
Titrer ellerim,
Çakılı kalırım o yere/yerlere,
Yine buza keser bedenim,
Kalkmam,
Kalkarsam kayar giderim,

Beni alıp kurtardığın o kayıplara.
Varma yapacaklarıma,
Görevli olduğum mekana,
Sorumlu olduğum "mecburi iskana"
Kırılır boynum tutamam,
Ha düştü düşecek,
Umurumda olmaz varlığı bedenimin
Sensiz, yoksun ya o mekanlarda,
Zira ben kaskatıyım,
O an Sonbaharım.
Bilesin...

Geriye dönersen,
Bana gelirsen,
Yumuşar buza kesilmiş bedenim,
Çözülür buzlarım,
Erkene boy verir kardelenlerim,
Uyanır balıklarım, envai çeşit çiçek- böceklerim kış uykusundan.
Alır doğal ahengini yeşilliklerim.
Safça,
ve berrakça açılırım.
Güneşim yatay ışıklarını dikleştirir.
Ben ilkbaharım o vakit.

Bil ki kırılmıştır bedenimdeki bozlu kilit
Siz fark ettirirseniz döndüğünüzü..
Anladın,
İlkbahar, Yaz bana daha çok olur yakın.
Bilesin..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292122/mektup-ara-bolum-ler-2.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM:/(ler) 3

[italik]

Cumartesi günü çok düşümdüm sizi. Kurtarıcı; beni kurtardığın güne pişman olacak durumdayım.

Ve o Cumartesi günü, sürdüğüm arabayı bir tır'ın, kamyonun altına yahut bir yerden uçurma noktasına geldim. Bu tarafla o taraf arasında, "Arafta" kaldım. Vazgeçtim. Sizi bırakıp gitmek ne zor? Anlatamam. Fırsat bulursam hafta başı, hafta ortası, hafta sonu, size: "Kurtarıcı, Cumartesi günü öğleden sonar çınladımı kulağın hiç?" Diye sormaya karar verdim. Tabi cesaret edebilirsem.

Zira hep sizi düşündüm. Önce sessiz, sonra sessli. İsminizi anarak seni seviyorum! Bağırırım. Bağırırım. Bağırırım.

Ne çok istiyorum yanımda olmanı, bana takılmanı, bana kızmanı, yanırlarımı düzeltmeni.. ve hatta alay etmeni. Yollardaki kısa, uzun kesik çizgiler gibi olan hayatımın boşluklarını doldurmanı, yalnızlığımla çaresizce etrafıma ördüğüm duvarları delik deşik etmeni, zayıflatıp yıkılmasına sebep olmanı.. refahımın da yaşamımda ortağı olmanı.. sevdiğim şeylerle görebildiklerime yeni bir bakış açısı getirmeni, farklı görmemi ve hatta hatta önce çelme takıp sonrada düşmemi, düşerken de engellemeni..

Bayılır giderim senlen/sizinle güneşin doğuşunu karşılanmaktan çok akşamları kaybolup gidişini..

Bulduğumuz mekanların ayrıtlarını görmemizi sonra sonra..

Ey yaradanın yarattığı en güzeli..

Bakma boyuna, kilona,

Çok çok farklı değilsin bir çoklarından, inan.

İnce narin parmaklarını tutup öpmek -- bunu iki kere yaptım-- çok çok bir farklılık, ellerinizden bedenime akan sıcaklık, güzellik, çekingenlik yaşamın güzel bir farklıdanlığını verdi bana.

Bana lazımsın.

Keşke emekli olma yaşım daha geç olsaydı. Sizinle aynı mekanda varolmak, sizi herhangi bir noktada görmek, bu mekanın bir yerinde olduğunuz duygusunu yaşamak ne güzel. Teşekkürler bu yüce duygu için...

Görmem lazımsa gözlerinizde her şeyi, o her şey eskisi olmamalı, bunu bana sağlamanızı isterim (dim).

Tuttuğum zaman ellerinizi --ki bu tutuş bir ellerin parmak sayısı kadardır-- donup kalıyor bedenindeki bütün işlevler, sonra gittiğinizde coşuyorum, bende kalmasını istiyorum o elin/ellerin. Nasıl vuruyor yüreğim göğüs kafesimi.

"Kal bende" demeyi çok istiyorum ve artık bilmenizi istiyorum. Sana/size kavuşamayacağımdan, sizinle olamayacağımdan ağlıyorum, hiç utanmadan, sıkılmadan ağlıyorum. Aksine kendimle gurur duyarak, size yüreğim vurulduğu için, sizin için çarptığı için, size yer açtığı için..

Keşke.

Keşke sizi böyle severken birde mutlu etmeyi...

İnanıyorum, biliyorum bir insan, hele ki bir erkek bir kadını yürekten seviyor ve onunla birlikte olamıyorsa.. yıkımların en ağrıdır onun için.

Bir kadını sevmek ve onu bir ömür mutlu etmek bir erkek için ne büyük mutluluk ne vazgeçilmezlik.

Bunu daha yeni yeni anlıyor ve öğreniyorum" sizin varlığınız"la.

Yeniden teşekkür ederim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292710/mektup-ara-bolum-ler-3.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM:/(ler) 4

[italik]

Ne tuhaf! Garip bir suskunlukla size karşı bir çekingenlik oluşuyor bende.

Size karşı duyduğum ve hissettiğim şeyleri hiçbir kadına (eşimde dahil) karşı duymadım. Sizi kucaklamak, öpmek ve bırakmak gibi bir duygu yaşamadım. İlk defa bir kadına, size böyle, tuhaf ama inanın, güzel duygular hissediyorum ve yaşamak istiyorum. Her türlü sevgiyi göstermede hazırım gibi.. tuhaf romantikleştim.

Yatakta farklı şeyler düşünmeye zorluyorum kendimi; yatınca ya kadar. Sonra hiç farkına varmadan siz aklıma geliyorsunuz ve kalıyorsunuz. Hayalimdeki güzel yüzünüzün tüm kıvrımlarını çıkarıp atmak cesaretini gösteremiyorum bir türlü. Aksine sizi düşünmek tuhaf bir zevk veriyor bana. Bırakıyorum, sizi düşünüyorum hep. Tek korkum böyle ilerlerse size karşı “Aşkım” Kalkarım bir gece vakti otururum yatağıma, gözüm pencerede, ne yaparım?

Sahi ne yapmamı isterdiniz?

Keşke cesaret edip o (şu) an telefonda size sorabilsem..

Farkına vardınız mı ne çok sonu iki (..) noktalı cümlelerim var. Nasıl bir çıkmazdayım? Lütfen..

Biliyorum ki (bu saatten sonra) benzersiz ve kuvvetli olan aşkım-sevgim şimdiye kadar yaşanmışlardan farklı bir sevme..

Benim size bağlanışım ebedi artık, işte farklı olan bu.

Aşk çok zaman sonra da azalan, yok olan bir duygu olsa da, sizi tanıdıktan sonra sanki sizdeki duygular ile bendeki yeniden yaşam bulan duygular sonsuz bir anlaşmaya gitmiş gibi..

Ve zaman ne kadar zalim ve gaddar tarafını gösterip gösterip gitmeye (akmaya devam etse de –umurumda değil-) nihayetsiz bir sakinlik içinde, yorulmadan size seveceğim.

İkimizin beraberliğine engel olan durumum yani yaşım malumunuzdur ama ne yapayım hiçte mantığı olmayan aşkın yüceliğine vardım. Bununla onur duyuyorum.

O kadar da birbirimize yaklaştığımız, yakınlaştığımız halde..

Vay bana!

Ne acılar çekiyorum, inanın. Uyanıyorum çoğu geceleri –saate bakmıyorum inanın.—oturuyorum yatağımin ortasına, kanımın, düşünce, duygularımın her zerresine işlediğim sizi düşünüyorum, düşünüyorum..

Mutlu oluyorum

Biliyorum ve bunu her defasında tekrar etmekten alamıyorum kendimi; birlikte olabilme noktamız yok. Keşke olabilseydi. Elimde, avucumda ne/neyim varsa, hangi değer(ler) varsa hiç düşünmeden bıraktım. Mademki size/sana geliyorum/kavuşuyorum, biliyorum eksik olan her neyim/yanımı siz tamamladınız. Buna da ben inanıyorum.

Ortak iş alanımızda, bundan sonra bana düşen sessizce yanınızda/yakınıınızda olmak tek isteğim.

Sizi düşünemediğim saat yok gibi. Sizde farkında mısınız (acaba) diye düşünüyorum. Mutlu oluyorum. “İhtimal” diyorum kendi kendime. “Olsun” diyorum böyle daha çok mutlu oluyorum.

Siz beni kurtardınız/kurtarıcı oldunuz ya. Bunun bedelini de sizi sevmekle ödiyeceğim, karşılık beklemeden.

Ve hakikatten şunu öğrendim sizi tanıdıktan sonar, “hayat, duygu, zevk, birliktelik, aşk, mutluluk” ve daha nice sayamadığım kavramların anlamları ya basit, boşmuş ya da ben öyle bilip yaşıyormuşum. Mesela sizin için çarpan yüreğimin ne denli coşkulu, farklı olduğunu, beni daha fazla yaşama/yaşamaya bağladığını buldum/öğrendim/hissettim, yaşadım ve yaşıyorum.

Teşekkürler varlığınıza, var olmanıza...

Şükürler o güne, sizi gördüğüm o saate, o kısa zamana ve devamını sağlayan varlığınıza.

Mektup yazmanın heyecanını (yeniden) yaşıyorum mesela,

Uzakta/yakında olan varlığınıza bedenimin her noktasında hissediyorum mesela,

Yarın sizi tekrar göreceğim sevincini yaşıyorum mesela,

Mesela,

Sizi görmediğim veya varlığınıza bulduğumuz mekanda algılamadığım vakit tıkanıyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293690/mektup-ara-bolum-ler-4.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM:/(ler) 5

Gülüyor bak gözlerim, alamıyorum senden.
Bilsen ne iyiliğin dokundu onlardan çok,
Vakitsiz bir yaşamdan çalkalanıyordum,
Yaşamı bitirmiştin, yarınlar yoktu bende,
Devamı geldiyse umutla umutsuzluk arası,
“Kurtarıcım oldun” umut verdin, umutlandım senden..

Bütün yazılmışların adına:
size yazdıklarım
Biraz düz,
Biraz şiirimsi,
Biraz derin, belki roman
Çoğu kere de dümdüz,
Keyifle
Bütün yazılmışların inadına,
İnan yazamadıklarım,
Yazdıklarımın çok.
Öylesine genişliyorki,
Çıkıyor kendi tekrarından:
“AŞK ve ÖZLEM” yüklüyor yüklemlerine,
Yetmiyor ifadelerim..
İnan..

Yaşamın derinliğini, gerçek anlamını barındıran bütün belirtiler (şu yaşıma rağmen) gözlerinizden görüyorum.
Bir anlık bakışımız, dayanamayıp çektiğimizde bakışımı, dayanılmaz kavuşmanın acı ifadesidir.
Kendimi bildim bileli sanki de ait olduğum yeri aramışım... rahatım ve arayışım bitti, sizin varlığınız var zira.
Rüyalarımın var olan varlığınız imkansızlıklarla buluşabildiğimiz yer gibi.
Hep var olun.
Sağlıklı olun.
Ve gönlünüzün tesvip ettiği yere varın.
Mutlu olun. Tek dileğim budur.

Aniden mutlu olmak nedir? Sizi gördüğüm her an yüreğimin pırpır etmesidir.
Var olmanın değerini bana tattırdınız, kendimi değerli buldum sevginizin değerinde.
Çünkü,
Zira seviyorum sizi.
Seviyorum. Seviyorum, seviyoorum..
Coşkular sararken bedenimi, karşımda, uzakta/yakında olan varlığınız... mutlu oluyorum sararken coşku bedenimi.
Varlığınız var ya.
İyi ki varsınız.
Teşekkürler.
Teşekkürler.
Teşekkürler.
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294777/mektup-ara-bolum-ler-5.html>

MEKTUP ARA BÖLÜM:/(ler) 6

[italik]

Coşku değil midir birlikte olmanın keyfi?

Bir anlık kaldırıp başımı sizinle göz göze geldiğimizde kalbimin atış hızının ne kadar arttığını/hızlandığını.. o an hissettiğim duygunun binde birini sizin de “hissttiğiniz” olasılığı kalbimin daha çok göğüs kafesimi zorladığını.. Hissedilen kişiyi tam yaşam merkezine koyan bir derin duygu ki “AŞK” her şey onun etrafında oluşuyor, dönüyor, genişliyor hissidir inanın size karşı hissttiğim duygu.

Bir saniyelik göz göze gelmemiz sonrası derin derin nefes alarak kalbimin hızını yavaşlatmaya çalışıyorum.

Yaşamın derinliğini, gerçek anlamını barındıran bütün belirtiler (şu yaşıma rağmen) gözlerinde görüyorum. Bir anlık bakışımız, dayanamayıp bakışımı çekişim dayanılmaz kavuşmamanın acı ifadesidir.

Kendimi bildim bileli sanki de ait olacağım yeri aramışım..

Sizi gördüm ve anldım hayatımın şimdiye kadarki monotonluğunu, yüreğimdeki sahte vuruşları.. hissettiklerim, yaşadıklarım ne saçma imişler meğer.

Rahatım ve arayışım bitti, sizin varlığınız var zira.

Belki bir çok yerinde bu mektubun, tekrar edilen aynı cümleler var. Var olacaktır da zira aşkımın ifadesidir bu tekrarlar.

Çünkü..

Zira seviyorum sizi.

Seviyorum, seviyorum, seviyorum sizi.

Şimdiye yaşayamadığım aşkın yüreğimde nasıl bir boşluk, koca bir delik açtığını.. yaşımın müsaade etmediği bu ortamda karşıma çıkışınızla yüreğimdeki boşluğu, koca deliği kapattınız ya. Bu fırsatı değerlendirmemek ızdırabı zorluyor ve her anıma yayılıyor; sizin olmadığınız yer ve mekanları ve hatta sizi düşünmediğim mekanları ama herşeyi ile anlamsızlaştırıyor.

Gerçek anlamda anladığım anlamsızlıklarla geçen her dakikanın, nail olamadığım “AŞKINIZ” için kaçılırmış büyük bir fırsat benim için. Ve zira AŞK çırpınan yaşam organlarımın yarısından fazlasını ele geçirmiş, büyük bir yaraya dönüşmüş..

Tuhaf! Bu kadar yüklü iken size yüreğim, açılmayı, itiraf etmeyi beceremiyor. Siz karşıda, ben karşınızda öylece bakıyorum, bakıyorum, bakıyorum. Dilim dolaşıyor, kaybediyorum konuşma cesaretimi. Oysa ne süslü, yakıcı, bağlayıcı cümlelerle irtibata geçiyordum yanımda olanlarla.

Kısacası sizinle tatıp yaşadığım gerçek duygu, bütün sahte olan tarafımı sildi süpürdü. Bir başımayım. Yalnızım. Sadece sizi düşünüyor öyle bakıyorum etrafıma. Ne hayaller kuruyorum bilerseniz... farkında olmayıp şimdiye duymadığım kalbimin sesini duyuyorum mesela.

Kalbinin bir sesi olduğunun farkında olmayan binlerce insan arasında ben sizin sayenizde kalbimle konuşabiliyorum mesela.

Ve bunu da koca bir ayrıcalık olarak görüyorum kendime.

Kendimi biliyorum artık kalbimin sayesinde.

Tekrar teşekkürler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295755/mektup-ara-bolum-ler-6.html>

Genç, taze sevgilime...1

[italik]

Genç, taze sevgilime...1

İnerken boğazımdan o sıvı kurşun,
Sıradanım,
Ve silahsızım hal bu.
İntiharın üst noktasında olan ben,
Acımasız değilsin hani
Bana duruşun gani,
Zayıflığıma karşı suskun duruşundur..
Çaresizliğimin üst noktasıdır bu.

Hey gidi yamacıma konmuş taze sevgilim,
Bilsen ne çaresizim
Beni saran
Küflü, pis bu hayatın..

Sen,
Güldüğümde bilseydin benim
Bir yanım öte dünyaya hazır,
Sonra senin
Tatlı hoş bedenin,
Duruşun, sade ve duru bakışın.
En ansız bir anda bana nazır bakışların..
Durdu.
O an,
O sıvı kurşun dondu.
Tatlı bir şekerle döndü/dönüştü
Bilsen sevgilim.
İndi boğazımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297641/genc-taze-sevgilime-1.html>

YARDIM EDİN, LÜTFEN!

[italik]

Al gecelerimi benden oğul
Yatır yalnızlık sermayesine,
Gör bak ne değerdedir varlığım..

Al gecelerimi benden bacım,
Gör ne zorlamalarda yım yarına dair.
Küfürbazlığımın işe yaramadığını gördükçe
Bozulan duygularıma gem vurmaya yetmiyor gücüm,
Engel olanda yok,
Ne/niye “yanayım” olanlara bacım,
Doyamıyorsak doğduğumuz yerlerde
Öyle hasret yüklü olur her yanıım..

Al gecelerimi benden kardaş,
Yaşamanın zorluğunu sen bildin,
Biliyorum ondandır yoksun,
Yalnızdın, ha o kadarda çaresiz ağırdı yükün,
Olamadım sana, affet be kadaş,
Olamadım sana yoldaş,
Sıktım saydım kafama kurşunu/kurşunları,
Öyle sayıyorum bu hayatı boş kardaş...

Al gecelerimi benden annem,
Dê hala ben ne edem?
Giden yüreğimin yüklü parçası,
İyi ki yaktun da
Göremedim çekeceğın acıyı,
Dayanamazdım bıraktırdım ya kendimi
Kardeşimin o sonsuz yoluna,
Şimdi anlıyorum iyi ki yaktun annem...

Alın gecelerimi benden tanıdıklarım,
Düşüncelerim cüceleşiyor,
Sonrası evveli yok, artık tık tık tıkanırım,
Almasanız eğer benden gecelerimi,
Değil vallahi uykusuzluk beni
Ben boğulurum gittiğime bakınırım, bakınırım..
.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300723/yardim-edin-lutfen.html>

KURTULUŞA YAKINIM.

[italik]

Kapattım gözlerimi geceye,
Dalgın gündüzün devamındayım.
Anlayın geçecek ömrünüz böyle böyle hep itirazsız,
Kalanı ben yaptım
Suçlusunu benim.
Gelecek elimde/elimizde/ellerimizde diyorlar,
Hep "emir"li, bilakis "rica"sız,
Gecenin koynunda ben çıplak, hatalı
Harcamalar gerisinde suçlu "geçmişim.."

Ve yaramaz biri olmuşumda
Zamansız,
Olmaması gerekeni
Yaptığım eylem,
Ne mutluymuşlar da hayatları üstlerinde,
Vay da vay! Alan, veren ben;
Ben ben olduğumdan suçlu ben....

Her duygu, her karar,
Kendime çokça zarar,
Beynime bir dürtüyse.
Sonuç zincirleme tepkisel bir,
Elektriklenmiş gibi beynim,

Hareketlenen nöronlarım.
Emir alır,
Fiziksel olarak ben devredeyim,
Hareketlenmem, sabitim,
Beynim nöronsal döngüde ancak
Ve bloke olmuş nöron alıcılarım.
Vah bana!
Ben anlattım ya ilahi güç,
Sabah akşam pompaladığım
Bir yığın ilaç.
Kaybetti böylece vücudum uzamsal düzeneğini,
Taktılar ya molekül boyunduruğu,
O ooooo yüklü ilaçlarla,
Ben hiperim tansiyonlu,
Çarpıntılarda kalbim,
Ölüm yüklü trenlerde, istasyonlu.

Oh be! Kurtuluşa yakınım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304831/kurtulusa-yakinim.html>

KALABALIKLAR..

[italik]

Kalabalıklar alıyorlar içlerine beni,
Üzülüyorum bir şeyler yapamadığıma,
Davranışları birer hurda yığını,
Yükrekleri hep yıkımdan yanalar,
Çok çok kalabalıklar...

Benden çoklar,
Düşümden, düşüncemden çoklar,
Güçsüz düşünüyorum, zira kalabalıklar..

Sorunum yok; sorunsuz gibiyim,
Sadece suskunum. Ağrıyor eklemlerim.
Damgası oluveriyorlar gecelerimin,
Baş edemiyorum, zira kalabalıklar..

“Unutayım” demek ne mümkün?
“Yeter” diyorum. “Ne olur susun!”
Yüksek anlayışlarıyla oluyorlar küskün,
Daha çok ses çıkartıyorlar, oluyorlar bütün.
Size de malumdurlar,
Merdivenlerde topuklarının sesleri,
Az buçuk düşük çeneleri,
Kapı önünde vıdı vıdı,
Ani çarparlar kapıları,
Baş edemiyorum, kalabalıklar..

Hangi birilerini ikna edeyim,
Bilemiyorum.
Sonra yine güçsüz düşünüyorum.
Zira çok kalabalıklar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308992/kalabaliklar.html>

SONUÇ BU..

Kesirlerimde tamlık yok,
Hem bölenim hem çarpanım,
Yaşamımda hamlık yok,
Hem bilenim hem çekenim.

Tüm toplananları inceledim,
Böylece incelikleri belledim,
“Korkmuştum” yanlışları diyemedim,
Hem dinlendim hem dellendim.

Ondalıklar sıfırdan sonra,
Doğallığı kalmamış burda,
Teyyarcığım hem bu turda,
Hem elendim hem dinlendim.

Teyyar hem çıkarana oldun hem bölen
Herkes ağaydı kimdi senin kölen?
Bence hayatını hepten bölünen,
Hem kırıldım hem diklendim.

Değerlendirmenin anlamı yok,
Durum kötü, iyi tarafı yok,
Akıllı çokta da anlayan yok,
Yaşam kalitesinde ikilendim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320643/sonuc-bu.html>

KANDAŞ TANIDIKLARIMA..

Ben karanlığın oburluğuna teslim etmişken kendimi,
Ey gözleri çirkefle dolu olanlar!
Haydin gelin
İstedığınız kadar at oynatın
Size yalanı bol, bereketsiz yeşil sahalarda,
Yetmedi, doyumuna ulaşmadıysanız yemyeşil yamyamlığınızın,
Varın, en kıymetli yandaşlarınızı da
Vaatlerinizi büyüterek buyur edin.

Benim karanlıklara susamışlığım,
cesaretse sizlere eğer,
Siz daha nefis hayallere verin kendinizi.
Ve diyorum ki
“Ey ahmaklığın sofrasında gözü olanlar,
Ya yanınızdaki karanlığa açlık duyan neyin nesi?
Değilsen evimizin direği, reisi,
Yarın,
Sizler de kolların kendinizi.
Bilin,
yekünatıyla boşluğa düşmüşse icraatınız
Ve kalmışsa amaçsız sizlerden ötürü,
Vah ki halinize vah!”

Karanlığa verince kendisini o
Uyanınca onsuz o ve birçok sabah
Günahlarınızda, vebalinizde sizindir belki,
Almışsa karanlıklar onu elinden
Vah ki vah size!
Nasıl bir aymazlık sarmıştı sizi?
Sevdiğini bilmediğiniz
Karanlıklara acıktırdınız onu.

Şimdi oturun, bence, elinizde kahve fincanları,
Şapkanız da yok, koyun şöyle önünüze, diyelim
Palas pandıras kendinizi hoşnut tutarak
Diliniz oynak, kıvrak ama öteleyici,
Bilerek, görerek bindiniz atlarınıza
Kapkara gözlerinizi tamamlıyordu kara ceketleriniz,
Paltolarınız,
Kazaklarınız,
Pantolonlarınız,
Çıkartmıştınız boynunuzdan kara atkılarınızı,
Sıkıştırdınız ümüğünü dilinizde yaldızlayarak,
“Tanınmazlığın” rengine gitti o,
Tanınmışlığın rezil rüsvalığına kaldınız siz
Müdahale hakkımızı kullanmadan,
Baktık aval aval biz.

Zaferi kime yazacağız?
Kimlerin hanesi karalansa
kalacak olan siz olacaksınız abuk sabuk..
Fark etseniz bir, ağırlığıyla oturan oturmuş,
Oturan oturmuş size cuk cuk
Belletmeyin kimselere bari de
Örneklemeden yola devam etmesinler.
Karanlık karanlığıyla kalsın.
Kimseler özenmesin ondan sonra,
Sizde/sizlerde

Pişmanlığınızı gösterin
Bir şekilde bundan sonra...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1329072/kandas-tanidiklarima.html>

ONLAR...

Kattınız önüne beni yalnızlığın,
Vardığım noktalar çürük.
Uğramaya kıyamadıklarım mıymıntı,
Bilakis hak etmişim gibi,
Elde ettiklerim, elde kalanlarım kırıntı
Nicesi bir tarafa kalsın,
Kendileri bir hengâme çukurundalar,
Gördüğümde sanki birer rastlantı..
Uygun düşmez ama söyleyeyim,
Bana tesirleri sadece bulantı..

Gömüldüm sessizliğe kabarıyor gölgem,
Yollar "Muş Muş," yollar "yokuşmuş,"
Kalma kusura Esra'm, Emine'm,
Seçtim kendimce bir yol gelemem.

Durdu beynim, düşünemiyorum, de ki niye?
Baktım yalnızım çektim benden yana fişi,
Düzeltilmek için gelsen de umursamam,
Kaldıramam başka yüklüyüm, takma fişi..

Aldılar,
Götürdüler benden bütün yaşam sevincimi,
Ne kullanabiliyorlar,
Ne de yaşayabiliyorlar.
Onlar,
Sadece çalmayı biliyorlar..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344052/onlar.html>

Yazık Oldu Sana!

Sonra öyle şövalye, şövalye bakışın,
Ya küsmelere olacak zemin,
Ya çekip gitmelere,

Küsmelere zaman kalmayacak belki,
İzahata zorlanacaksın.
O etkili bakışların,
Havda asılı kalacak,
Ve sen farklı olduğuna inancını kaybedeceksin,
Bana,
Ona,
Ve onlara
Benzeyeceksin.
Aynı havalar sana da hâkim olacak,
Sen de bizim gibi,
Aynı bizlerden,
O gidenlerden,
Gelenlerden,
Farksız,
Ve biçimsiz bir ruh halinle,
Her şeye,
“He,”
“Ya!”
“Evet!”
Diyerek, aramıza gireceksin.
“Yazık! Yazık!” demeyeceğiz.
İstedüğümüz zaten buydu,
Eriştik!
Mutluyuz!

Sen farkında olacak mısın bilmem,
O şövalyece bakışların değerini,
Ya da masumane tavırlarınla, başkaldırıışlarını!
Onurlu olmanın sendeki yarışı,
Seninde,
Bizlere,
Benzemenle
Bittiğini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369430/yazik-oldu-sana.html>

BOŞ HEYBEM.

Giderken,
Koyacak bir şey aradım heybeme..
Hey! Hey! Yanımdaydın.
Varlığın ağır ve musallattı her kademe. (!)
Giderken,
Yolda hep bakakaldım boş heybeme..

Normal gördüm halimi,
Seven
Bendim zira biliyordum.
Keşke ufak bir kırıntı senden,
Hissetseydim.
Koyabilseydim (seni) heybeme..

Yıllar yıllar çekmişim,
Asıl benmişim seme,
Sen zorlamadın hiç,
Ben zorlayıp katmışım seni hisseme.

Boş ver. Sen öyle kal. Yolunda iyi.
Sakın ha bundan sonra sevgiyi önemseme!
Geri dönmem,
Ama ola ki dönersem seni (de) almam,
Koymam heybeme..

Farkında olmak birçok şeyin,
Anladım.
O da seninle yaşamanın bir başka biçimi,
Farkındayım.
Yormuyor seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372923/bos-heybem.html>

CANIM..

Canım,
Yoktur senden yana yüreğimin hilesi,
İnan. Çözemiyorsam bakışlarının derinliğini,
Takıl kafana göre, yaşamaksa maksadın.
Bırak terliksiz pabuçsuz gezinsin duygularım,
Kayba mı uğruyor senden yana kazanımlarım?
İyi ya alkışla olanları,
Çarpmışsa senin için hayatın sillesi,
Haydin bırak topunu, tüfeğini de patlasın,
Yıksın dağıtsın..
Kendimce yaşayacağım
Ve de senin “var olduğunu bildiğin,”
Benimse farkında olmadığım yaşamı,
Temelinden sarssın, yıksın o topun güllesi.

Canım..
Lanet edesin gelir bir çırpıda,
Kavgan sana has temelli küsmeler,
Mizacın huysuzluk, olanı, doğalı kabullenmeyişin..
Duruşun has değil kendine sergisel,
Bakışın, bakışların ezici, üstün münafıkça.
Sözlerin bir âlem hep tekrarlarda,
Kendi çapındasın, yaşamın sadece bireysel,
Okumazsın da.. Ah o çokbilmişliğin!
Eziliyor bizi/hepimizi, kabulleniyoruz ahmakça,

İşe de yaramıyor sendeki yersiz küsmeler,
Ben alıştım.
Dert olmuyor gidişat kısa kesik çizgisel.
Bıraktım seni sana,
Devam etsin senin kurduğun ve sürdürdüğün minik kareler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376335/canim.html>

DARDAYIM..

Sıvadım kalbimi senin üstüme üstüme gelmelerinden,
Faydasız...laşıyor ele güne karşı çırpınışlarım,
Üşenmek bilmedi bedenim her işe, ama sermayesizim.
Ne fallara inandım,
Ne olmadıklarına umut!
Per perişanım, devamda duruyor seninle sersemliğim,
İçim kaynıyor, ellerim koparcasına gürleşiyor,
Sımsıkı dokuyor yüreğim kimsesizlik kilimlerini..
Hastalar çoğalıyor seyirde bedenim,
Farkındayım/ çaresizim.

Değişirken kısım kısım Dünya yerel çaplarda,
Anlatırken çok yoruluyor düşük çenem,
Hep bir yamukluk sezgisi beni isyana sürükler,
Köşesi dönülmez olmuş dört dolandığım sokaklar,
Sıkarken öksürükler boğazımı/ yaşlılık yorgunuyum bir de,
Velhasıl kelam ilkinde,
Sonrasında da değersiz emeğim.
Anlatıma zorlarken yanımdakiler,
Beni boğuyor dişi kurtla erkek yavrularım.
Ağır bir vakadır yaşadığım/yaşadıklarım,
Ağır bir vaka..
Ne alıp götürüyor beni o diyarlara,
Ne de beni barındırıyor bu diyarlarda.
Sürülmüş, mahvolmuş bir kişiliğim
Bertaraf edilmiş elim ayağım..
Olmuş ve olacaklarla beni harcıyor/kahrediyor.

Bağırtılarım ölmüş anama,
Sitemlerim sağlam duruşsuz babama,
Soru işaretleri boğarken ha bire beni,
Ve sanki de bana kalacakmış gibi ehli keyfi,
Üç beş baba yadigârı toprak,
Onlar toprak,
Uzak dağ sırtlarında kuru kuru sırtarak,
yorar beni verimsizliğiyle çorak çorak..

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380651/dardayim.html>

ORTAOKUL YILLARIM...

Onca yaşanmışlıklar dakikası dakikasına utanmazca,
Boyutlar kendine özgü, bakışında yok çelişki
Varlığı biçimsiz dar bir boğaz
Bende fütursuzca..
Yalanı yalandan çıktı, gidişatı kendisiyle çelişki.

Kuşluk vakti kısa düştü derde mekânlarım,
Az selvi boylu,
Çok çok kötü huylu,
Bakışları çabuk değişimli..
Sert olsa da davranışları
Gevşek duyguları..
Duruşu, sırtışı kaknem kaknem..
.....

Benimle beraber yaşamak zor kandaşlarım.

Uykularım rüyasız sanki yapraksız ağaç,
Yüksek yüksek sinir katsayılarım.
İnanın yolmak için başımda kalmadı saç.

Yaşam birikimim yoksullara vesile
Kimi yobazsal yaklaştı kabaca,
Kimi inceliklerin hasında bana yakın,
Be gammazlar yeter! Rahat bırakın,
Lütfen dolu kalsın sevdiğim yanım/yanlarım.
Ama! Lakin tartışmaya gerek yok,
Hesabı mümkünsüz hareketler,
Vursanız, hayatım hesapsız kaçta kaç.

Hesapsız bir kasabın keskin bıçağında,
Hele de zevkine doymadığım “çelik-çomak” oyununda,
Yenilmiş, yorgun bir kahramanım.
Unutamadığım,
Çocuksu prenses bakışlar neredeler?
Az sarışın, az esmer,
Çok süt beyazı tenler.
Uzaklaşıp gittim yaşlılığımın ölüme yakın bu noktasından.
Ve tekme, tokatlar yerken abim, babam, amcalarımdan,
Kazanmaya çalıştığım,
“Kişilik, güven, özgüven” ortağım.
Güttüğüm sürülerin sayısından.

Sonrası dar bir oda,
Kısa bir koridor,
Ortaokul çağlarına.
Kirlense de ellerim,
Bir o kadar elbiselerim,
Tertemiz bakışlarımı,
Kızlara beyaz beyaz bakışlarımdan anlar, bilirdim.
Peltekçe konuşmalarım,
Korkakça yaklaşımlarım,
Heyecanlanmalarım en yüksek doruktayken sevdalandım.

Yasaktı karşı cinsin benimle konuşması oysa
Yasaktı yan yana yürümelerimiz bir kızla,
Bakışlarımız bile göz hapsindeydi.
Evveli abilerimizin,

Sonrası,
Öğretmenlerimizin dayaklarından son buldu sevdalarımız.
.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385775/ortaokul-yillarim.html>

MEKTUP ARA BÖLÜMLER:/ ler) 7

Sizi nerede ve ne zaman gördüm? Önemi yok artık, ama irademdeki her duygunun bundan sonraki en huzurlu anı/anları olacağına biliyorum.

Siz, dik durmuş, size/sana bakan herkese meydan okurcasına duruyor ve “hiç birinizi önemsemiyorum hissiyle” (ben öyle algıladım o an) yüklüydünüz. Sizi gördüm.sonra hep sizi izlediğimi fark ettim birden. Beynim bedenimle gözlerimi size yönlendirmişti.

Pek tabii olarak siz beni fark etmemiştiniz. Niye fark ederdiniz ki?

Kalbimdeki kocaman boşluğu bilmeden doldurmaya başlamıştınız o an.

Biçimsiz düşünüyordu bilincim, yoktu devamı yaşamın bende..

Hani ozan demiş ya “Ben bende değilim.” Ben de uzun süredir “bende” değildim.

Sizi görünce yaşamın varlığını, İstanbul şehrinin varlığını/var olduğunu, benim de bu şehirde olduğumu hatırladım.

Aniden değişik bir ortamda olduğumu fark ettim: Dağları, (çocukluğumdan bildiğim) tepeleri hatırladım birden.

Akarsuları, o sulardaki balıkları..

Hayat yeniden çengelini attı ağızıma, yakaladı bir balık gibi çekti aldı beni o “sonsuzluk yolu”ndan, sizin sayenizde.

Varlığınız yetmişti beni canlandırmaya.

İsminizi bilmiyordum. Merak etmedim o an. Adınız her ne ise, hangi harfle başlıyor hangi harfle bitiyorsa o harfler kutsaldılar benim için artık.

Daha önce hiç hiç hissetmediğim bir rahatlık hissettim; gevşedi kaslarım, rahatladı nefesim, normalleşti. Duruşum dikleşti. Bakışlarım berraklaştı, gördüklerim doğal doğal renklerine kavuştu.

Yürüyüşünüzdeki rahatlık, sizinle (!) ilgilenip de bir yere varamayanlara meydan okuyan bir kahraman edasındaydı.

Ne sallanma, ne tereddüt.. Kendinizi, sizi dışlayan, kabullenmeyenlere karşı görünmez olmak yerine(!) daha net görmelerini sağlayacak biçimdeydi duruşunuz, bedeniniz.

Güneşiniz hep sabitti. Benim Güneşimse sizin varlığınızla doğuyordu yeniden.

Baktım. Baktım. Baktım. Sadece baktım. Daracık eteğinizin kareli renkleri birer tarla ve o tarlada filizlenmiş mısırlar, ayçiçekleri gibi taze, yeşilimsi ama boyları yüksek, envai çeşit bitkileri anımsattı.

Aniden attığım adımların yere değerken çıkardıkları seslerin ahengini duydu kulaklarım. Keşke o an saatin kaç olduğuna baksaydım; dönüm noktasıydı o dakikalar hayatımın.

Gözleriniz ilgilendiğiniz kümeyle, dudaklarınız hatırladığım çocukluğumun dağları, tepeleri kadar sakindiler. Ve unuttuğum çocukça ellerimin daha çok çiçek tapalayacağını düşündüm. Ellerimin ısındığını, varlığını hissettim tekrar.

Evet, sizi gördüm. Şimdi ve her zaman sizi görmek için (tükenmeyen bir umutla) önüme, arkama, sağıma, soluma bakıyorum tarifsiz; illaki sizi görmektir maksadım.

Yanımdan (sonraki günler) geçip gittiğinizde, bana dönüp bakmadığınızda çocukluğumun o dağları, tepeleri titriyor, kaynıyordu adeta. Arkanızdan öylece baka kalıyorum.. aha şimdi dönecek, sadece dönecek ve bakacak.. maalesef dönmüyorsunuz bir çok kere, döndüğünüzde de bana bakmak için dönmediğinizi biliyorum.

İlk gördüğümde sizi, zaman durmuştu adeta ve siz o durgunluğun içinde, bundan sonraki hayatımın her suretine, her noktasına yerleştirdiğim bir tablodaydınız artık.

Belli olmuştu yeriniz: KALBİMDE.

Kızıyorum kendime. Kızıkça daha bir güçlendiğimi; boyun eğmiyorum böyle gidişatıma; benim de farklı bir olduğumu bana gösterdiğiniz/hissettirdiğiniz için.

Ne kötü sessiz kalıyorum yanınızda, bana kazandırdığınız yüceliğe bağlıyorum bunu. Oysa ben o saate kadar ne güçlüydüm, ne farklıydım ne de çok sessizdim. Acı çekiyor, bırakıp gitme hayalleri kuruyordum. Zayıftım, yaşadığım hayatıma karşı.

Sizinle ilgili kurduğum hayalleri gerçekmiş gibi düşünmek, sahte olan şu anki yaşantıma daha çok sahtelik katıyor. Mutlu olamıyorum hayal kurmakla. Benim için karamsar, mutsuz bir düzen düzenleyenler mutlu gibiler. Ne mutlu onlara ki beni arada eziyorlar, kendi rahatları için mi desem, mutlulukları için mi? Ayırt edemiyorum. Kurdukları devasa düzende benim rahatsızlık gibi gördüğüm yaşam biçiminde onlar rahat davranıyorlar; bol bol rahatlığı tadıyorlar.

Yanlışlık bende mi? Diye düşünmekten alamıyorum kendimi ve o vakit “acım” evrenin koca bir parçası gibi oluyor sanki.

İnanın umursamamayı öğrendim sizi tanıdıktan sonra, umursamazlığım devam ediyor hala. Sizden yana ise size kavuşmamanın acısını çekiyorum hak ederek.

Her şey benim için saçma hale gelmişti ve saatlerim, günlerim, aylarım verimsiz, basitten de basitleşmişti. Yaşama dair bilincim kapanmıştı; sersemim tekiydim o dakikaya kadar.

Sizi gördüğüm andan sonra..

Bütün çiçekler taç oldular, kolye oldular,
Boyalar süsleyecek tuvaler aradılar,
Keskiler yontacak mermerler,

Dudaklarımdaki memnunsuzluk ve kuşkulu gülümsemeler uçup yok oldular,
Renklendi her taraf,
Bütün desenlerin rengini fark ettim o akşam:
Domates kırmızı, biber yeşil, yumurta beyaz...
Çelişkilerimin içinde boğuşan sesler ayrıştı: kabalar, inceler, işe yaramayanlar, anlamsızlar...
Durgun bir hareketlilik içinde olan bedenimin her noktası hareket etme ihtiyacı duydu/ doldu, taşıtı.
İçinde boğulup gittiğim yaşamın dehşeti dağılınca "gökyüzünün koskocaman" lığını ve mavinin o has çekiciliğini
gördüm.
Nasıl ki utanmıyorsa gökyüzü maviliğiyle, deniz tuzluluğuyla, gece karanlığıyla, ben de yaşıma inat UTANMIYORUM
SEVDALANMIŞLIĞIMLA.
SEVDALANDIM SİZE.
SEVDİM.
SEVİYORUM SİZİ.
NE GÜZEL. NE GÜZEL.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390614/mektup-ara-bolumler-ler-7.html>